

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 215/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

nakładające cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA**

- (1) Dnia 22 lutego 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu do Unii niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antysubsydyjne wszczęto na podstawie skargi złożonej dnia 9 stycznia 2012 r. przez EUROFER („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących w tym przypadku ponad 70 % całkowitej produkcji unijnej niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Przed wszczęciem postępowania i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd ChRL o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, że subsydiowany przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie pochodzących z ChRL powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Rząd ChRL został zaproszony do udziału w konsultacjach w celu wyjaśnienia sytuacji

w związku z informacjami zawartymi w skardze i osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd ChRL przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje. W trakcie konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Uwzględniono jednak należyte wyjaśnienia rządu ChRL dotyczące zarzutów zawartych w skardze w odniesieniu do nieuznania programów za stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Po zakończeniu konsultacji rząd ChRL przedstawił swoje uwagi.

1.2. POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE

- (4) Dnia 21 grudnia 2011 r. Komisja Europejska w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ poinformowała o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie pochodzących z ChRL.
- (5) Dnia 20 września 2012 r. rozporządzeniem (UE) nr 845/2012⁽⁴⁾ Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie pochodzących z ChRL.
- (6) Analizy szkody przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego są identyczne, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Dlatego też uwagi na temat aspektów szkody przedłożone w ramach jednego z postępowań były uwzględniane w ramach obydwu.
- (7) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL, importerów, handlowców, użytkowników, dostawców, a także zainteresowane stowarzyszenia, jak również przedstawicieli ChRL, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

1.3. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2012, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 21.12.2011, s. 16.⁽⁴⁾ Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 33.

- (8) Ze względu na znaczną liczbę producentów eksportujących, producentów unijnych i importerów niepowiązanych, zwrócono się do wszystkich znanych producentów eksportujących oraz niepowiązanych importerów o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. O przedmiotowe informacje zwrócono się zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy dobór próby jest konieczny, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić taki dobór prób. Skonsultowano się również z władzami ChRL.
- (9) Początkowo 19 chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji przedstawionych przez producentów eksportujących i zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja wstępnie zaproponowała próbę składającą się z 3 producentów eksportujących/grup producentów eksportujących. Jeden z producentów eksportujących objętych przedmiotową próbą wycofał się jednak ze współpracy. W konsekwencji zastąpił go kolejny producent eksportujący o największej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii. Po przekazaniu powiadomienia również ten producent eksportujący wycofał się ze współpracy.
- (10) Aby uniknąć dalszych opóźnień w postępowaniu, podjęto decyzję o ograniczeniu próby do dwóch grup producentów eksportujących o największej wielkości wywozu do Unii. Były to: Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd i powiązane z nim przedsiębiorstwa oraz Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd i powiązane z nim przedsiębiorstwa. Próba tych dwóch grup producentów eksportujących służy za podstawę do określenia poziomu subsydiowania w przypadku tych grup oraz poziomu subsydiowania wszystkich współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, zgodnie z wymogiem art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (11) W odniesieniu do producentów unijnych Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się z sześciu producentów unijnych, o których Komisja wiedziała, że wytwarzają produkt podobny, wybranych na podstawie wartości ich sprzedaży, wielkości ich produkcji, ich wielkości i lokalizacji geograficznej w Unii. Objęci próbą producenci unijni reprezentowali 46 % produkcji unijnej i 38 % sprzedaży unijnej. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. Jeden z producentów unijnych odmówił wzięcia udziału w próbie i został w niej zastąpiony kolejnym co do wielkości producentem.
- (12) Pięciu niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Z uwagi na ograniczoną liczbę współpracujących importerów dobór próby uznano za zbędny.
- (13) Komisja przesłała kwestionariusze do przedstawicieli ChRL, dwóch producentów eksportujących objętych próbą w ChRL, 14 innych producentów eksportujących w ChRL, którzy zwrócili się z taką prośbą, sześciu producentów unijnych objętych próbą, pięciu współpracujących importerów w Unii i znanych użytkowników.
- (14) Odpowiedzi otrzymano od przedstawicieli ChRL, dziewięciu producentów eksportujących i przedsiębiorstw powiązanych w ChRL, sześciu objętych próbą producentów unijnych, dwóch importerów niepowiązanych i dziesięciu użytkowników.
- (15) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następującego organu państwowego oraz następujących przedsiębiorstw:
- a) **Rząd Chińskiej Republiki Ludowej**
- chińskie Ministerstwo Handlu, Pekin, Chiny
- b) **Producenci unijni**
- ArcelorMittal Belgium, Belgia, i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe ArcelorMittal Flat Carbon Europe SA, Luksemburg
 - ArcelorMittal Poland, Polska
 - ThyssenKrupp Steel Europe AG, Niemcy
 - voestalpine Stahl GmbH i voestalpine Stahl Service Center GmbH, Austria
 - Tata Steel Maubeuge SA (znane wcześniej pod nazwą Myriad SA), Francja
 - Tata Steel UK Ltd, Zjednoczone Królestwo

c) **Grupy producentów eksportujących (i powiązane z nimi przedsiębiorstwa) z ChRL**

- Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd i powiązane z nim przedsiębiorstwa: Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd, Zhangjiagang Wanda Steel Strip Co., Ltd, Jiangsu Huasheng New Construction Materials Co. Ltd oraz Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd;
- Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd i powiązane z nim przedsiębiorstwo Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Company Ltd;

d) **Importerzy unijni:**

- ThyssenKrupp Mannex, Niemcy
- Macrometal, Hamburg, Niemcy

- (16) Następnie wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których planowano zalecić nałożenie ostatecznych ceł wyrównawczych na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z ChRL („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (17) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM I OKRES BADANY

- (18) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

2. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**

2.1. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM**

- (19) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przedmiotem dochodzenia były niektóre wyroby ze stali powlekanej organicznie, tj. wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej i niestopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej), malowane, lakierowane lub powlekane tworzywem sztucznym co najmniej z jednej strony, z wyłączeniem tzw. „płyt warstwowych” w rodzaju stosowanych w budownictwie i składających się z dwóch zewnętrznych blach i wypełniającego je stabilizującego trzonu w postaci materiału izolującego, a także z wyłączeniem wyrobów pokrytych końcową powłoką pyłu cynkowego (bogatą w cynk farbą zawierającą cynk w ilości co najmniej 70 % wagowo).

2.2. **WNIOSKI O WYKLUCZENIE PRODUKTÓW**

- (20) Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (China Iron and Steel Association – CISA) oraz dwóch importerów i dwóch użytkowników wystąpiło z wnioskiem o wykluczenie pięciu rodzajów produktów. Komisja otrzymała te wnioski i przeprowadziła następującą analizę:

2.2.1. **WYROBY ZE STALI POWLEKANEJ ORGANICZNIE Z METALICZNĄ POWŁOKĄ Z CHROMU LUB CYN**

- (21) Użytkownik wyrobów ze stali powlekanej organicznie przedstawił wniosek o wyłączenie z zakresu produktów objętych postępowaniem wyrobów ze stali, w przypadku których powłoki organiczne są nakładane na podłoże utworzone przez metaliczną powłokę z chromu lub cyny. W wyniku dochodzenia ustalono, że metaliczna powłoka z chromu lub cyny powoduje, że tego rodzaju wyroby mają inne fizyczne i techniczne właściwości niż objęte dochodzeniem wyroby ze stali powlekanej organicznie. Ponadto wyroby ze stali, w przypadku których powłoka organiczna jest nakładana na podłoże utworzone przez metaliczną powłokę z chromu lub cyny, stosuje się niemal wyłącznie do pakowania żywności i w przemyśle kablowym. Ponadto zgodnie z wyjaśnieniami przemysłu unijnego, nie zamierzał on objąć dochodzeniem wyżej wymienionego rodzaju wyrobów. Z wyżej wymienionych względów zakres produktów objętych postępowaniem nie obejmuje wyrobów ze stali, w przypadku których powłoka organiczna jest nakładana na podłoże utworzone przez metaliczną powłokę z chromu lub cyny.

2.2.2. **BLACHA GRUBA WALCOWANA NA GORĄCO Z PODKŁADEM OCHRONNYM, POWLEKANA ORGANICZNIE BĄDŹ NIEORGANICZNIE**

- (22) Przedmiotowy wniosek został odrzucony, ponieważ produkty te nie są objęte żadnym z kodów CN, których dotyczy postępowanie. Farba lub powłoka służy wyłącznie zabezpieczeniu stali przed rdzą i dlatego też odpowiednie produkty są objęte pozycją CN 7208, nie zaś pozycją 7210. Blacha gruba walcowana na gorąco z podkładem ochronnym, powlekana organicznie bądź nieorganicznie, nie wchodzi w zakres produktów objętych postępowaniem i w związku z tym nie może zostać z niego wykluczona.

2.2.3. **WYROBY ZE STALI POWLEKANEJ ORGANICZNIE Z PODŁOŻEM O GRUBOŚCI OD 0,6 DO 2,0 MM**

- (23) CISA i dwóch importerów wystąpiło z wnioskiem o wykluczenie wyrobów ze stali powlekanej organicznie z podłożem o grubości od 0,6 do 2,0 mm, które odpowiadają 5-10 % produktów przywożonych z Chin, argumentując, że na rynku wyrobów ze stali powlekanej organicznie do bezpośredniej konkurencji między produktami wywozonymi z Chin a produktami wytwarzanymi przez przemysł unijny dochodziło wyłącznie w kontekście wyrobów o podłożu grubości od 0,25 do 0,6 mm.

(24) Przedmiotowy wniosek został odrzucony z uwagi na fakt, że zarówno chińscy eksporterzy, jaki i producenci Unijni wytwarzają i sprzedają wyroby ze stali powlekanej organicznie z podłożem o grubości od 0,6 do 2,0 mm, dlatego też produkty te w oczywisty sposób konkurują ze sobą. Nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że wyroby ze stali powlekanej organicznie z podłożem o grubości większej niż 0,6 mm nie konkurują z wyrobami ze stali organicznej z podłożem grubości mniejszej niż 0,6 mm, i że w związku z tym należy je traktować jako inny rodzaj produktu. Wyroby ze stali powlekanej organicznie z podłożem o grubości mniejszej niż lub przekraczającej 0,6 mm mają takie same właściwości fizyczne i techniczne i takie samo końcowe przeznaczenie, dlatego też należy je postrzegać jako ten sam produkt.

2.2.4. WYROBY ZE STALI POWLEKANEJ ORGANICZNE Z PODŁOŻEM UTWORZONYM PRZEZ POWŁOKĘ ZE STOPÓW ALUMINIOWO-CYNKOWYCH

(25) Dwóch importerów stwierdziło, że tylko czterech producentów unijnych posiada licencję na wytwarzanie tego rodzaju produktów, przy czym zaledwie jedno przedsiębiorstwo faktycznie zajmuje się ich wytwarzaniem. Importerzy argumentowali również, że przedmiotowy produkt posiada inne właściwości niż wyroby ze stali powlekanej organicznie z powłoką cynkową.

(26) Przedmiotowy wniosek został odrzucony, ponieważ wspomniane dwa rodzaje produktów są względem siebie wymienne, a zakres ich zastosowań pokrywa się, a także z uwagi na fakt, że co najmniej dwóch współpracujących producentów unijnych wytwarzało ten rodzaj produktu w okresie objętym dochodzeniem. Należy zwrócić uwagę na fakt, że tylko jeden współpracujący chiński producent eksportujący wywoził ten rodzaj produktu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

2.2.5. WYROBY ZE STALI POWLEKANEJ ORGANICZNE Z PODŁOŻEM UTWORZONYM PRZEZ POWŁOKĘ STOPÓW CYNKU

(27) Przedmiotowy wniosek został odrzucony, ponieważ wbrew zapewnieniom jednego z użytkowników produkt ten jest wytwarzany i sprzedawany w znacznych ilościach przez szereg producentów unijnych, przy czym posiada on takie same zasadnicze właściwości fizyczne i techniczne oraz końcowe przeznaczenie jak inne rodzaje wyrobów ze stali powlekanej organicznie.

2.3. WNIOSEK O WŁĄCZENIE PRODUKTÓW

(28) Jedno stowarzyszenie zwróciło się o włączenie wyrobów ze stali powlekanej organicznie pokrytych metaliczną powłoką z chromu lub cyny, sklasyfikowanych pod kodami TARIC 7210 12 20 10 oraz 7210 50 00 10, do zakresu produktów objętych postępowaniem. Przedmiotowy wniosek został odrzucony, ponieważ wspomniane kody nie zostały uwzględnione w pierwotnej skardze, a produkty sklasyfikowane pod takimi kodami mają inne właściwości fizyczne i techniczne niż wyroby objęte skargą.

2.4. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

(29) Z uwagi na fakt, że wykluczenie wyrobów ze stali powlekanej organicznie pokrytych metaliczną powłoką z chromu lub cyny zostało zatwierdzone w motywie 21, produkt objęty postępowaniem zostaje zmieniony w konsekwencji tego wykluczenia.

(30) W związku z tym niniejsze dochodzenie dotyczy niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie, tj. wyrobów walcowanych płaskich ze stali stopowej i niestopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej), malowanych, lakierowanych lub powlekanych tworzywem sztucznym co najmniej z jednej strony, z wyłączeniem tzw. „płyt warstwowych” w rodzaju stosowanych w budownictwie i składających się z dwóch zewnętrznych blach i wypełniającego je stabilizującego trzonu w postaci materiału izolującego, a także z wyłączeniem wyrobów pokrytych końcową powłoką pyłu cynkowego (bogata w cynk farbą zawierającą cynk w ilości co najmniej 70 % wagowo), i z wyłączeniem wyrobów o podłożu pokrytym metaliczną powłoką z chromu lub cyny, obecnie objętych kodami CN ex 7210 70 80, ex 7212 40 80, ex 7225 99 00, ex 7226 99 70 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”).

2.5. PRODUKT PODOBNY

(31) W toku dochodzenia wykazano, że wyroby ze stali powlekanej organicznie produkowane i sprzedawane przez przemysł unijny w Unii, wyroby ze stali powlekanej organicznie produkowane i sprzedawane na rynku krajowym w ChRL i wyroby ze stali powlekanej organicznie przywożone do Unii z ChRL mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania końcowe. Wyroby te uznaje się zatem za wyroby podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. UWAGI WSTĘPNE

(32) Zarówno rząd ChRL, jak i objęci próbą chińscy producenci eksportujący przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zgodzili się na przeprowadzenie wizyt na miejscu w celu zweryfikowania udzielonych odpowiedzi.

(33) Po przeanalizowaniu przedstawionych przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja przesłała pismo w sprawie uzupełnienia braków oraz dwa pisma poprzedzające wizytę weryfikacyjną. Komisja zapewniła rządowi ChRL wystarczająco długi czas na przygotowanie i przedstawienie uwag w każdym przypadku, w którym było to wymagane i uzasadnione. Terminy wyznaczone rządowi ChRL uległy faktycznie znacznemu przedłużeniu, tj. o 20 dni przedłużono termin na udzielenie przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, co skutkowało końcowym terminem 57 dni na przedstawienie odpowiedzi na zawarte w kwestionariuszu pytania, oraz o 25 dni przedłużono termin na przedłożenie odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków.

(34) Udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i na pismo w sprawie uzupełnienia braków, a także przedstawiając różne inne uwagi, rząd ChRL odniósł się jednak wyłącznie do programów stosowanych przez producentów eksportujących objętych próbą oraz stwierdził, że nie należy się do niego zwracać o udzielanie odpowiedzi na pytania dotyczące domniemych programów subsydiowania dostępnych również dla producentów nieobjętych próbą lub producentów, którzy się nie zgłosili.

- (35) Komisja, szanując opinię rządu ChRL, nie zgodziła się z tym podejściem i wyjaśniła rządowi ChRL, że kwestionariusz przesłany rządowi ChRL ma służyć Komisji jako źródło informacji dotyczących subsydiowania przemysłu produkującego stal powlekaną organicznie w Chinach oraz umożliwić jej określenie zakresu, w jakim subsydiowane są przywożone do Unii produkty objęte postępowaniem. Komisja poinformowała rząd ChRL, że w celu rozwiązania problemu każdego istotnego przypadku odmowy współpracy ze strony eksporterów, którzy rzekomo uzyskali korzyści w ramach konkretnych programów subsydiowania, z których nie korzystają przedsiębiorstwa objęte próbą ani przedsiębiorstwa współpracujące, a także w celu udzielenia odpowiedzi na ewentualne wnioski o indywidualne badanie składane przez współpracujących producentów eksportujących, wymagane jest przedstawienie obszerniejszych informacji dotyczących zakresu subsydiowania. Rząd ChRL nie zmienił jednak swojego podejścia i nie przedstawił informacji w odniesieniu do większości pozostałych programów subsydiowania, których dotyczyły zarzuty przedstawione w skardze, ale z których nie korzystały przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (36) Zanim przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na miejscu, rząd ChRL zwrócił się do Komisji o przedstawienie dalszych informacji na piśmie, w szczególności wykazu wszystkich pytań, które miały zostać zadane podczas weryfikacji, oraz wykazu departamentów rządowych, które miały zostać objęte zakresem wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Argumentowano, że w przypadku ich niedostarczenia rząd ChRL „nie będzie wiedział, jakie informacje należy przygotować w związku z weryfikacją ani czego należy się spodziewać podczas weryfikacji” oraz że w piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną „bez wątplenia nie przedstawiono żadnej informacji dotyczącej celu przewidywanej przez Komisję weryfikacji...”.
- (37) Komisja nie mogła spełnić żądania rządu ChRL. W tym kontekście należy zauważyć, że Komisja spełniła wszystkie odpowiednie warunki określone w art. 26 rozporządzenia podstawowego. Rządowi ChRL przesłano szczegółowe pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną, w którym potwierdzono plan wizyty (wskazując dni oraz grupy programów, które miały być omawiane każdego dnia w ramach weryfikacji) oraz poproszono o obecność przedstawicieli organów odpowiedzialnych za odpowiednie programy i urzędników biorących udział w przygotowaniu uwag rządu ChRL. Przed przeprowadzeniem wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja wyjaśniła również, że tylko rząd ChRL dysponuje wiedzą umożliwiającą identyfikację organów odpowiedzialnych za programy objęte zakresem dochodzenia i urzędników, którzy powinni wziąć udział w weryfikacji i udzielić odpowiedzi na pytania. Jeżeli chodzi o wykaz konkretnych pytań, Komisja wyjaśniła, że przedstawienie tego rodzaju wykazu nie jest wymagane w przepisach UE (ani w wymogach WTO) i że dochodzenie to ma na celu zweryfikowanie udzielonych przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz odpowiednich uwag uzupełniających; w związku z tym proces weryfikacji będzie przeprowadzany zgodnie ze strukturą tych dokumentów. Komisja będzie również dążyła do otrzymania dalszych informacji i uzyskania wyjaśnień niezbędnych do dalszego prowadzenia postępowania, ale treść konkretnych pytań odnoszących się do tej kwestii będzie zależeć od odpowiedzi rządu ChRL udzielonych w odniesieniu do wstępnej weryfikacji jego odpowiedzi. Przed przeprowadzeniem wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyraźnie poinformowano rząd ChRL, że odmowa dostarczenia niezbędnych informacji lub udzielenia organowi prowadzącemu dochodzenie pomocy przy weryfikacji informacji i danych uznanych za niezbędne dla celów postępowania może mieć poważne negatywne skutki dla procesu dochodzenia. Rządowi ChRL przypomniano również o konsekwencjach przewidzianych w przepisach art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (38) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu w chińskim Ministerstwie Handlu w Pekinie Komisja podjęła starania mające na celu zweryfikowanie informacji przedstawionych w oparciu o dokumenty uzupełniające, które zostały wykorzystane do przygotowania odpowiedzi rządu ChRL, zgodnie z przepisami art. 11 oraz 26 rozporządzenia podstawowego. W ten sposób Komisja doszła do wstępnego wniosku, że brak informacji i dokumentów uzupełniających uniemożliwia przeprowadzenie właściwej weryfikacji odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto niektórych informacji nie przedstawiono w ogóle, mimo że wyraźnie wnioskowano o ich przedstawienie; nie udzielono również odpowiedzi na niektóre pytania. W związku z tym rząd ChRL został poinformowany o konsekwencjach odmowy współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Rząd ChRL przedstawił również uwagę, zgodnie z którą w pytaniach zawartych w kwestionariuszu, a następnie w piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja nałożyła na rząd ChRL nieuzasadnione obciążenie i żądała nieistotnych i niepotrzebnych informacji.
- (40) Jeżeli chodzi o wymagane informacje, należy zauważyć, że Komisja zwróciła się o dostarczenie wyłącznie informacji dotyczących zarzutów zawartych w skardze, które to informacje uznano za niezbędne dla celów dokonania reprezentatywnych ustaleń i pozostała konsekwentna w swoich żądaniach, zwracając się o dostarczenie tych samych danych i informacji w czasie prowadzenia dochodzenia oraz o wyjaśnienie przez rząd ChRL przedłożonych informacji i ich znaczenia dla programów objętych dochodzeniem. Innymi słowy, Komisja zwróciła się tylko o udzielenie informacji niezbędnych do dokonania oceny istnienia i poziomu subsydiowania dostępnego przypadku produktu objętego postępowaniem na podstawie innych programów subsydiowania, których istnienie zarzuca się w skardze. Takie informacje pozwoliłyby ustalić odpowiednio wielkość subsydiów przyznanych zgodnie z innymi programami subsydiowania objętymi dochodzeniem, dostępnymi dla niewspółpracujących producentów eksportujących. Jako że ani przedstawiciele ChRL, ani niewspółpracujący producenci eksportujący nie dostarczyli informacji niezbędnych do ustalenia, czy inne programy subsydiowania były dostępne dla niewspółpracujących producentów eksportujących, na podstawie najlepszych dostępnych faktów Komisja doszła do wniosku, że inne domniemane programy subsydiowania były rzeczywiście dostępne dla innych niewspółpracujących producentów eksportujących i na podstawie najlepszych dostępnych faktów przystąpiła do obliczenia wartości korzyści przyznanych w drodze tych programów.

3.2. INDYWIDUALNE BADANIE („IE”)

- (41) Wnioski o indywidualne badanie zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego złożyło dwóch współpracujących producentów eksportujących, tj. Union Steel China (Union Steel) i Shenzhen Sino Master Steel Co. Ltd. Przeprowadzenie tych IE w odniesieniu do obydwu wspomnianych przedsiębiorstw było niemożliwe, ponieważ byłyby one nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie z uwagi na wysoką liczbę domniemanych programów subsydiowania oraz czasochłonny charakter postępowania antysubsydyjnego.
- (42) Przedsiębiorstwo Union Steel zostało jednak poddane indywidualnemu badaniu w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, wskutek czego dla tego przedsiębiorstwa obliczono indywidualny margines szkody.
- (43) Z uwagi na fakt, że rząd ChRL udzielił jedynie odpowiedzi dotyczących programów potencjalnie stosowanych przez producentów eksportujących objętych próbą, jak wyjaśniono w motywie 34 powyżej, przeprowadzenie analizy niektórych programów subsydiowania, z których potencjalnie korzystało Union Steel, było w praktyce niemożliwe. W konsekwencji w oparciu o dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego wobec przedmiotowego przedsiębiorstwa zastosowano średnią stopę subsydiowania w wysokości odpowiadającej wysokości stopy zastosowanej wobec pozostałych współpracujących przedsiębiorstw.

3.3. POSZCZEGÓLNE PROGRAMY

- (44) Na podstawie informacji zawartych w skardze Komisja dążyła do uzyskania informacji dotyczących poniższych programów, które wiązały się z domniemanym przyznaniem subsydiów przez organ rządowy:
- I) *Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*
- *Dostarczenie komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia: stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno*
 - *Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*
 - *Programy polegające na dostarczaniu wody za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*
 - *Program polegający na dostarczaniu energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*
 - *Programy polegające na dostarczaniu energii elektrycznej i wody za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia w prowincji Jiangsu*

- *Zapewnienie różnych komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*
- II) *Preferencyjne pożyczki i stopy oprocentowania dla branży wyrobów ze stali powlekaną organicznie*
- III) *Programy kapitałowe*
 - *Zamiana długu na kapitał własny*
 - *Zasilenie kapitału zakładowego*
 - *Niewypłacone dywidendy*
- IV) *Podatek dochodowy i inne podatki bezpośrednie*
 - *Przepisy podatkowe dotyczące odliczania wydatków na badania i rozwój*
 - *Zwolnienia podatkowe dla regionów środkowo-zachodnich*
 - *Ulga w zakresie podatku dochodowego na zakup urządzeń produkcyjnych krajowej produkcji*
 - *Preferencyjne traktowanie podatkowe przedsiębiorstw, które uzyskują wsparcie jako przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowaną lub nową technologię*
 - *Zwolnienia w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw zaangażowanych w kompleksowe wykorzystanie zasobów („specjalne surowce”)*
 - *Ulgi podatkowe na zakup specjalnego wyposażenia*
 - *Preferencyjna polityka podatkowa w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw z regionu północno-wschodniego*
 - *Zwolnienie z podatku dochodowego w zamian za inwestycje w renowację krajowej infrastruktury technicznej*
 - *Różnego rodzaju lokalne ulgi podatkowe (prowincja Szantung, miasto Chongqing, region Guangxi Zhuangzu Zizhiq, przywileje podatkowe na rozwój regionów środkowo-zachodnich)*
 - *Zwolnienia dotyczące dywidendy pomiędzy kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami*
 - *Zwolnienia podatkowe w ramach programu „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym*
 - *Programy lokalnych zwolnień z podatku dochodowego lub jego obniżenia kierowane do wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym*

- Ulga w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia krajowej produkcji
 - Dopłaty do podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym na podstawie ich położenia geograficznego
- V) Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych
- Zwolnienia z należności celnych przywozowych oraz z podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym i określonych przedsiębiorstw krajowych używających urządzeń pochodzących z przywozu we wspieranych branżach
 - Zwroty podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia krajowej produkcji
 - Odliczenia podatku VAT na aktywa trwałe w środkowym regionie Chin
 - Inne przywileje podatkowe miasta Ma'anshan
- VI) Programy dotacji
- Program China World Top Brand
 - Program Famous Brands
 - Fundusz państwowy na rzecz kluczowych projektów technologicznych
 - Programy na rzecz zwrotu kosztów usług prawnych związanych z postępowaniem antydumpingowym
- VII) Zakup towarów przez rząd za kwotę wyższą od odpowiedniego wynagrodzenia
- VIII) Inne programy regionalne
- Subsydia zapewniane w Nowym Obszarze Binhai w Tiencinie i w Strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tiencinie
 - Programy związane z regionem północno-wschodnim
 - Dotacje przyznawane w ramach programu na rzecz nauki i technologii w prowincji Jiangsu
 - Dotacje przyznawane w ramach programu na rzecz nauki i technologii w prowincji Hebei
- IX) Subsydia ad hoc, o których mowa w skardze
- 3.3.1. DOSTARCZANIE TOWARÓW I ŚWIADCZENIE USŁUG PRZEZ RZĄD ZA KWOTĘ NIŻSZĄ OD ODPOWIEDNIEGO WYNAGRODZENIA
- 3.3.1.1. **Dostarczenie stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno (HRS i CRS) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**
- (45) W skardze przedstawiono zarzut, że rząd ChRL kontroluje określonych dostawców surowców i produkty, aby oferować komponenty po korzystnych cenach producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie. Na tej podstawie producenci wyrobów ze stali powlekaną organicznie uzyskują subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych, nabywając od przedsiębiorstw państwowych wytworzoną przez nie stal HRS i CRS po cenie niższej niż cena rynkowa, a zatem za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia należnego przedsiębiorstwom państwowym.
- Odmowa współpracy
- (46) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie szczegółowych informacji dotyczących przedsiębiorstw państwowych dostarczających HRS i CRS chińskim eksportującym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie w celu zweryfikowania zarzutów zawartych w skardze oraz w celu ustalenia, czy przedmiotowe przedsiębiorstwa państwowe są organami sektora publicznego. W szczególności Komisja utworzyła załącznik B do kwestionariusza dla rządu ChRL, przeznaczony dla przedsiębiorstw państwowych, oraz wezwała rząd ChRL do przedstawienia informacji, których dotyczą pytania zawarte w tym dodatku. W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja ponownie wezwała rząd ChRL do przedstawienia informacji, których dotyczy dodatek B, oraz zachęciła rząd ChRL do koordynacji odpowiedzi z przedsiębiorstwami państwowymi zainteresowanymi postępowaniem.
- (47) Rząd ChRL nie udzielił jednak odpowiedzi na żadne z pytań zawartych w dodatku B ani istotnych informacji, których dotyczyły pytania zawarte w głównej części kwestionariusza (m.in. informacji dotyczących tytułu własności rządu chińskiego do przedsiębiorstw państwowych w przemyśle stalowym oraz sprawowanej przez rząd kontroli nad tymi przedsiębiorstwami, a także jego uczestnictwa w reorganizacji chińskiego przemysłu stali). W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL nie przedstawił żądanych informacji, tylko stwierdził, że skarżący nie wykazali, że producenci HRS i CRS są organami sektora publicznego.
- (48) Ze względu na odmowę współpracy ze strony rządu ChRL Komisja musiała przeanalizować inne najlepsze dostępne informacje. Komisja powiadomiła rząd ChRL o obraniu takiego sposobu działania. Analizując kwestię, czy przedsiębiorstwa państwowe dostarczające HRS i CRS chińskim eksportującym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie są organami sektora publicznego, Komisja przeanalizowała ograniczone informacje przedstawione przez rząd ChRL, informacje zawarte w skardze, publicznie dostępne udokumentowane informacje zgromadzone w ramach podobnych postępowań przeprowadzonych przez inne organy

prowadzące dochodzenia oraz inne publicznie dostępne informacje i oparła swoje ustalenia na całości informacji zawartych w aktach sprawy.

a) *Przedsiębiorstwa państwowe dostarczające stal walcowaną na gorąco i stal walcowaną na zimno producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie są organami sektora publicznego*

Uwagi wstępne

(49) Skarżący twierdzi, że przedsiębiorstwa państwowe w Chinach są organami sektora publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i że dostarczają one towary (HRS i CRS) producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie po cenach niższych niż rynkowe, co przynosi korzyść tym producentom.

(50) W swoim sprawozdaniu Stany Zjednoczone – ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze wobec niektórych wyrobów przywożonych z Chin ⁽⁵⁾ (sprawozdanie Organu Apelacyjnego), Organ Apelacyjny WTO zdefiniował organ sektora publicznego jako jednostkę, która „posiada, wykonuje lub której powierzono władzę rządową” ⁽⁶⁾. Organ Apelacyjny uznał także, że organy sektora publicznego charakteryzuje również „pełnienie funkcji rządowych” ⁽⁷⁾, które „zwykle w porządku prawnym danego członka uznano by za część praktyki rządowej” ⁽⁸⁾.

(51) W świetle wniosków Organu Apelacyjnego WTO należy zbadać dwie kwestie, a mianowicie: a) czy dane przedsiębiorstwa państwowe pełnią funkcje, które zwykle uznaje się za część praktyki rządowej w Chinach oraz b) w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy pełnią takie funkcje sprawując władzę rządową?

Pełnienie funkcji rządowych

(52) W przypadku rządu ChRL istnieje dostatecznie dużo dowodów, z których wynika, że rząd w znacznym stopniu angażuje się w zarządzanie gospodarką. Główna rola chińskiego rządu w gospodarce jest zagwarantowana w konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej. Art. 7 konstytucji stanowi: „Gospodarka państwowa jest sektorem gospodarki socjalistycznej będącej własnością całego narodu; stanowi ona wiodącą siłę gospodarki narodowej. Państwo zapewnia konsolidację i wzrost gospodarki państwowej”. Podobnie art. 15 przedmiotowej konstytucji stanowi: „W zakresie planowania gospodarczego państwo stosuje zasadę socjalistycznej własności publicznej”. Ponadto w Konstytucji Komunistycznej Partii Chin przewiduje się główną rolę własności państwa. Przykładowo preambuła do tej konstytucji stanowi: „Partia musi stać na straży podstawowego systemu gospodarczego i go usprawniać, przy czym nadrzędne znaczenie ma własność publiczna...” Ponadto w różnych pięcioletnich planach ogłoszonych przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform („NDRC”) i

przyjętych przez Radę Państwa, najwyższy organ prawny Chin, widać, że chiński rząd sprawuje bardzo ścisłą kontrolę nad gospodarką.

(53) Jeżeli chodzi o przemysł stalowy, z informacji zawartych w aktach sprawy wynika, że przedsiębiorstwa państwowe produkujące HRS i CRS w Chinach często pełnią funkcje rządowe opisane między innymi w planach sektorowych dotyczących hutnictwa żelaza i stali. Plany te stanowią dowód, że rząd ChRL pragnie czynnie uczestniczyć w zarządzaniu i rozwoju przemysłu stalowego w Chinach, a zatem można uznać, że wykonywanie tych zadań przez przedsiębiorstwa państwowe należy do praktyk rządowych. W planach określa się cele dla wszystkich podmiotów prowadzących działalność w sektorze hutnictwa żelaza i stali oraz wyznacza się całemu sektorowi państwowemu zadanie polegające na osiągnięciu określonych wyników. W praktyce rząd ChRL wykorzystuje przedsiębiorstwa państwowe sektora hutnictwa żelaza i stali do rozszerzenia wpływu państwa, aby osiągnąć cele określone w planach.

(54) W zarządzeniu nr 35 NDRC – *Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali* między innymi określa się strategię na rzecz ograniczenia liczby przedsiębiorstw zajmujących się wytopem żelaza i stali oraz wyznacza się cele dotyczące wyników dla 10 grup przedsiębiorstw w przemyśle stalowym osiągających najlepsze wyniki na rynku krajowym (art. 3), w odniesieniu do zdolności produkcyjnej zabrania się tworzenia nowych przedsiębiorstw powiązanych w hutnictwie żelaza i stali (art. 10), określa się warunki dostępu do hutnictwa żelaza i stali na poziomie urzędów, a także określa się wskaźniki techniczne i gospodarcze, których powinny przestrzegać przedsiębiorstwa sektora hutnictwa żelaza i stali (art. 12), określa się zasady w zakresie zmian struktury organizacyjnej przedsiębiorstw przemysłu stalowego (art. 20), zarządza się inwestycjami (art. 22, 23), uwarunkowuje dostęp do finansowania (art. 25, 26) oraz powierza się państwu prawo do interwencji przy zakupie surowców (art. 30).

(55) *Dwunasty pięcioletni plan rozwoju na rzecz przemysłu stalowego* zawiera podsumowanie stopnia, w jakim cele określone w poprzednim planie zostały osiągnięte i obejmuje strategię rozwoju. Określono w nim także cele dla całego przemysłu stalowego. Podobnie, jak w przypadku zarządzenia nr 35, w planie tym określa się bardzo szczegółowe cele na poziomie klastrów przemysłowych (sekcja III.(III).6), promuje się określone projekty, a odwołuje się od realizacji innych (sekcja IV(IV)), oraz w ramach wsparcia dla hutnictwa żelaza i stali faworyzuje się określone prowincje (sekcja IV(V)), przewiduje się wsparcie przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę w przemyśle stalowym oraz przyznaje się wiodącą rolę największym chińskim producentom wyrobów ze stali, będącym własnością państwa, takim jak Bao Steel, Anshan Iron and Steel czy Wuhan Iron and Steel ⁽⁹⁾. W planie przewiduje się również zwiększenie regulacji działalności produkcyjnej przedsiębiorstw w przemyśle stalowym i wzmocnienie zarządzania taką działalnością (sekcja V(IV)).

⁽⁵⁾ Dokument WT/DS379/AB/R, z dnia 11 marca 2011 r.

⁽⁶⁾ Pkt 317 sprawozdania Organu Apelacyjnego.

⁽⁷⁾ Pkt 290 sprawozdania Organu Apelacyjnego.

⁽⁸⁾ Pkt 297 sprawozdania Organu Apelacyjnego.

⁽⁹⁾ Strona 33 angielskiej wersji Dwunastego pięcioletniego planu rozwoju na rzecz przemysłu stalowego.

- (56) Ponadto w ustawie Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw zobowiązuje się przedsiębiorstwa państwowe (lub przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo, o których mowa w przedmiotowej ustawie) do przestrzegania krajowej polityki przemysłowej⁽¹⁰⁾. Podobnie we *Wstępnych środkach w zakresie nadzoru nad inwestycjami dokonywanymi przez przedsiębiorstwa centralne oraz zarządzania takimi inwestycjami* zobowiązuje się przedsiębiorstwa państwowe (przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo) do postępowania zgodnie z planami rozwoju i polityką przemysłową państwa⁽¹¹⁾. Zgodnie ze *Środkami w zakresie administracji strategii rozwoju i planów przedsiębiorstw centralnych* wszystkie przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo, sporządzają plan rozwoju i strategii, który musi zostać zbadany i zatwierdzony przez Komisję Rady Państwa ds. nadzoru nad aktywami państwowymi i zarządzania nimi (SASAC). W trakcie badania takiego planu oraz przed jego zatwierdzeniem SASAC musi rozważyć między innymi kwestię, czy badany plan jest zgodny z krajową polityką planowania rozwoju i polityką przemysłową, a także czy jest on zgodny ze strategicznym dostosowaniem rozplanowania i struktury gospodarki państwowej⁽¹²⁾.
- (57) Konkretnie przykłady wdrożenia środków opisanych w planach, takie jak przeniesienie produkcji korporacji Capital Steel⁽¹³⁾ lub liczne przypadki łączenia przedsiębiorstw w przemyśle stalowym⁽¹⁴⁾ świadczą o tym, że przedmiotowe plany nie są jedynie dokumentami o znaczeniu orientacyjnym, służącymi jako wytyczne, tylko że w ich wyniku przedsiębiorstwa państwowe przemysłu stalowego podejmują konkretne działania zaaranżowane przez rząd (reprezentowany przez NDRC i Radę Państwa).

⁽¹⁰⁾ Art. 36 ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw stanowi: „Przedsiębiorstwo, w które inwestuje państwo, przestrzega krajowej polityki przemysłowej przy dokonywaniu inwestycji...”.

⁽¹¹⁾ Art. 6 *Wstępnych środków w zakresie nadzoru nad inwestycjami dokonywanymi przez przedsiębiorstwa centralne oraz zarządzania takimi inwestycjami* stanowi: „Zarówno działalność inwestycyjna przedsiębiorstw, jak i nadzór nad nią i zarządzanie nią przez SASAC przebiega zgodnie z zasadą realizacji planów rozwoju i polityki przemysłowej państwa”.

⁽¹²⁾ Art. 13 ust. 1 i 2 *Środków w zakresie administracji strategii rozwoju i planów przedsiębiorstw centralnych*.

⁽¹³⁾ Wicepremier Chin Zheng Peiyan stwierdził, że przeniesienie produkcji korporacji Capital Steel do Hebei stanowi ważną decyzję polityczną podjętą przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin i Radę Państwa (agencja informacyjna Xinhua, dnia 23 października, 2005 r.).

⁽¹⁴⁾ Zob. np. artykuł pt. „Chiny zatwierdzają połączenie Anshan Steel z Panzhihua”, <http://www.reuters.com/article/2010/05/25/us-china-steel-merger-idUSTRE64O2G020100525>

„Największa grupa w przemyśle stalowym w Chinach rezultatem połączenia hut stali”, http://www.chinadaily.com.cn/bizchina/2010-04/19/content_9747309.htm

„Zgoda czterech chińskich producentów stali na połączenie”, <http://online.wsj.com/article/SB10001424052748703792704575366830150284538.html>

„Utworzenie nowej grupy w przemyśle stalowym przez połączenie przedsiębiorstw w chińskiej prowincji Hubei”, <http://www.steelorbis.com/steel-news/latest-news/new-steel-group-formed-by-merger-in-chinas-hubei-province-685647.htm>

- (58) Przedsiębiorstwa objęte planami muszą dokładnie realizować wszystkie konkretne działania opisane w powyższych motywach. Stwierdza się, że w wyniku takiego bezpośredniego zaangażowania rządu w działania handlowe podejmowane przez przedsiębiorstwa w przemyśle stalowym, te ostatnie postępują jak przedstawiciele rządu, pełniąc funkcje rządowe, co w dalszej kolejności prowadzi do osiągnięcia celów określonych w przedmiotowych planach.

Kontrolowanie przedsiębiorstw państwowych przez rząd

- (59) Po ustaleniu, że przedsiębiorstwa państwowe pełnią funkcje rządowe, pozostaje odpowiedzieć na pytanie, czy tym samym wykonują one władzę rządową. W tym względzie kluczowe pytanie brzmi, czy są one w istotny sposób kontrolowane przez rząd⁽¹⁵⁾. Jeżeli taka sytuacja ma miejsce, uzasadnione jest stwierdzenie, że w świetle wszystkich istotnych dowodów przedsiębiorstwa państwowe działają jako przedstawiciele rządu i skutecznie wdrażają politykę określoną w wyżej wspomnianych planach.
- (60) Z opisanej poniżej kontroli rządu wynika, że przedsiębiorstwa państwowe posiadają władzę rządową, wykonują ją lub że władza ta została im powierzona. Kontrolę można sprawować między innymi w ramach własności państwa, na podstawie przepisów administracyjnych, w wyniku zaangażowania SASAC, rad dyrektorów, lub też w ramach planów rządowych.

Własność państwa

- (61) Jak już wspomniano w powyższej sekcji dotyczącej odmowy współpracy (motywy 46–48), rząd ChRL nie przedstawił żądanych informacji dotyczących struktury własności producentów HRS i CRS w Chinach. W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL przedstawił wykaz 54 przedsiębiorstw, w których ma największe udziały, ale w trakcie wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL stwierdził jednak, że wykaz ten jest nieprawidłowy, ponieważ zawiera również przedsiębiorstwa prywatne. Rząd ChRL nie poprawił wykazu ani nie wskazał, które przedsiębiorstwa stanowią własność prywatną, a które są własnością rządu ChRL. Ze względu na odmowę współpracy ze strony rządu ChRL, Komisja musiała przeanalizować inne dowody zawarte w aktach sprawy i publicznie dostępne informacje.
- (62) Skarżący dostarczył dowody, z których wynika, że główni producenci HRS i CRS stanowią własność państwa oraz przedstawił związane z tym szczegółowe

⁽¹⁵⁾ „... w naszej opinii dowód na to, że rząd dysponuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego zachowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, że podmiot ten posiada władzę rządową i wykonuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych”. Sprawozdanie Organu Apelacyjnego DS379, pkt 318.

informacje, które zawarto w załączniku 10 do skargi ⁽¹⁶⁾. Z innych publicznie dostępnych informacji ⁽¹⁷⁾ również wynika, że rząd ChRL posiada udziały w wielu przedsiębiorstwach produkujących HRS i CRS.

- (63) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje zawarte w aktach sprawy, uzasadnione jest stwierdzenie, że rząd ChRL posiada znaczne udziały w wielu chińskich przedsiębiorstwach produkujących HRS i CRS.

Przepisy administracyjne i zaangażowanie SASAC

- (64) SASAC pełni obowiązki państwa jako inwestora i zarządza aktywami państwowymi podlegającymi jej nadzorowi. Należy zauważyć, że, chociaż w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i w kolejnych pismach rząd ChRL twierdził, że SASAC nie uczestniczy w operacjach handlowych przedsiębiorstw państwowych, i na poparcie tego twierdzenia odniósł się do art. 7 Wstępnych środków w zakresie nadzoru nad państwowymi aktywami przedsiębiorstw i zarządzania nimi ⁽¹⁸⁾, to jednak inne artykuły tej samej ustawy oraz inne dowody zawarte w aktach sprawy ⁽¹⁹⁾ wskazują na odmienny stan rzeczy.

- (65) Z odpowiedzi udzielonych przez rząd ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antysubsydyjnych faktycznie wynika, że SASAC, z upoważnienia Rady Państwa, mianuje i usuwa członków ścisłego kierownictwa nadzorowanych przedsiębiorstw oraz ocenia ich wyniki w oparciu o procedury prawne. Komisja ma również obowiązek zachęcać nadzorowane przedsiębiorstwa do realizacji wytycznych i strategii, ponosi odpowiedzialność za podstawowe zarządzanie państwowymi aktywami przedsiębiorstw oraz zgodnie z prawem kieruje i prowadzi nadzór nad zarządzaniem lokalnymi aktywami państwowymi.

⁽¹⁶⁾ 17 przedsiębiorstw wymienionych w załączniku wchodzi w skład jednych z największych państwowych producentów stali w Chinach.

⁽¹⁷⁾ np. http://en.wikipedia.org/wiki/Shougang_Corporation, http://en.wikipedia.org/wiki/Hebei_Iron_and_Steel, <http://companies.china.org.cn/trade/company/559.html>, <http://companies.china.org.cn/trade/company/557.html> itp.

⁽¹⁸⁾ Art. 7 Wstępnych środków w zakresie nadzoru nad państwowymi aktywami przedsiębiorstw: „różnego szczebla władze państwowe ludu ściśle wykonują przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące zarządzania aktywami państwowymi, przestrzegają rozdzielności funkcji rządu polegającej na zarządzaniu sprawami publicznymi i funkcji polegającej na wnoszeniu wkładu w postaci aktywów państwowych, a także przestrzegają rozdzielności organów państwowych i przedsiębiorstw oraz rozdzielności tytułu własności i uprawnień do zarządzania. Organy ds. nadzoru nad aktywami państwowymi i zarządzania nimi nie wykonują funkcji rządu polegającej na zarządzaniu sprawami publicznymi, natomiast pozostałe organy i resorty rządu nie wykonują obowiązków polegających na wnoszeniu wkładu w postaci aktywów państwowych na rzecz przedsiębiorstw”.

⁽¹⁹⁾ The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective, badanie z 2009 r. sporządzone przez Think!Desk – China research & Consulting – dla Eurofer, Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism in China, 2011 r., sporządzona przez Capital Trade Incorporated dla komisji ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa.

- (66) SASAC odpowiada również za wynagrodzenie i ocenę kierowników przedsiębiorstw państwowych, a także mianuje ich i podejmuje decyzje w sprawie ich nagradzania i karania ⁽²⁰⁾. Wszystkie dowody faktycznie wskazują, że przebieg kariery zawodowej kierowników przedsiębiorstw państwowych zależy od SASAC. Wszystkie te okoliczności wyraźnie wskazują, że SASAC powierzono władzę rządową.

Rada dyrektorów

- (67) Skład rad dyrektorów przedsiębiorstw państwowych również wskazuje, że przedsiębiorstwa te w znacznym stopniu kontroluje rząd ChRL. Z dowodów zawartych w aktach sprawy ⁽²¹⁾ wynika, że wielu członków rad dyrektorów i rad nadzorczych pełni lub pełniło w przeszłości funkcje rządowe lub partyjne oraz że na ich wybór znaczny wpływ mają władze rządowe, takie jak SASAC czy Komunistyczna Partia Chin (KPCh).

Plany rządowe

- (68) Strategie, interesy i cele rządu ChRL dotyczące przemysłu stalowego zostały przedstawione w różnych planach rządowych na szczeblu centralnym i niższym. Przedsiębiorstwa państwowe zachęca się do realizacji tych strategii (przedsiębiorstwa, które ich nie przestrzegają, są nawet poddawane sankcjom), a z ostatnich działań niektórych największych przedsiębiorstw państwowych w przemyśle stalowym w Chinach wyraźnie wynika, że przedmiotowe strategie są przestrzegane i przedsiębiorstwa państwowe dążą do osiągnięcia celów określonych w planach.
- (69) Zgodnie z Dwunastym pięcioletnim planem rozwoju na rzecz hutnictwa żelaza i stali tylko te „przedsiębiorstwa, które przestrzegają strategii krajowych w zakresie hutnictwa żelaza i stali oraz norm i warunków produkcji i działania w hutnictwie żelaza i stali, pełnią zasadniczą rolę w łączeniu i reorganizacji” ⁽²²⁾.

- (70) W szeregu planów na szczeblu prowincji i na szczeblu lokalnym wymienia się również konkretne przedsiębiorstwa państwowe oraz wyznacza się dla nich cele. W skardze przedstawiono fragmenty tych planów ⁽²³⁾. W celu weryfikacji i wyjaśnienia tej kwestii w kwestionariuszu oraz w piśmie w sprawie uzupełnienia braków

⁽²⁰⁾ Art. 22, 27 i 29 ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw.

⁽²¹⁾ The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective, badanie z 2009 r. sporządzone przez Think!Desk – China research & Consulting – dla Eurofer, Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism in China, 2011 r., sporządzona przez Capital Trade Incorporated dla komisji ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa, a także załącznik 10 do skargi.

⁽²²⁾ Dwunasty pięcioletni plan rozwoju na rzecz hutnictwa żelaza i stali, sekcja IV(VII) – Przyspieszenie łączenia i reorganizacji.

⁽²³⁾ Skarga, s. 108-109.

zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie wszystkich tych planów, jednak rząd ChRL zdecydował, że ich nie dostarczy. Należy jednak zwrócić uwagę, że w trakcie postępowania rząd ChRL nie zakwestionował dokładności tych cytatów. Ponadto przedsiębiorstwa wymienione w planach na szczeblu prowincji i na szczeblu lokalnym potwierdziły, że współpracują z władzami oraz opisały, na czym polega lub polegało ich działanie zgodnie z planami⁽²⁴⁾.

- (71) Chociaż rząd ChRL twierdzi, że niektóre z powyższych planów mają charakter jedynie orientacyjny i mają służyć jedynie jako wytyczne, twierdzenie to nie jest poparte innymi dowodami zawartymi w aktach sprawy. Wręcz przeciwnie, w wielu ustawach i przepisach wykonawczych, które bez wątplenia są prawnie wiążące⁽²⁵⁾, realizacja planów rozwoju i polityki przemysłowej jest obowiązkowa w przypadku przedsiębiorstw państwowych.

Wniosek

- (72) Rząd ChRL formułuje cele dla hutnictwa żelaza i stali w ramach pięcioletnich planów i innych właściwych dokumentów urzędowych oraz realizuje te cele poprzez funkcje i działania opisane we wspomnianych planach i dokumentach. Ponieważ przedmiotowe plany i dokumenty sporządzają departamenty chińskiego rządu, takie jak Rada Państwa czy NDRC, funkcje i działania, o których jest w nich mowa, należy uznać za rządowe. Ponieważ przedsiębiorstwa państwowe w przemyśle stalowym mają obowiązek przestrzegania takich planów i strategii, jak te opisane powyżej, działają one jako organ rządowy oraz, w świetle znacznej kontroli, jaką ma nad nimi rząd, wykonują w rzeczywistości władzę rządową.
- (73) W świetle braku współpracy ze strony rządu ChRL zakres tych jednostek, które uznaje się za „organy sektora publicznego”, nie został w pełni określony. W każdym razie każde przedsiębiorstwo państwowe, którego akcjonariuszem większościowym lub największym akcjonariuszem jest rząd, stanowi organ sektora publicznego. Jednostki, w których rząd nie posiada żadnych udziałów, są podmiotami prywatnymi. Po stwierdzeniu powyższego, nie ma tu potrzeby dokonywania wyraźnego podziału na organy sektora publicznego i podmioty prywatne, ponieważ w motywach 85–98 poniżej wykazano, że państwo powierza i wyznacza zadania wszystkim podmiotom prywatnym w przemyśle stalowym, a zatem w każdym razie przedsiębiorstwa te zachowują się tak samo jak organy sektora publicznego.

⁽²⁴⁾ Np. strona internetowa Chongqing Iron and Steel (<http://en.cqgtjt.com/>), strona internetowa Baosteel (http://www.baosteel.com/group_e/01news/ShowArticle.asp?ArticleID=2553)

⁽²⁵⁾ Np. Wstępne środki w zakresie nadzoru nad inwestycjami dokonywanymi przez przedsiębiorstwa centralne oraz zarządzania takimi inwestycjami, Środki w zakresie administracji strategii rozwoju i planów przedsiębiorstw centralnych, ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw, zarządzenie nr 35 NDRC - Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali.

b) Korzyść (organy sektora publicznego)

Uwagi ogólne

- (74) Aby stwierdzić, czy istnieje korzyść zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, należy porównać ceny HRS i CRS płacone przez producentów eksportujących z właściwymi poziomami referencyjnymi. W sprawozdaniu Organu Apelacyjnego potwierdza się, że w przypadku, w którym rola rządu zakłóca rynek państwa, w którym korzyść przyznano, zezwala się na stosowanie zewnętrznych poziomów referencyjnych. W sprawozdaniu zauważa się również, że „w przypadkach, w których rząd jest dominującym dostawcą, istnieje prawdopodobieństwo zniekształcenia cen na rynku prywatnym, należy jednak przeprowadzić analizę w poszczególnych przypadkach”⁽²⁶⁾. Ponadto Organ Apelacyjny stwierdził, że: „...nie twierdzimy, że istnieje próg, powyżej którego sam fakt, że rząd jest dominującym dostawcą na rynku, stanowi wystarczający argument, aby stwierdzić, że doszło do zniekształcenia cen. Nie ma jednak wątpliwości, że wraz ze wzrostem znaczenia rządu na rynku, wzrasta prawdopodobieństwo, że w wyniku takiej roli rządu dojdzie do zniekształcenia cen na rynku prywatnym”⁽²⁷⁾. Organ Apelacyjny stwierdził również, że: „jeżeli rząd jest »istotnym« dostawcą, należy przedstawić dowody dotyczące czynników innych niż posiadany przez rząd udział w rynku, ponieważ samo pełnienie przez rząd roli istotnego dostawcy nie może świadczyć o zniekształceniu cen na rynku prywatnym”. W pierwszej kolejności należy zatem odpowiedzieć na pytanie, czy udział rządu w produkcji HRS i CRS w Chinach jest dominujący czy zaledwie znaczny.
- (75) Komisja zwróciła się do rządu ChRL z wnioskiem o przedstawienie informacji dotyczących rynku HRS i CRS, a konkretnie wielkości produkcji HRS i CRS przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw prywatnych, jednak rząd ChRL nie przedstawił żadnych istotnych informacji na ten temat⁽²⁸⁾.
- (76) Komisja skorzystała z innych dostępnych informacji⁽²⁹⁾ dotyczących tej kwestii i na ich podstawie ustaliła, że przedsiębiorstwa państwowe przemysłu stalowego

⁽²⁶⁾ DS 379, pkt 441 sprawozdania Organu Apelacyjnego.

⁽²⁷⁾ DS 379, pkt 444 sprawozdania Organu Apelacyjnego.

⁽²⁸⁾ Rząd ChRL przedstawił tabelę zawierającą dane dotyczące wielkości produkcji przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw prywatnych w zakresie stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno, jednak w trakcie weryfikacji ustalono, że tabela ta nie zawiera pełnych informacji, a rząd ChRL odmówił przedstawienia informacji, z których korzystał, sporządzając tabelę, i które umożliwiłyby przeprowadzenie prawidłowej weryfikacji.

⁽²⁹⁾ Odpowiedzi czterech chińskich producentów eksportujących (dwóch objętych próbą i dwóch, którzy udzielili odpowiedzi dobrowolnie) dotyczące zakupu stali walcowanej na gorąco (i stali walcowanej na zimno). Dane te potwierdzono w toku podobnych dochodzeń prowadzonych przez inne organy. Przykładowo Departament Handlu Stanów Zjednoczonych ustalił, że w przeszłości w Chinach przedsiębiorstwa państwowe produkowały stal walcowaną na gorąco w następujących proporcjach: wysokociśnieniowe butle stalowe (70 %), podesty metalowe (z ustaleń Departamentu Handlu Stanów Zjednoczonych wynika, że władze państwowe odpowiadały za wyprodukowanie większości stali walcowanej na gorąco w OD), prostokątne rury cienkościennie (70,81 %).

- wytwarzają co najmniej 63 % HRS w Chinach. Należy zauważyć, że dane pozwalające stwierdzić, że wysokość udziałów przedsiębiorstw państwowych w produkcji wynosi 63 %, uzyskano po przeprowadzeniu bardzo zachowawczej analizy, dlatego też wartość tę powinno się postrzegać jako najniższą możliwą. Z uwagi na fakt, że wielu rzekomo prywatnych dostawców zgłoszonych przez eksporterów zdaje się być przedsiębiorstwami handlowymi (które mogły nabyć dany produkt od przedsiębiorstw państwowych), a także w świetle odmowy współpracy ze strony rządu ChRL (zob. motywy 46–48 powyżej) oraz ustaleń innych organów prowadzących dochodzenia (zob. przypis 32) należy stwierdzić, że rzeczywisty udział przedsiębiorstw państwowych w rynku produkcji HRS jest znacznie wyższy. Również silne zaangażowanie rządu ChRL w działalność prowadzoną w tym sektorze rynku HRS (zob. motywy 85–94 poniżej) przyczynia się do zawężenia pola manewru, jakim dysponują prywatne podmioty gospodarcze.
- (77) Uwzględniając powyższe, ustalono, że przedsiębiorstwa państwowe dominują na rynku HRS w Chinach. Dominująca pozycja przedsiębiorstw państwowych na rynku HRS jest na tyle znacząca, że producenci prywatni są zmuszeni dostosować ich ceny do cen przedsiębiorstw państwowych, co wykazano poniżej.
- (78) Jeżeli chodzi o CRS, zgłoszony przez chińskich producentów eksportujących udział przedsiębiorstw państwowych (18 %) był niższy niż w przypadku HRS – dane te stoją jednak w sprzeczności z innymi uzyskanymi informacjami (zob. motyw 79 poniżej). W świetle odmowy współpracy ze strony rządu ChRL a także z uwagi na fakt, że wielu rzekomo prywatnych dostawców zgłoszonych przez eksporterów zdaje się być przedsiębiorstwami handlowymi (które mogły nabyć dany produkt od przedsiębiorstw państwowych) oraz fakt, że silne zaangażowanie rządu ChRL w funkcjonowanie tego sektora przyczynia się do ograniczenia działalności handlowej prowadzonej przez prywatne podmioty gospodarcze (zob. motywy 85–94 poniżej), stwierdza się (częściowo w oparciu o dostępny stan faktyczny (zob. motyw 79 poniżej) w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego), że przedsiębiorstwa państwowe dominują również na rynku CRS w Chinach.
- (79) Wniosek ten znajduje potwierdzenie w informacjach zawartych w World Steel Capacity Book, które stoją w sprzeczności z przedstawionymi przez chińskich eksporterów danymi, zgodnie z którymi poziom udziałów wynosi 18 %, i które wskazują, że ponad 70 % całkowitej zdolności produkcyjnej w odniesieniu do CRS w Chinach należy do państwa⁽³⁰⁾.
- (80) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie informacji dotyczących cen HRS i CRS sprzedawanej na rynku chińskim stosowanych przez przedsiębiorstwa państwowe i oferowanych przez przedsiębiorstwa prywatne. W odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL nie przedstawił żadnych tego rodzaju informacji. W wyniku dochodzenia przeprowadzonego u eksporterów wyrobów ze stali powlekaney organicznie ustalono, że ceny stali HRS i CRS pochodzącej od prywatnych producentów HRS i CRS lub od handlowców płacone w OD przez czterech producentów/grupy producentów eksportujących objętych dochodzeniem były systematycznie bardzo zbliżone do cen ustalonych przez przedsiębiorstwa państwowe⁽³¹⁾. Uzyskane dane oraz dominacja przedsiębiorstw państwowych w tym sektorze wskazuje zatem, że ceny proponowane przez dostawców prywatnych w praktyce są podyktowane cenami ustalonymi przez przedsiębiorstwa państwowe. Ponadto w umowie przedstawionej przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą, dotyczącej dostarczenia stali walcowanej na gorąco przez dostawcę prywatnego, zawarto nawet warunek powiązania ceny z ceną dostawców będących przedsiębiorstwami państwowymi.
- (81) Na podstawie wszystkich informacji zawartych w aktach sprawy stwierdza się, że ceny stali HRS i CRS sprzedawanej przez przedsiębiorstwa państwowe w Chinach są zniekształcone, z uwagi na istnienie silnej dominacji przedsiębiorstw państwowych na rynku HRS i CRS w Chinach. Prywatni dostawcy dostosowują swoje ceny HRS i CRS do cen oferowanych przez przedsiębiorstwa państwowe. Uwzględniając powyższe, stwierdza się, że w Chinach nie ma wiarygodnych cen rynkowych HRS i CRS. Ze względu na brak „aktualnych warunków rynkowych” na rynku HRS i CRS w Chinach, zgodnie z art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego, Komisja musiała znaleźć alternatywny poziom referencyjny. Ponieważ cały rynek chiński jest zakłócony, uznaje się, że nie istnieje realny, rozsądny sposób dostosowania kosztów i cen w Chinach, a ceny importowe zdawałyby się być równie zniekształcone wskutek dominacji przedsiębiorstw państwowych. W związku z tym poszukano zewnętrznego poziomu referencyjnego zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (82) Wydaje się, że najwłaściwszym poziomem referencyjnym jest poziom referencyjny konstruowany na podstawie światowych cen rynkowych HRS i CRS regularnie publikowanych w różnych specjalistycznych dziennikach w dziedzinie stali, takich jak Steel Business Briefing, MEPS i CRU.
- (83) Z porównania cen oferowanych przez przedsiębiorstwa państwowe z poziomem referencyjnym cen oferowanych poza krajem (konstrukcję poziomu referencyjnego wyjaśniono w motywie 103 poniżej) wynika, że ceny

⁽³⁰⁾ Według World Steel Capacity Book zdolność produkcyjna stali walcowanej na zimno w Chinach wynosi około 81 035 000 ton rocznie, natomiast według publicznie dostępnych danych dotyczących własności spółki będącej własnością państwa wytwarzają około 57 490 000 ton.

⁽³¹⁾ W OD różnica między cenami oferowanymi przez przedsiębiorstwa państwowe a cenami oferowanymi przez dostawców prywatnych wynosiła jedynie 3,75 %.

oferowane przez przedsiębiorstwa państwowe były znacznie niższe od cen odniesienia, co przyniosło zatem korzyść chińskim eksportującym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

c) Szczegółność

- (84) W rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego program subsydiowania ma charakter szczególny, ponieważ jedynie ograniczona liczba sektorów i przedsiębiorstw w Chinach wykorzystuje w swojej produkcji stal HRS i CRS.

d) Powierzenie i wyznaczenie zadania prywatnym dostawcom

- (85) Następnie należy odpowiedzieć na pytanie, czy rząd ChRL powierza jednak lub wyznacza zadanie polegające na dostarczaniu HRS i CRS producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie prywatnym producentom HRS i CRS, którzy nie są organami sektora publicznego, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

Polityka rządu

- (86) Już na początku ustalono, że rząd ChRL stosuje politykę dostarczania HRS i CRS sektorowi wyrobów ze stali powlekaną organicznie, ponieważ organy sektora publicznego wchodzące w skład rządu zajmują się dostarczaniem tego rodzaju stali oraz mają dominującą pozycję rynkową umożliwiającą im oferowanie cen niższych od cen rynkowych. W każdym razie niezależnie od tego, czy przedmiotowe organy zostaną sklasyfikowane jako „organy sektora publicznego”, czy też nie, te same dowody potwierdzają, że polityka rządu wywiera silny wpływ na działalność tego sektora. Należy następnie ustalić, czy polityka ta dotyczy również dostawców prywatnych.

Rozszerzenie zakresu stosowania polityki na prywatnych dostawców HRS i CRS

Plany rządowe będące źródłem wytycznych i zachęt

- (87) Szereg planów rządowych i dokumentów dotyczących polityki zawiera wskazania, że rząd ChRL wspiera producentów stali w Chinach (zarówno przedsiębiorstwa państwowe, jak i przedsiębiorstwa prywatne). Z niektórych sekcji przedmiotowych dokumentów wynika, że istnieje bezpośredni związek między rządem a postępowaniem prywatnych przedsiębiorstw w przemyśle stalowym. W wielu przypadkach obserwuje się podejmowanie

działania przez przedsiębiorstwa w przemyśle stalowym w oparciu o te „wytyczne” i zgodnie z zaleceniami zawartymi w omawianych planach.

- (88) Przykładowo, w zarządzeniu nr 35 NDRC - Strategii na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali zachęca się przedsiębiorstwa w sektorze stali do działania w określony sposób⁽³²⁾, określa się warunki inwestycji oraz uzależnia się inwestycje od zatwierdzenia przez władze⁽³³⁾, wpływa się na konkurencję o zasoby⁽³⁴⁾, a nawet przewiduje sankcje wobec przedsiębiorstw, które nie chcą się podporządkować⁽³⁵⁾. W Dwunastym pięcioletnim planie rozwoju na rzecz hutnictwa żelaza i stali również wpływa się na decyzje gospodarcze przedsiębiorstw w przemyśle stalowym, co w konsekwencji może wpływać na strukturę kosztów i ceny⁽³⁶⁾.

- (89) Ponadto w załączniku 24 do skargi skarżący przedstawił zbiór fragmentów pochodzących z różnych dokumentów dotyczących polityki różnych organizacji rządowych, w których wyraźnie widać wsparcie zapewniane przez

⁽³²⁾ Art. 18 zarządzenia nr 35 - Polityka w zakresie przywożonych technologii i urządzeń: przedsiębiorstwa zachęca się do korzystania z krajowych sprzętów i technologii oraz do ograniczenia wywozu. Art. 20 zarządzenia nr 35 - Przedsiębiorstwa hutnictwa żelaza i stali zachęca się do organizowania się w grupy i przeprowadzania strategicznej reorganizacji w drodze sojuszków zawieranych między bardzo dużymi przedsiębiorstwami...

⁽³³⁾ Art. 22 zarządzenia nr 35 - Inwestycje w każdy projekt w hutnictwie żelaza i stali są rozpatrywane i zatwierdzane lub weryfikowane przez NDRC zgodnie ze stosownymi przepisami.

Art. 23 zarządzenia nr 35 - W przypadku każdej inwestycji zagranicznej w chińskie hutnictwo żelaza i stali, ogólną zasadą jest, że inwestorzy zagraniczni nie mogą posiadać pakietu kontrolnego.

⁽³⁴⁾ Art. 24 zarządzenia nr 35 - W przypadku każdego projektu, który nie spełnia założeń polityki rozwoju na rzecz hutnictwa żelaza i stali oraz którego nie rozpatrzono ani nie zatwierdzono lub jeżeli rozpatrzenie i zatwierdzenie takiego projektu jest niezgodne ze stosownymi przepisami, departament ds. gruntów i zasobów państwa nie może dokonać obsługi formalności związanych z użytkowaniem gruntów; departament ds. przemysłu i handlu nie może zatwierdzić rejestracji takiego projektu, departament administracyjny ds. handlu nie może zatwierdzić umowy dotyczącej projektu i jego ustanowienia, instytucja finansowa nie może przyznać żadnej pożyczki ani udzielić wsparcia w innej formie...

Art. 25 zarządzenia nr 35 - Aby udzielić średnio- i długoterminowych pożyczek na inwestycję w aktywa trwale w przypadku projektów dotyczących wytopu żelaza, wytopu stali i walcowania stali, instytucja finansowa musi przestrzegać polityki rozwoju hutnictwa żelaza i stali oraz usprawniać zarządzanie ryzykiem w zakresie tych projektów.

⁽³⁵⁾ Art. 30 Jeżeli co najmniej dwa przedsiębiorstwa krajowe brutalnie konkurują ze sobą o zasoby zagraniczne, w celu uniknięcia ostrej konkurencji państwo może przejąć koordynację w zakresie administracji, aby utrzymać sojusz między tymi przedsiębiorstwami lub wybrać jedno z nich, które dokona inwestycji, aby zapobiec brutalnej konkurencji.

⁽³⁶⁾ Sekcja III (III)6 Dwunastego pięcioletniego planu rozwoju na rzecz hutnictwa żelaza i stali - Poziom klastrowy przemysłowy: znaczne ograniczenie liczby przedsiębiorstw w przemyśle stalowym; udział produkcji stali dziesięciu największych przedsiębiorstw w przemyśle stalowym w łącznej produkcji krajowej wzrasta z 48,6 % do około 60 %.

Rozdział III (V) Dwunastego planu pięcioletniego na rzecz hutnictwa żelaza i stali - Optymalizacja struktury przemysłu. W rozdziale opisuje się, w jaki sposób należy zreorganizować hutnictwo żelaza i stali za pomocą połączeń, przenoszenia produkcji, kontrolowania zdolności produkcyjnych, zakazów w określonych prowincjach i wsparcia w innych.

rząd ChRL na rzecz całego przemysłu stalowego lub konkretnie na rzecz przedsiębiorstw w sektorze wyrobów ze stali powlekanej organicznie⁽³⁷⁾.

- (90) Istnieją ponadto publicznie dostępne informacje, z których wynika, że działalność przedsiębiorstw prywatnych jest całkowicie podporządkowana różnym planom rządowym i dokumentom dotyczącym polityki rządu⁽³⁸⁾.

Ograniczenia wywozu stali walcowanej na gorąco i walcowanej na zimno

- (91) Rząd ChRL podjął działania mające na celu zniechęcenie do wywozu HRS i CRS, nakładając ograniczenia wywozowe w ramach złożonego systemu zwrotu podatku VAT. Dokładniej rzecz ujmując, w stosunku do HRS i CRS obowiązuje podatek VAT w wysokości 17%. W przypadku wyrobów ze stali powlekanej organicznie walcowanej na zimno (produkowanych z HRS), które sprzedano w kraju, zwrot podatku VAT wynosi 13%, natomiast przedsiębiorstwu, które przeznaczy swoją stal HRS lub CRS na wywóz, nie przysługuje żaden zwrot podatku VAT. Oznacza to, że prywatni producenci HRS i CRS nie są w stanie prowadzić działalności w normalnych warunkach wolności handlowej i powoduje wzrost krajowej podaży HRS i CRS, a zatem nieunikniony spadek ceny HRS i CRS na chińskim rynku. Prywatni producenci HRS i CRS (tak samo jak przedsiębiorstwa państwowe) nie są w stanie prowadzić swojej działalności niezależnie od polityki rządu ChRL.

Ceny oferowane przez dostawców prywatnych

- (92) W powyższej sekcji dotyczącej korzyści na rzecz organów sektora publicznego ustalono, że ze względu na dominację przedsiębiorstw państwowych działających w sektorze stali na rynku HRS i CRS prywatni producenci HRS i CRS są zmuszeni dostosować swoje ceny do cen przedsiębiorstw państwowych. Innymi słowy, nie ustalają oni swoich cen, lecz je przyjmują. Jest to kolejna przesłanka, że prywatni producenci HRS i CRS nie mogą działać niezależnie od działań rządu ChRL i innych organów sektora publicznego.

⁽³⁷⁾ Załącznik 24 do skargi – zbiór stosownych cytatów pochodzących z różnych planów i aktów prawnych.

⁽³⁸⁾ Np. na stronach internetowych grupy Jiangsu Shagang (<http://www.sha-steel.com/eng/index.html>) można przeczytać: Grupa Shagang będzie sumiennie wdrażać politykę państwa w zakresie rozwoju przemysłu stalowego. Kierując się prognozą naukową dotyczącą rozwoju, grupa Shagang będzie realizować strategię zrównoważonego rozwoju, wybierze nowy sposób działania w kierunku uprzedyskutowania, przyspieszy proces przekształcenia i modernizacji, będzie energicznie promować ponowne dostosowanie struktury wyrobów, kontynuować rozbudowę swojego łańcucha przemysłowego, przykładać odpowiednią wagę do wspierania przedsiębiorstw, tworzyć nowoczesną logistykę, realizować transakcje kapitałowe, stale poprawiać swoją ogólną konkurencyjność, aby grupa Shagang stała się przedsiębiorstwem idealnym, silnym, i doskonałym, a ponadto uczynimy wszystko co w naszej mocy, aby grupa Shagang stała się słynną marką „Hundred-year Old Factory”. Ponadto personel Shagang przyczyni się do tworzenia harmonii w Jiangsu oraz do uczynienia Chin potężnym producentem stali.

- (93) Potwierdzeniem tego są również informacje dostarczone przez chińskich producentów eksportujących, którzy przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach dotyczących środków antysubsydyjnych, z których wynika, że ceny oferowane przez prywatnych dostawców HRS i CRS są niemal identyczne, jak ceny oferowane przez przedsiębiorstwa państwowe. Ponadto w umowie przedstawionej przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą, dotyczącej dostarczenia stali walcowanej na gorąco przez dostawcę prywatnego, zawarto nawet warunek powiązania ceny z ceną dostawców będących przedsiębiorstwami państwowymi.

- (94) W świetle powyższego ustalenia, zgodnie z którym ceny oferowane przez przedsiębiorstwa państwowe kształtują się poniżej poziomu cen rynkowych, oczywiste jest, że ceny oferowane przez dostawców prywatnych, ze względu na dostosowywanie ich do cen przedsiębiorstw państwowych, również są niższe od cen rynkowych.

e) Wkład finansowy

- (95) Zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego istnieje wkład finansowy, jeżeli władze publiczne: „powierzą lub wyznaczają prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub wielu rodzajów funkcji określonych w ppkt (i), (ii) oraz (iii), które zazwyczaj są przyznane rządowi, a praktyka nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rząd”. Według wykładni Organu Apelacyjnego WTO termin „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd wykonuje swoją władzę, w tym stosuje pewien stopień przymusu, wobec podmiotu prywatnego, a termin „powierzenie” do sytuacji, w których rząd przekazuje odpowiedzialność podmiotowi prywatnemu⁽³⁹⁾. Ponadto w dokumencie panelu WTO ds. Stanów Zjednoczonych – Ograniczenia wywozowe⁽⁴⁰⁾ ustanowiono potrójny test na istnienie powierzenia i wyznaczenia, który wymaga wystąpienia a) działania rządu, które jest b) kierowane do konkretnej strony i c) którego przedmiotem jest konkretne zadanie lub obowiązek⁽⁴¹⁾.

- (96) Na tej podstawie objęcie dostawców prywatnych polityką rządu ChRL w zakresie dostarczania HRS i CRS stanowi „powierzenie” i „wyznaczenie” zadań dostawcom prywatnym przez rząd z następujących powodów:

⁽³⁹⁾ Pkt 111 i 116 sprawozdania Organu Apelacyjnego, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*.

⁽⁴⁰⁾ Dyskusja nr DS194 United States – Measures treating export restraints as subsidies (Sprawozdanie panelu z dnia 29 czerwca 2001 r.).

⁽⁴¹⁾ Pkt 8.28-8.30 sprawozdania panelu. Chociaż „działanie” rządu zostało początkowo zakwalifikowane jako „jawne i twierdzące”, z późniejszych ustaleń Organu Apelacyjnego wynika, że ta norma może być zbyt restrykcyjna.

„działanie” rządu:

— „polityka” rządu ChRL (zob. motyw 86 powyżej) stanowi „działanie” lub „działania”. Politykę realizują organy sektora publicznego, które dominują na rynku i sprzedają produkty po cenach niższych od cen rynkowych, oraz rząd ChRL w ramach planów i manipulowania ograniczeniami wywozowymi. W rezultacie wszystkich tych działań dostawcy prywatni są faktycznie zmuszeni do oferowania cen wyznaczanych przez organy sektora publicznego i kształtujących się poniżej poziomu cen rynkowych.

„kierowane do konkretnej strony”:

— polityka rządu (w szczególności plany i ograniczenia wywozowe) ma zastosowanie do wszystkich, zarówno państwowych, jak i prywatnych producentów HRS i CRS. W tym rozumieniu polityka jest „kierowana” do wszystkich producentów. Dowodzi tego fakt, że ceny oferowane przez przedsiębiorstwa prywatne są dostosowane do cen oferowanych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz że dostawcy prywatni sprzedają po cenach, które są nieracjonalne z handlowego punktu widzenia.

„którego przedmiotem jest konkretne zadanie lub obowiązki”:

— celem polityki rządu jest dostarczanie HRS i CRS po cenach niższych od cen rynkowych, czego dowodem są poziomy cen w Chinach. W wyniku działań rządu ChRL i przedsiębiorstw państwowych dostawcy prywatni są zmuszeni do przyjmowania praktyk organów sektora publicznego, przez co faktycznie nakłada się na nich konkretne zadanie lub obowiązek. Polityka rządu ChRL, szczególnie poprzez plany i manipulowanie podatkiem VAT, poważnie ogranicza wolność dostawców w wyniku tego zadania lub obowiązku.

Wniosek

(97) Uwzględniając wszystkie powyższe czynniki, można stwierdzić, że nałożone przez rząd ChRL ograniczenia wywozowe, plany rządu i dominacja przedsiębiorstw państwowych skutkują ograniczeniem wolności prywatnych dostawców HRS i CRS, zmuszając ich do działania w sposób niekomercyjny i akceptowania cen nieuzasadnionych z ekonomicznego punktu widzenia (niższych niż ceny rynkowe), czego nie uczyniliby na wolnym i otwartym rynku. Stanowi to potwierdzenie, że polityka rządu w zakresie dostaw HRS i CRS (w tym na rzecz sektora wyrobów ze stali powlekaną organicznie) obejmuje również dostawców prywatnych.

(98) Ponadto w świetle powyższej analizy i na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy i innych publicznie dostępnych informacji Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego rząd ChRL powierza i wyznacza prywatnym producentom HRS i CRS w Chinach zadanie dostarczania towarów oraz że działalność tych przedsiębiorstw nie różni się od działalności przedsiębiorstw państwowych przemysłu stalowego.

f) *Korzyść (dostawcy prywatni)*

(99) Komisja ustaliła, że prywatni dostawcy HRS i CRS prowadzą działalność w oparciu o zadania powierzone i wyznaczone im przez rząd ChRL. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że ceny oferowane przez prywatnych dostawców HRS i CRS są dostosowane do cen ustalanych przez przedsiębiorstwa państwowe (zob. sekcja powyżej).

(100) Uwzględniając powyższe, stwierdza się, że ustalenia dotyczące korzyści i szczególnej sytuacji wynikającej z dostarczania HRS i CRS po cenach niższych od cen rynkowych przez przedsiębiorstwa państwowe dotyczą również dostarczania HRS i CRS przez dostawców prywatnych.

g) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(101) Z tego programu skorzystało dwóch producentów eksportujących objętych próbą. Jeden producent eksportujący (grupa Panhua Steel) odniósł korzyść z programu polegającego na dostarczaniu stali walcowanej na gorąco za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, a drugi producent eksportujący (grupa Huadong Steel) odniósł korzyść z programu polegającego na dostarczaniu stali walcowanej na zimno za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

h) *Obliczenie kwoty subsydium*

(102) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcy, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Przedmiotową korzyść oblicza się sumując różnice faktycznych wartości zakupu i wartości właściwego poziomu referencyjnego zakupionej stali HRS i CRS. Kwota będąca wynikiem obliczeń została następnie przydzielona do łącznego obrotu współpracującego producenta eksportującego uzyskanego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(103) Ze względu na zakłócenie chińskiego rynku HRS i CRS za podstawę właściwą do wyznaczenia cen odniesienia dla HRS i CRS uznano światowe ceny HRS i CRS. Na podstawie różnych informatorów przemysłu stalowego (SBB i MEPS), wybrano ceny krajowe, bez podatku, stosowane w pięciu państwach/regionach (tj. Europie, Stanach Zjednoczonych, Turcji, Japonii i Brazylii). Aby uzyskać

reprezentatywną cenę odniesienia Komisja wybrała największy rynek z każdego właściwego regionu geograficznego, tj. Europy (UE), Ameryki Północnej (USA), Ameryki Łacińskiej (Brazylia), Azji (Japonia) i Bliskiego Wschodu/Afryki Północnej (Turcja). Obliczono średnią arytmetyczną średnich miesięcznych cen stosowanych w OD w każdym z pięciu państw/regionów tak, aby otrzymać miesięczne ceny odniesienia. W wybranych pięciu państwach/regionach ceny w OD nie osiągnęły największych wartości; wszystkie one są członkami WTO, znajdują się wśród dziesięciu największych producentów stali na świecie i są usytuowane na różnych kontynentach. Ustalone w ten sposób ceny odniesienia uznaje się zatem za wiarygodne i właściwe.

- (104) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla producentów eksportujących objętych próbą wynosi 23,02 % dla grupy Huadong i 27,63 % dla grupy Panhua.
- (105) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 25,37 %.
- (106) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do przedsiębiorstwa związanego z jednym z przedsiębiorstw objętych próbą, tj. 32,44 %.

3.3.1.2. **Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**

a) Wprowadzenie

- (107) Skarżący twierdzi, że w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a kwota uiszczana przez przedsiębiorstwa za użytkowanie gruntów jest niższa od zwykłego kursu rynkowego. W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antysubsydyjnych rząd ChRL stwierdził, że „zgodnie z ustawą ChRL o zarządzaniu gruntami grunty w dzielnicach miast są własnością państwa; grunty na obszarach wiejskich i podmiejskich, jeżeli państwo nie stanowi inaczej, są wspólną własnością ludności wiejskiej”. Rząd ChRL twierdził, że istnieje unormowany i zorganizowany konkurencyjny rynek gruntów, a prawa do użytkowania gruntów muszą być przedmiotem zgodnego z prawem, publicznego obrotu na rynku gruntów. Rząd ChRL stwierdził również, że grunty na działalność przemysłową i handlową należy pozyskać, płacąc za użytkowanie, na rynku otwartym w drodze przetargu, aukcji i w warunkach konkurencji. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych danych dotyczących faktycznych cen praw do użytkowania gruntów, ani minimalnych cen gruntów

ustalonych przez rząd, o których była mowa w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antysubsydyjnych oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej.

- (108) W trakcie weryfikacji Komisja zwróciła się do rządu ChRL z wnioskiem o przedstawienie dowodów na poparcie twierdzenia, że wszystkie grunty przemysłowe w Chinach przyznaje się w drodze przetargu, notowania lub aukcji. Rząd ChRL nie był w stanie dostarczyć takich dowodów w trakcie wizyty weryfikacyjnej, jednak przedstawił on pewne informacje w tym względzie po wizycie weryfikacyjnej. Wszystkie dowody wskazują jednak na fakt, że z trzynastu transakcji dotyczących praw użytkowania gruntów w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą tylko sześć przeprowadzono w ramach procedury przetargowej lub procesu aukcyjnego. Wbrew prośbie Komisji nie przedstawiono żadnych informacji dotyczących uczestnika procesu aukcyjnego/procedury przetargowej i w praktyce we wszystkich przypadkach cena ostateczna uiszczona przez przedsiębiorstwo nie różniła się od ceny dowolnie ustalonej przez władze lokalne.
- (109) Zakładając, że w ChRL nie istnieje cena rynkowa gruntów, Komisja zwróciła się również z wnioskiem do rządu ChRL o wyrażenie opinii na temat ewentualnych poziomów referencyjnych. Mimo że w czasie, w którym kwestionariusz przesłano do rządu ChRL, było to jedynie założenie, a nie ustalenie ani wniosek, rząd ChRL wyraził opinię, że założenie to jest błędne, i nie przedstawił żadnych ewentualnych poziomów referencyjnych. Ponadto rząd ChRL wskazał rzekome braki w skardze, polegające na tym, że z jednej strony skarżący twierdzi, iż w Chinach nie istnieje rynek gruntów i należy zastosować „referencyjne poziomy cen oferowanych poza krajem”, ale z drugiej strony skarżący stwierdza, że przedsiębiorstwa państwowe otrzymują grunty od rządu na warunkach korzystniejszych niż przemysł prywatny, i sugeruje, że jeżeli zostanie zastosowany wskaźnik, powinny nim być ceny płacone przez „niefaworyzowane” sektory chińskie, ale nie przedstawia żadnych informacji na temat tych cen. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że skarżący twierdził, iż cały chiński rynek praw do użytkowania gruntów jest zakłócony i zarówno państwowi producenci wyrobów ze stali powlekaney organicznie, jak i prywatni producenci takich wyrobów uzyskali prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- b) Podstawa prawna
- (110) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami oraz ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o prawach do nieruchomości.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (111) Zgodnie z art. 2 ustawy o zarządzaniu gruntami wszystkie grunty są własnością państwa, ponieważ zgodnie z konstytucją Chin i odpowiednimi przepisami prawa grunty są wspólną własnością ludu Chin. Nie jest możliwa sprzedaż gruntów, ale prawa do użytkowania gruntów mogą zostać przypisane zgodnie z ustawą. Organy państwowe mogą je przyznać poprzez przetargi publiczne, oferty cenowe bądź aukcje.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (112) Współpracujący producenci eksportujący przedstawili informacje dotyczące gruntów, z których korzystają, wraz z większością odpowiednich umów/certyfikatów użytkowania gruntów, ale rząd ChRL przedstawił jedynie ograniczone informacje dotyczące wyceny praw do użytkowania gruntów.
- (113) Jak wspomniano powyżej, rząd ChRL twierdził, że w Chinach prawa do użytkowania gruntów przyznaje się w drodze przetargu, aukcji i w warunkach konkurencji. Zostało to również przewidziane w art. 137 ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o prawach do nieruchomości⁽⁴²⁾.

Panhua Group Co. Ltd.

- (114) W trakcie weryfikacji współpracujących producentów eksportujących ustalono jednak, że w praktyce system opisany przez rząd ChRL nie zawsze funkcjonuje w ten sposób. Przykładowo w przypadku czterech z sześciu praw do użytkowania gruntów nabytych przez spółkę Chongqing Wanda Steel Strip Co. Ltd. (należącą do grupy Panhua Group Co. Ltd) nie było żadnego przetargu, co zostało potwierdzone przez pracowników przedsiębiorstwa. Spółka Chongqing Wanda była jedynym uczestnikiem, a ostateczna cena transakcyjna, którą uiszczała, w praktyce była taka sama, jak początkowa cena dowolnie ustalona przez biuro ds. zasobów gruntowych. W przypadku pozostałych dwóch praw do użytkowania gruntów przetarg odbył się, ale żadne dowody na jego przeprowadzenie nie zostały przedstawione ani przez zainteresowane przedsiębiorstwo, ani przez rząd ChRL. W praktyce z dokumentów przedstawionych przez rząd ChRL po wizycie weryfikacyjnej wynika, że również te dwa prawa do użytkowania gruntów nabyte po cenie identycznej jak cena ustanowiona przez lokalne biuro ds. zasobów gruntowych. Spółka Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd (również należąca do grupy Panhua Group Co. Ltd) nabyła trzy prawa do użytkowania gruntów w drodze przejścia ich od przedsiębiorstw prywatnych w zamian za udziały w Panhua Group Co. Ltd.

⁽⁴²⁾ Jeżeli chodzi o grunty przeznaczone pod budynki przemysłowe, biurowe, rozrywkowe, handlowe, mieszkalne itp. oraz grunty użytkowane przez co najmniej dwóch użytkowników, ich wydzielenie przeprowadza się w drodze aukcji, zaproszenia do przetargu lub innego postępowania w ramach przetargu publicznego.

Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd

- (115) Spółka Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd uzyskała dwa ze swoich praw do użytkowania gruntów od lokalnego biura ds. gruntów i zasobów w okręgu Xiaoshan oraz jedno od przedsiębiorstwa prywatnego. Przedstawienie jakichkolwiek dowodów potwierdzających przetarg lub aukcję nie było możliwe, ponieważ, jak twierdzi rząd ChRL, nie istnieje żadne potwierdzenie sprzedaży w przypadku transakcji dotyczących praw do użytkowania gruntów nabytych przed dniem 1 września 2006 r., a rząd ChRL faktycznie nie potwierdził ani nie zaprzeczył, że transakcje te odbyły się na zasadzie przetargu lub aukcji.
- (116) Ustalenia dokonane podczas postępowania potwierdzają, że sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w Chinach nie jest przejrzysta, a w wielu przypadkach władze dowolnie ustanawiają ceny. Władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia polityki przemysłowej przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych. Ponadto, przynajmniej w przemyśle stalowym, zgodnie z przepisami prawa dostęp do gruntów przemysłowych mają jedynie przedsiębiorstwa przestrzegające polityki przemysłowej określonej przez państwo⁽⁴³⁾.
- (117) Z niezależnych informacji przedstawionych przez skarżącego wynika również, że w Chinach grunty przyznaje się po cenach nieosiągających poziomu kursów rynkowych⁽⁴⁴⁾.

e) *Wniosek*

- (118) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 114–115 powyżej, w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez współpracujących eksporterów są znacznie poniżej normalnego kursu rynkowego. Subsyduum jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ dostęp do gruntów przemysłowych jest przyznany przez prawo tylko przedsiębiorstwom kierującym się

⁽⁴³⁾ Art. 24 zarządzenia NDRC nr 35 (Polityka rozwoju przemysłu żelaza i stali): W przypadku każdego projektu, który nie spełnia założeń polityki rozwoju w zakresie hutnictwa żelaza i stali oraz którego nie rozpatrzono ani nie zatwierdzono lub jeżeli rozpatrzenie i zatwierdzenie takiego projektu jest niezgodne ze stosownymi przepisami, departament ds. gruntów i zasobów państwa nie może dokonać obsługi formalności związanych z użytkowaniem gruntów.

⁽⁴⁴⁾ George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043, dnia 7 listopada 2006 r.

polityką przemysłową określoną przez państwo, tylko niektóre transakcje stanowiły przedmiot przetargu, ceny są często ustalane przez władze, a praktyki rządu w tej dziedzinie są często niejasne i nieprzejrzyste.

- (119) W konsekwencji subsydium uznano za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (120) Uwzględniając stwierdzenie, że sytuacja w Chinach w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów nie jest oparta na podstawach rynkowych, wydaje się, że w Chinach nie są dostępne żadne poziomy referencyjne z sektora prywatnego. Tym samym korekta kosztów lub cen w Chinach nie ma zastosowania. W tych okolicznościach uznaje się, że w Chinach nie istnieje rynek i że zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego uzasadnione jest wykorzystanie zewnętrznych poziomów referencyjnych dla mierzenia korzyści. Ponieważ rząd ChRL odmówił współpracy lub nie przedstawił żadnego wniosku dotyczącego zewnętrznych poziomów referencyjnych, Komisja musiała oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym, aby ustalić właściwy zewnętrzny poziom referencyjny. W tym zakresie uważa się za właściwe wykorzystanie informacji z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu jako właściwego poziomu referencyjnego.

- (121) Komisja uważa, że ceny gruntu na Tajwanie zapewniają najlepszy wskaźnik zastępczy dla terenów w Chinach, na których mają siedziby współpracujący producenci eksportujący. Większość producentów eksportujących jest zlokalizowana we wschodniej części Chin, na rozwiniętych terenach o wysokim PKB w prowincjach o wysokiej gęstości zaludnienia.

- (122) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami płaconymi przez każde z przedsiębiorstw za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego z Tajwanu.

- (123) W obliczeniach tych Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Tajwanu, skorygowaną o deprecjację waluty i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu. Deprecjacja waluty i zmiany PKB w przypadku Tajwanu zostały obliczone na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca wg bieżących cen w USD dla Tajwanu, zgodnie z publikacją MFW World Economic

Outlook z 2011 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium (licznik) została przydzielona do OD przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych w Chinach tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przydzielona do łącznego obrotu współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (124) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,34 % dla grupy Huadong i 1,12 % dla grupy Panhua.

- (125) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,73 %.

- (126) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do przedsiębiorstwa związanego z jednym z przedsiębiorstw objętych próbą, tj. 1,36 %.

3.3.1.3. **Programy polegające na dostarczaniu wody za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**

a) *Wprowadzenie*

- (127) W skardze twierdzi się, że w Chinach ceny wody wyznaczają wyłącznie organy sektora publicznego, a strukturę cen określa się zgodnie z makroekonomiczną polityką przemysłową. W skardze stwierdza się również, że ceny wody są różne na poszczególnych obszarach, a także w przypadku poszczególnych przedsiębiorstw. W skardze twierdzi się, że zgodnie z polityką na rzecz promowania wyrobów ze stali o wysokiej wartości dodanej producenci wyrobów ze stali powlekaną organicznie prawdopodobnie odnieśli korzyść dzięki cenom wody niższym od odpowiedniego wynagrodzenia.

- (128) W Chinach za zarządzanie zaopatrzeniem w wodę i rynkiem wody odpowiadają NDRC, Ministerstwo Zasobów Wodnych i Ministerstwo Środowiska. Na rynku zaopatrzenia w wodę nadal w dużym stopniu dominują spółki będące własnością państwa, jednak udział zagranicznych spółek inwestycyjnych w niektórych projektach zaopatrzenia w wodę realizowanych przez niektóre miasta położył kres monopolowi dostawców państwowych. Rząd ChRL nie był jednak w stanie przedstawić szczegółowego wykazu dostawców wody wraz z informacjami o obszarze, na którym świadczą swoje usługi, oraz o dostarczanych ilościach (zob. motyw 129 poniżej), ograniczając swoją odpowiedź do wykazu dostawców wody na obszarach działalności producentów eksportujących objętych próbą.

(129) Jeżeli chodzi o ustalanie cen, NDRC opracowuje główną politykę cenową, a władze lokalne ustalają lokalną cenę wody po przesłuchaniu w celu przestrzegania zrównoważonego korzystania z zasobów wody. Ceny obejmują koszty wraz z rozsądnym zyskiem lokalnych dostawców wody. Rząd ChRL przedstawił odpowiednie wykazy cen stosowanych w gminach, w których powadzą działalność eksporterzy produkujący wyroby ze stali powlekaanej organicznie. Wyjaśniono, że różne ceny w poszczególnych gminach są jednakowo stosowane wobec wszystkich użytkowników przemysłowych i nie różnią się w zależności od przedsiębiorstwa czy użytkownika.

b) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(130) W toku dochodzenia potwierdzono, że NDRC ustala podstawową cenę wody, a gminne organy administracji ds. cen określają cenę dla każdej gminy na podstawie szeregu parametrów (takich jak koszty dystrybucji, zysk oraz uzasadniona nadwyżka). Do ceny wody dolicza się opłatę za oczyszczanie ścieków, którą również ustala się na szczeblu gminy.

(131) O ile podstawowa cena wody, opłata za oczyszczanie ścieków oraz inne ewentualne dopłaty lokalne są jednakowo stosowane wobec wszystkich użytkowników należących do tych samych kategorii, ustalono, że jeden z dwóch eksporterów objętych próbą – grupa Zhejiang Huadong – nie uiszczał opłaty za oczyszczanie ścieków.

(132) Eksporter twierdził, że uiszczył tę opłatę jako kwotę ryczałtową w biurze ds. ochrony środowiska. Nie uznaje się jednak, że płatności tej dokonano zamiast opłaty za oczyszczanie ścieków z następujących trzech powodów: 1) w dokumencie urzędowym mowa o opłacie za „odprowadzanie ścieków”, a nie o opłacie za „oczyszczanie ścieków”; 2) płatność nie jest proporcjonalna w stosunku do faktycznego zużycia wody; 3) łączna uiszczona kwota jest znacznie niższa niż faktyczna kwota, jaką zapłacono by, gdyby wymagano uiszczenia opłaty za oczyszczanie ścieków odpowiadającej faktycznemu zużyciu wody.

c) *Wkład finansowy*

(133) Grupa Zhejiang Huadong uzyskała wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd dostarczył wodę tej grupie za pośrednictwem lokalnego przedsiębiorstwa zajmującego się zaopatrzeniem w wodę (tj. Hangzhou Xiaoshan Water Supply Co. Ltd.). Działanie to stanowi wkład finansowy ze strony rządu w postaci zapewnienia towarów innych niż ogólna infrastruktura w rozumieniu rozporządzenia podstawowego. Działanie to można również uznać za utratę przez rząd należnych mu dochodów wskutek niepobrania tych dochodów przez organ sektora publicznego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii).

d) *Korzyść*

(134) Grupa Huadong Steel uzyskała korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w zakresie,

w jakim rząd zaopatrywał ją w wodę za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Ustalono, że eksporter ten nie zapłacił pełnej opłaty za wodę, jaka normalnie obowiązuje użytkowników wody należących do tej samej kategorii co eksporter, ponieważ nie zapłacił składnika ceny wody, jakim jest „opłata za oczyszczanie ścieków”.

e) *Szczegółość*

(135) Subsydium w postaci zaopatrzenia w wodę jednego z eksporterów współpracujących ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie wszystkie przedsiębiorstwa są zwolnione z uiszczenia opłaty za oczyszczanie ścieków. Niezależnie od braku przepisów ograniczających przedmiotowe subsydia do niektórych przedsiębiorstw, możliwość korzystania przez jakieś przedsiębiorstwo wytwarzające produkty objęte postępowaniem z zaopatrzenia w wodę za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia w połączeniu z wyraźną dowolnością decyzyjną przyznaną władzom lokalnym w zakresie odstępowania od pobierania części stawki uiszczanej za wodę w normalnych warunkach stanowią czynniki nadające przedmiotowemu subsydium szczególnego charakteru. Ponieważ producent eksportujący nie był w stanie przedstawić żadnych dalszych dowodów dotyczących podstawy, na której odstąpiono od przedmiotowej opłaty, Komisja nie zgromadziła więcej dowodów.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(136) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za uzyskaną korzyść uznaje się kwotę opłaty za oczyszczanie ścieków, która nie została uiszczona za zużycie wody w OD. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydia nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(137) Grupa Zhejiang Huadong odniosła korzyść w wyniku nieuiszczenia opłaty za oczyszczanie ścieków. Stopa subsydiowania ustalona w tym przypadku wynosi 0,01 %.

(138) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,01 %.

(139) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą, tj. 0,01 %.

3.3.1.4. Program polegający na dostarczaniu energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

a) Wprowadzenie

- (140) W skardze stwierdzono, że w ramach stawek preferencyjnych rząd ChRL zapewniał dostawy energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W szczególności w skardze stwierdzono, że stawki za energię elektryczną ustala się na różnym poziomie w poszczególnych prowincjach, a także że stawki preferencyjne stosuje się jako narzędzie polityki przemysłowej w celu promowania produkcji wyrobów ze stali o wysokiej wartości dodanej i zniechęcania do wykorzystywania przestarzałych zdolności produkcyjnych.
- (141) NDRC jest odpowiedzialna za regulację rynku energii elektrycznej i ustalanie cen w Chinach. Sieci łączące różne prowincje i sieci w obrębie prowincji obsługujące dwóch dostawców państwowych: korporacja State Grid Corporation of China i korporacja China Southern Power Grid. Dostawcy energii elektrycznej na szczeblu gmin są jednostkami zależnymi tych przedsiębiorstw. Obecnie w Chinach trawa wprowadzanie mechanizmu konkurencji w ramach kilku projektów pilotażowych, jednak na tym etapie ich wpływ jest jeszcze nieznaczący.
- (142) NDRC ustala ceny energii elektrycznej w drodze procedury obejmującej badanie kosztów, wycenę ekspertów, wysłuchania publiczne oraz ustalenie ostatecznej ceny i ogłoszenie ceny. NDRC podaje do wiadomości publicznej ceny mające zastosowanie do każdej prowincji w ogłoszeniach, a następnie lokalne biura ds. cen publikują odpowiednie ogłoszenie na szczeblu lokalnym wdrażające ceny ustalone na szczeblu centralnym przez NDRC. Ostateczna cena obejmuje koszty nabycia, koszty i straty związane z przesyłem oraz dodatkowe opłaty rządowe. Ceny kształtują się na różnym poziomie w poszczególnych prowincjach w zależności od sytuacji lokalnej i celów polityki realizowanych w poszczególnych prowincjach. Ceny są ustalane dla różnych kategorii użytkowników (np. użytkownicy domowi, użytkownicy przemysłowi). Występuje dodatkowa różnica w cenach w odniesieniu do poszczególnych użytkowników przemysłowych – służy ona realizacji polityki przemysłowej określonej przez rząd ChRL i jest uwzględniona w katalogu zawartym w decyzji NDRC nr 40 (2005 r.) (zob. dalsze wyjaśnienie w motywie 182). Zgodnie z katalogiem NDRC użytkownicy należący do kategorii przedsiębiorstw „wspieranych” opłacają podstawową stawkę za energię elektryczną, natomiast użytkownicy będący przedsiębiorstwami „przestarzałymi” lub „zakazanymi” oprócz stawki podstawowej wnoszą opłatę dodatkową. Użytkowników, którzy nie należą do żadnej z kategorii zawartej w katalogu, zalicza się do domyślnej kategorii przedsiębiorstw „dozwolonych” – oni również płacą stawkę podstawową bez uiszczania dodatkowych opłat. Zgodnie z decyzją NDRC nr 40 w normalnych warunkach producenci wyrobów ze stali powlekaną organicznie należałoby do kategorii przedsiębiorstw „wspieranych”.

b) Odmowa współpracy

- (143) Komisja zwróciła się do rządu ChRL z wnioskiem o przedstawienie ram prawnych regulujących rynek energii elektrycznej oraz znaczenia wszystkich właściwych organów i jednostek. Rząd ChRL nie przedstawił pełnego zestawu stosownych decyzji dotyczących cen opublikowanych przez NDRC i przez lokalne biura ds. cen w odniesieniu do eksporterów produkujących nieobjętych próbą ani w odniesieniu do eksporterów produkujących objętych próbą. Ponadto rząd ChRL nie przedstawił dokładnego opisu roli NDRC i lokalnych biur ds. cen w ustalaniu cen. Pismem z dnia 12 sierpnia 2012 r. Komisja poinformowała rząd ChRL o brakach w tym względzie, dotyczących eksporterów produkujących objętych próbą. Po wizycie weryfikacyjnej okazało się również, że rząd ChRL podał nieprawidłową stawkę za energię elektryczną stosowaną w odniesieniu do jednego z eksporterów współpracujących objętych próbą.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (144) W toku dochodzenia potwierdzono, że NDRC ustala ceny energii elektrycznej mające zastosowanie w poszczególnych prowincjach. Potwierdzono, że lokalne biuro ds. cen pełni jedynie rolę organu wykonującego decyzję podjętą na szczeblu centralnym przez NDRC. Potwierdza to również fakt, że NDRC wydaje ogłoszenia, w których określa aktualne ceny dla każdej prowincji, a następnie ogłoszenia te są oficjalnie transponowane do lokalnych ogłoszeń przyjmowanych przez lokalne biura ds. cen i wdrażane na szczeblu lokalnym. W toku dochodzenia ustalono również, że różne stawki za energię elektryczną stosowane w odniesieniu do określonych sektorów lub na szczeblu prowincji i na szczeblu lokalnym ustala się zgodnie z określonymi czynnikami, szczególnie zgodnie z realizacją celów polityki przemysłowej określonej przez instytucje rządowe na szczeblu centralnym i lokalnym w ich planach pięcioletnich i w planach sektorowych.
- (145) Dochodzenie, którym objęci byli eksporterzy współpracujący objęci próbą, wykazało, że jeden z nich – Chongqing Wanda Steel Strip („CWSS”) – odniósł korzyść z tytułu stawki za energię elektryczną niższej od stawki, którą na ogół stosuje się wobec dużych użytkowników przemysłowych. Ustalono, że na obszarze, na którym eksporter ten prowadzi działalność, niektórzy użytkownicy przemysłowi, w tym użytkownicy przemysłowi wytwarzający produkt objęty postępowaniem, tworzyli podkategorię uprawnioną do korzystania z przedmiotowej niższej stawki.

d) Wkład finansowy

- (146) Jeden z eksporterów współpracujących objętych próbą (CWSS) uzyskał wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd zapewnił mu dostawy energii elektrycznej za pośrednictwem lokalnego publicznego dostawcy energii elektrycznej. Działanie to stanowi wkład finansowy ze strony rządu w postaci zapewnienia towarów innych niż ogólna infrastruktura w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

e) Korzyść

- (147) CWSS uzyskał korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w stopniu, w jakim rząd zapewniał mu dostawy energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Ustalono, że zainteresowany eksporter był uprawniony do stawki niższej od stawki zazwyczaj stosowanej wobec innych dużych użytkowników przemysłowych.

f) Szczegółość

- (148) Subsydium w postaci zaopatrywania jednego z eksporterów współpracujących w energię elektryczną ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Niższa stawka za energię elektryczną zostaje określona w stosownym ogłoszeniu NDRC i zamieszczona w ogłoszeniu opublikowanym przez lokalne biuro ds. cen, co oznacza, że jest ona nałożona przez organ centralny i zarządzana na szczeblu lokalnym. Stosowanie przedmiotowej niższej stawki ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw w niektórych konkretnych sektorach (głównie do producentów żelazostopu w piecach elektrycznych i przedsiębiorstw produkujących nawozy) należących do podkategorii dużych użytkowników przemysłowych. W związku z tym stosowanie niższej stawki ogranicza się *de iure* wyłącznie do przedsiębiorstw należących do tych kategorii w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (149) Ponadto subsydyum ogranicza się do pewnego regionu przez to, że ma zastosowanie na ograniczonym określonym obszarze geograficznym, na którym prowadzi działalność producent eksportujący. Jest to obszar wspierany zgodnie z przepisami wydanymi przez administrację centralną, tj. z okólnikiem Rady Państwa dotyczącym szeregu strategii na rzecz rozwoju rozległych zachodnich regionów Chin (więcej informacji szczegółowych podano w motywie 233 poniżej). W przedmiotowym okólniku wyraźnie mówi się o mechanizmie cenowym w zakresie przesyłu i dostaw energii elektrycznej jako o narzędziu służącym osiągnięciu rozwoju niektórych sektorów. Subsydium ma również charakter szczególny pod względem regionalnym w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ stawki za energię elektryczną stosowane na przedmiotowym obszarze ustala organ centralny.

g) Obliczenie kwoty subsydium

- (150) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść dla producentów eksportujących obliczono mnożąc różnicę między faktyczną zapłaconą stawką za 1 Kwh, a stawką za 1 Kwh, którą duży użytkownicy przemysłowi powinni płacić, przez wielkość zużycia energii elektrycznej w OD. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota (licznik) została następnie przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydyum nie jest

uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (151) Niższa stawka za energię elektryczną przyniosła korzyść jednemu ze współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, należącemu do grupy przedsiębiorstw Panhua (tj. CWSS). Stopa subsydiowania ustalona dla grupy Panhua wynosi 0,14 %.
- (152) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,07 %.
- (153) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do podmiotu powiązanego z jednym z przedsiębiorstw objętych próbą, tj. 0,17 %.

3.3.1.5. Zapewnienie różnych towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (154) Skarga zawiera odniesienia do szeregu innych towarów, które rząd ChRL za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych zapewnia producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie. W szczególności w skardze wymieniono wiele konkretnych transakcji dotyczących dostarczania szeregu wyrobów ze stali wytworzonych przez przedsiębiorstwa państwowe, w tym koncentratów rud żelaza, granulatu, rudy spiekanej, złomu, kęsów, stopów i wielu innych. W skardze wykazano, że cenę za dostarczenie tych towarów ustalono, odnosząc się do różnych elementów lub poziomów referencyjnych, oraz że stosowano pułapy lub korekty cen w zależności od poszczególnych towarów oraz od kwestii, czy dana transakcja dotyczyła stron powiązanych.
- (155) Rząd ChRL odpowiedział, że w OD nie realizował tego programu na rzecz producentów stali. Ponieważ rząd ChRL nie przedstawił dalszych informacji na temat przedmiotowego programu, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach dostępnych w aktach sprawy.
- (156) W zakresie, w jakim ceny różnych powyższych towarów nie odzwierciedlają odpowiedniego wynagrodzenia, program stanowi podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Ze względu na złożoność różnych transakcji dotyczących dostarczenia tych towarów i związanych z nimi umów, które były

niedostępne w aktach postępowania, Komisja nie mogła sformułować stanowczego wniosku dotyczącego przedmiotowego programu. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zaprzestaniu dalszej oceny tego programu.

3.3.2. PREFERENCYJNE POŻYCZKI I STOPY OPROCENTOWANIA DLA BRANŻY WYROBÓW ZE STALI POWLEKANEJ ORGANICZNIE

a) Wprowadzenie

(157) Skarżący twierdził, że producenci wyrobów ze stali powlekanej organicznie czerpią korzyści z niskich (subsydiowanych) stóp procentowych w bankach komercyjnych będących własnością państwa oraz bankach kontrolowanych przez rząd zgodnie z założeniami polityki rządu ChRL polegającej na wspieraniu i rozwoju chińskiego przemysłu stalowego w ramach planów pięcioletnich.

b) Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

(158) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat odsetka pożyczek udzielonych przez banki, w których rząd ChRL jest największym lub jedynym udziałowcem, banki, w których rząd ChRL posiada pakiet udziałów, ale nie jest największym udziałowcem, banki, w których rząd ChRL nie posiada udziałów, oraz banki zagraniczne zarówno dla całego przemysłu, jak i dla sektora, którego dotyczy niniejsze postępowanie. Rząd ChRL odpowiedział, że nie przechowuje ani danych dotyczących kwot i oprocentowania pożyczek udzielanych przez banki będące własnością państwa, ani danych dotyczących pożyczek dla przemysłu stalowego. Rząd ChRL nie zasugerował żadnego alternatywnego źródła takich informacji.

(159) Komisja starała się również uzyskać informacje na temat udziałów państwa w bankach i instytucjach finansowych, lecz rząd ChRL nie udzielił żadnych informacji, utrzymując, że nie przechowuje takich danych. Choć wydaje się mało prawdopodobne, aby rząd ChRL nie dysponował wiedzą na temat aktywów znajdujących się w jego posiadaniu, należy zauważyć, że zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾ rząd ChRL jest głównym udziałowcem w wielu najważniejszych bankach z siedzibą w Chinach, w związku z czym, podobnie jak w przypadku spółek będących własnością państwa produkujących stal walcowaną na gorąco i na zimno, ma dostęp do Statutów banków, które powinny zawierać szczegółowe informacje na temat udziałowców. W związku z tym należy również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 61 ustawy o bankach komercyjnych [2003] banki „przedstawiają bilanse, rachunki zysków i strat oraz inne sprawoz-

дания finansowe oraz sprawozdania i dokumenty statystyczne bankowemu organowi regulacyjnemu Rady Państwa oraz Ludowemu Bankowi Chin”.

(160) Komisja zwróciła się także (za pomocą specjalnego kwestionariusza – dodatek A) o informacje dotyczące struktury kontroli rządowej w wyżej wspomnianych chińskich bankach oraz realizowania polityki lub interesów rządu w odniesieniu do przemysłu stalowego (tj. zarząd i zgromadzenie udziałowców, protokoły zebrań udziałowców/zarządu, narodowość udziałowców/członków zarządu, polityka kredytowa oraz ocena ryzyka w odniesieniu do pożyczek udzielonych współpracującym producentom eksportującym). W odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL przedłożył jednak tylko jeden dodatek A, który zawierał pewne informacje ogólne (pochodzące głównie ze stron internetowych banków). Informacje szczegółowe, o które wnioskowano w dodatku A, w większości nie zostały przekazane. W odpowiedzi na niektóre pytania rząd ChRL stwierdził, że nie posiada takich informacji w tym momencie, zaś w odpowiedzi na inne udzielił informacji dotyczących jedynie wybranych banków (np. przekazano Statuty tylko ośmiu banków). W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja ponownie zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie wszystkich informacji, o które pierwotnie wnioskowano w kwestionariuszu. W odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL przedłożył pewne dodatkowe informacje. Odpowiedź w dalszym ciągu była jednak bardzo niekompletna i nie zawierała dużej części informacji, o które się zwrócono (np. na temat odsetka własności państwa w bankach będących własnością państwa, Statutów niektórych banków wymienionych w kwestionariuszu, pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w dodatku A).

(161) W kwestionariuszu, w piśmie w sprawie uzupełnienia braków oraz ponownie podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja zwróciła się o przekazanie okólników Ludowego Banku Chin („LBCh”) w sprawie rozszerzenia polityki instytucji finansowych w zakresie oprocentowania pożyczek (YinFa [2003] nr 250 oraz YinFa [2004] nr 251). Komisja dowiedziała się o istnieniu tych okólników w trakcie wcześniejszego dochodzenia. Zamiast jednak przekazać te okólniki, rząd ChRL odesłał Komisję do strony internetowej LBCh w celu uzyskania informacji na temat polityki instytucji finansowych w zakresie oprocentowania pożyczek. Podczas weryfikacji przedstawiono dwa dokumenty w tym względzie, ale były to jedynie wydruki ze strony internetowej. Zaznacza się, że na stronie internetowej LBCh nie można znaleźć pełnej treści wspomnianych okólników.

(162) Komisja zwróciła się również o przedstawienie podczas weryfikacji na miejscu okólnika LBCh w sprawie zmian z dnia 8 czerwca 2012 r. Zamiast okólnika rząd ChRL przedstawił jedynie informacje ogólne wydrukowane ze strony internetowej LBCh dotyczące dostosowania referencyjnych stóp procentowych.

⁽⁴⁵⁾ Badanie Deutsche Bank z 2006 r. dotyczące chińskiego sektora bankowego.

⁽⁴⁶⁾ Dokumenty WT/TPR/S/230, s. 79 oraz WT/TPR/C/264, s. 122.

(163) Komisja zwróciła się także do rządu ChRL o zorganizowanie spotkań z określonymi bankami w celu zweryfikowania informacji dotyczących pożyczek uprzywilejowanych dla sektora wyrobów ze stali powlekaney organicznie. Rząd ChRL nie zorganizował jednak takich spotkań i stwierdził, że nie był w stanie skłonić banków będących własnością państwa do zorganizowania takich spotkań. Należy również zauważyć, że w piśmie z dnia 7 czerwca 2012 r., poprzedzającym wizytę weryfikacyjną, Komisja wyjaśniła, że jest gotowa rozpocząć weryfikację dzień wcześniej i przeznaczyć na nią więcej czasu, jeżeli rząd ChRL uważa, że banki są bardziej kompetentne, aby przedstawić wyjaśnienia dotyczące pożyczek preferencyjnych. Komisja zwróciła się zatem do rządu ChRL o potwierdzenie obecności przedstawicieli banków przed rozpoczęciem weryfikacji, tak aby zespół ds. weryfikacji mógł dokonać niezbędnych ustaleń. W swoim piśmie z dnia 15 czerwca 2012 r. rząd ChRL stwierdził, że będzie nadal prosił banki o współpracę, ale nie może ich do tego zmusić. Ostatecznie dopiero pierwszego dnia weryfikacji poinformowano zespół Komisji o obecności przedstawiciela Chińskiego Banku Budownictwa, który będzie mógł odpowiedzieć na pytania i udzielić wyjaśnień. Ponieważ Komisja nie została o tym poinformowana wcześniej (mimo wyraźnej prośby w piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną), nie mogła zadać szczegółowych pytań dotyczących umów i warunków pożyczek, a jedynie pytania o charakterze ogólnym. W każdym razie nie przedstawiono żadnych dokumentów potwierdzających stwierdzenia przedstawiciela Chińskiego Banku Budownictwa oraz wyjaśniono, że wszystkie dokumenty, o której wnioskowała Komisja, są poufne i mają charakter wewnętrzny.

(164) Rząd ChRL został poinformowany o konsekwencjach odmowy współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. Wobec braku współpracy, oprócz uwzględnienia odpowiednich dokumentów rządu ChRL złożonych przez inne strony, konieczne było wykorzystanie informacji ze źródeł wtórnych, w tym skargi i publicznie dostępnych informacji uzyskanych z internetu.

c) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

Zaangażowanie państwa w sektorze bankowym

(165) W ramach dochodzenia ustalono, że cechą charakterystyczną chińskiego rynku finansowego jest interwencja rządu, ponieważ większość najważniejszych banków jest własnością państwa. Władze chińskie jedynie w bardzo ograniczonym zakresie dostarczyły informacji dotyczących posiadanych udziałów w bankach/własności banków w Chinach. W celu uzyskania reprezentatywnych ustaleń Komisja zebrała jednak dostępne informacje, które przedstawiono poniżej w ogólnym zarysie. Analizując kwestię tego, czy bankom nadano uprawnień administracji centralnej lub czy wykonują one władzę w imieniu rządu (organy publiczne), Komisja dążyła również do uzyskania informacji dotyczących nie tylko tego, czy banki są własnością rządu, lecz także innych aspektów, takich jak obecność przedstawicieli rządu w zarządzie, kontrola działalności ze strony

rządu, realizowanie polityki lub interesów rządu oraz tego, czy banki założono na podstawie statutu.

(166) Na podstawie dostępnych informacji stwierdza się, że w Chinach banki będące własnością państwa mają największy udział w rynku i są głównymi podmiotami na chińskim rynku finansowym. Badanie Deutsche Bank z 2006 r. dotyczące chińskiego sektora bankowego⁽⁴⁷⁾ wskazuje, że udział banków będących własnością państwa może obejmować ponad 2/3 chińskiego rynku. W odniesieniu do tej samej kwestii, w przeglądzie polityki handlowej WTO w odniesieniu do Chin zauważono, że „wysoki poziom własności państwa jest kolejną charakterystyczną cechą sektora finansowego w Chinach”⁽⁴⁸⁾ oraz że „niewiele się zmieniło w strukturze rynkowej chińskiego sektora bankowego, który jest zdominowany przez banki będące własnością państwa”⁽⁴⁹⁾. Należy w tym miejscu zauważyć, że pięć największych banków komercyjnych będących własnością państwa [Chiński Bank Rolny (Agricultural Bank), Bank Chiński (Bank of China), Chiński Bank Budownictwa (Construction Bank), Bank of Communications i Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy (Industrial and Commercial Bank)] stanowi ponad połowę chińskiego sektora bankowego⁽⁵⁰⁾.

(167) Komisja zwróciła się także o informacje dotyczące struktury kontroli ze strony rządu w wyżej wspomnianych chińskich bankach oraz realizowania polityki lub interesów rządu w odniesieniu do przemysłu stalowego (tj. zarząd i zgromadzenie udziałowców, protokoły zebrań udziałowców/zarządu, narodowość udziałowców/członków zarządu, polityka kredytowa oraz ocena ryzyka w odniesieniu do pożyczek udzielonych współpracującym producentom eksportującym). Jak wspomniano w motywie 160 powyżej, rząd ChRL przedstawił jednak zaledwie bardzo ograniczone informacje w tym względzie. W związku z powyższym Komisja musiała skorzystać z dostępnych informacji. W oparciu o dostępne dane Komisja stwierdziła, że wyżej wspomniane banki są kontrolowane przez rząd i wykonują władzę w jego imieniu w taki sposób, że, ich działania można przypisać państwu. Odnośne dane wykorzystane w celu dokonania powyższych ustaleń uzyskano z informacji przedstawionych przez rząd ChRL, rocznych sprawozdań chińskich banków, które zostały przedłożone przez rząd ChRL lub są publicznie dostępne, informacji pochodzących z badania Deutsche Bank z 2006 r. dotyczącego sektora bankowego Chin, przeglądu polityki Chin przygotowanego przez WTO (za lata 2010 i 2012), raportu Banku Światowego „Chiny 2030”, informacji przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących oraz informacji zawartych w skardze. Jeśli chodzi o banki zagraniczne, niezależne źródła szacują, że stanowią one mniejszość w chińskim sektorze bankowym, w związku z czym odgrywają nieistotną rolę w polityce kredytowej; z odnośnych informacji wynika, że udział tych banków na chińskim rynku może wynosić

⁽⁴⁷⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF

⁽⁴⁸⁾ Dokument WT/TPR/S/230, s. 79, kwiecień 2010 r.

⁽⁴⁹⁾ Dokument WT/TPR/S/264, s. 122, lipiec 2012 r.

⁽⁵⁰⁾ *Ibid.*

zaledwie 1 %⁽⁵¹⁾. Odnośnie publicznie dostępne informacje potwierdzają również, że chińskie banki, w szczególności duże banki komercyjne, nadal polegają na udziałowcach będących własnością państwa i na rządzie przy uzupełnianiu kapitału, gdy w wyniku ekspansji akcji kredytowej brakuje adekwatności kapitałowej⁽⁵²⁾.

(168) Jeżeli chodzi o banki, które udzielają pożyczek współpracującym producentom eksportującym, ogromną większość z nich stanowią banki będące własnością państwa. W oparciu o dostępne informacje stwierdzono faktycznie, że co najmniej 14 z 17 zgłoszonych banków to banki będące własnością państwa, w tym główne banki komercyjne w Chinach, takie jak Bank Chiński, Chiński Bank Budownictwa i Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy. Także w odniesieniu do pozostałych banków będących własnością państwa Komisja zwróciła się o informacje, o których mowa powyżej, dotyczące kontroli ze strony rządu oraz realizowania polityki lub interesów rządu w odniesieniu do przemysłu stalowego. Takie szczegółowe informacje nie zostały przedłożone. Dlatego też stwierdza się, że wymienione cztery banki są kontrolowane przez rząd i sprawują władzę w jego imieniu w taki sposób, że, ich działania można przypisać państwu. Z tego względu banki komercyjne będące własnością państwa w Chinach należy uznać za organy publiczne.

(169) Kolejnym sygnałem zaangażowania rządu ChRL na chińskim rynku finansowym jest rola, jaką odgrywa LBCh w wyznaczaniu określonych ograniczeń sposobu ustalania stóp procentowych i ich zmiany. W rzeczywistości w ramach dochodzenia ustalono, że w LBCh istnieją określone zasady regulujące sposób zmiany stóp procentowych w Chinach. Zgodnie z dostępnymi informacjami zasady te są określone w okólniku LBCh nr 251 w sprawie dostosowywania stóp procentowych depozytów i pożyczek YinFa z 2004 r. („okólnik 251”). Od instytucji finansowych wymaga się oferowania oprocentowania pożyczek pozostającego w określonym zakresie referencyjnej stopy procentowej pożyczek LBCh. W przypadku pożyczek banków komercyjnych i pożyczek banków realizujących politykę rządu zarządzanych na zasadach komercyjnych nie ma żadnego górnego limitu, a jedynie dolny limit. W przypadku miejskich spółdzielni kredytowych i wiejskich spółdzielni kredytowych istnieje zarówno limit górny, jak i dolny. W przypadku pożyczek preferencyjnych i pożyczek, w odniesieniu do których Rada Państwa posiada określone regulacje, stopy procentowe nie podlegają wzrostowi. Komisja starała się uzyskać od rządu ChRL wyjaśnienia w odniesieniu do definicji i sformułowań zawartych w okólniku 251 oraz poprzedzających go przepisach (okólnik LBCh nr 250 w sprawie rozszerzenia zakresu zmiennej stopy procentowej pożyczek instytucji finansowych – YinFa [2003]). Jak jednak opisano w motywach 161 oraz 162 powyżej, rząd ChRL odmówił przekazania tych

okólników, co uniemożliwiło Komisji zweryfikowanie ich zawartości i uzyskanie wyjaśnień. Ponieważ rząd ChRL nie przedstawił żadnych istotnych informacji w tym względzie, które sugerowałyby, że sytuacja uległa zmianie od maja 2011 r., kiedy to Komisja zakończyła swoje postępowanie antysubsydyjne dotyczące cienkiego papieru powleczonego⁽⁵³⁾, ustala się, że LBCh jest zaangażowany i wpływa na ustalanie oprocentowania przez bank komercyjny będący własnością państwa.

Rząd ChRL nie dostarczył żadnych dowodów wskazujących na to, że sytuacja opisana w ramach dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego uległa zmianie, dlatego też w oparciu o dostępny stan faktyczny i dowody wskazane powyżej stwierdzono, że w całym OD należy stosować tę samą metodę ustalania wysokości stóp procentowych.

Powierzenie i wyznaczenie zadania

(170) Komisja starała się również zbadać, czy rząd ChRL powierza lub wyznacza chińskim bankom komercyjnym będącym własnością prywatną zadanie udzielania pożyczek preferencyjnych (subsydiowanych) producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

Polityka rządu ChRL

(171) Z powyższej sekcji dotyczącej zaangażowania państwa w sektorze bankowym (motywy 165–169) wyraźnie wynika, że rząd ChRL realizuje politykę udzielania pożyczek preferencyjnych dla sektora wyrobów ze stali powlekanej organicznie, ponieważ organy publiczne (banki komercyjne będące własnością państwa)⁽⁵⁴⁾ są zaangażowane w udzielanie takich pożyczek i zajmują dominującą pozycję na rynku, co pozwala im oferować oprocentowanie poniżej rynkowej stopy procentowej. Należy następnie ustalić, czy polityka ta dotyczy również dostawców prywatnych.

Rozszerzenie polityki na banki prywatne

(172) Ustawa o bankach komercyjnych [2003] stosuje się w taki sam sposób zarówno do banków komercyjnych będących własnością państwa, jak i do banków komercyjnych będących własnością prywatną. Na przykład w art. 38 tej ustawy nakazuje się wszystkim bankom komercyjnym (tj. również tym będącym własnością prywatną) „określanie oprocentowania pożyczek zgodnie z górnym i dolnym limitem stóp procentowych

⁽⁵¹⁾ Informacje pochodzące z badania Deutsche Bank z 2006 r. dotyczącego chińskiego sektora bankowego, s. 3–4.

⁽⁵²⁾ Informacje pochodzące ze sprawozdania China Monetary Report Quarter Two z 2010 r. grupy analitycznej ds. polityki monetarnej Ludowego Banku Chin z dnia 5 sierpnia 2010 r., s. 10.

⁽⁵³⁾ Motywy 87 i 90 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

⁽⁵⁴⁾ Zob. ustalenie dotyczące organów publicznych w motywie 53.

ustalonym przez LBCh”, a art. 34 ustawy o bankach komercyjnych stanowi, że banki komercyjne „*prowadzą działalność kredytową zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z wytycznymi państwowej polityki przemysłowej*”.

- (173) Również w zarządzeniu nr 35 – *Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali*, w szczególności art. 24 i 25, które ograniczają udzielanie pożyczek wyłącznie do tych przedsiębiorstw, które realizują krajowe strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali, nie wprowadza się rozróżnienia między bankami komercyjnymi będącymi własnością państwa a bankami komercyjnymi będącymi własnością prywatną.
- (174) Ponadto wyżej wymienione (motywy 161 i 162) okólniki LBCh są również wiążące dla banków komercyjnych będących własnością prywatną.
- (175) Powyższe cytaty z ustaw i rozporządzeń mających znaczenie dla sektora bankowego wskazują, że polityka rządu ChRL polegająca na udzielaniu pożyczek preferencyjnych producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie obejmuje również banki komercyjne będące własnością prywatną oraz że rząd ChRL w istocie nakazuje im „*prowadzenie działalności kredytowej zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z wytycznymi państwowej polityki przemysłowej*”⁽⁵⁵⁾.

Ocena ryzyka kredytowego

- (176) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie odnośnych informacji, aby ustalić, w jaki sposób banki w Chinach przeprowadzają ocenę ryzyka kredytowego producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie przed podjęciem decyzji w sprawie ewentualnego udzielenia im pożyczek oraz w sprawie warunków udzielanych pożyczek. W dodatku A do kwestionariusza Komisja zwróciła się o przekazanie informacji o sposobie, w jaki banki uwzględniają ryzyko przy udzielaniu pożyczek, oceniają zdolność kredytową pożyczkobiorcy, o wysokości premii z tytułu ryzyka pobieranych przez bank od różnych przedsiębiorstw/sektorów w Chinach, o czynnikach uwzględnianych przez bank przy ocenie wniosku kredytowego, a ponadto poprosiła o opis wniosku kredytowego i procesu przyznawania kredytu itp. Jednak ani rząd ChRL, ani poszczególne banki wskazane w kwestionariuszu nie przedstawiły żadnych dowodów w tym względzie. Rząd ChRL udzielił jedynie odpowiedzi o charakterze ogólnym, nie popartych żadnymi dowodami potwierdzającymi faktyczne przeprowadzanie jakiegokolwiek oceny ryzyka kredytowego.
- (177) Komisja zwróciła się również do współpracujących producentów eksportujących o przedstawienie podobnych informacji oraz starała się je zweryfikować podczas weryfikacyjnych na miejscu u producentów eksportujących objętych próbą. Obydwie grupy producentów eksportujących objętych próbą odpowiedziały, że banki żądają określonych dokumentów oraz przeprowadzają pewnego rodzaju analizy ryzyka kredytowego przed udzieleniem pożyczek. Nie były jednak w stanie poprzeć swoich twierdzeń żadnymi dowodami. Podczas

weryfikacji na miejscu Komisja zwróciła się o przedstawienie dowodów potwierdzających, że banki żądały takich dokumentów lub że takie dokumenty zostały dostarczone bankom, lub jakiegokolwiek raportu wydanego przez banki potwierdzającego przeprowadzenie takich analiz ryzyka kredytowego. Grupy producentów eksportujących objętych próbą nie były jednak w stanie przedstawić takich dowodów ani nie były w stanie przedstawić żadnych innych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Należy również zaznaczyć, że żadna z grup producentów eksportujących objętych próbą ani żadne z przedsiębiorstw w obrębie tych grup nie miały przyznanego ratingu kredytowego.

- (178) Wielokrotnie zwracano się do zainteresowanych stron o przekazanie informacji na temat oceny ryzyka kredytowego, ponieważ uznaje się je za kluczowe między innymi ze względu na ustalenia, które znalazły się w (i) sprawozdaniu MFW z 2006 r., zgodnie z którym liberalizacja sektora bankowego w Chinach nie jest pełna, a ryzyko kredytowe nie jest w odpowiedni sposób uwzględniane⁽⁵⁶⁾, (ii) sprawozdaniu MFW z 2009 r., w którym podkreślono brak liberalizacji poziomu stóp procentowych w Chinach⁽⁵⁷⁾, (iii) sprawozdaniu krajowym MFW z 2010 r., w którym stwierdzono, że koszt pozyskania kapitału w Chinach jest stosunkowo niski, przyznawanie kredytów czasami uzależnione jest od czynników niezwiązanych z ceną, a wysoki poziom oszczędności przedsiębiorstw częściowo wynika z niskich kosztów czynników produkcji (w tym kapitału i gruntów)⁽⁵⁸⁾ oraz w (iv) badaniu gospodarczym Chin z 2010 r. przeprowadzonym przez OECD⁽⁵⁹⁾ oraz w dokumencie roboczym nr 747 departamentu gospodarki OECD poświęconym reformom chińskiego sektora finansowego⁽⁶⁰⁾, w których stwierdzono, że państwo nadal jest głównym właścicielem instytucji finansowych, co każe podnieść kwestię zakresu, w jakim decyzje banków w sprawie udzielania pożyczek są oparte wyłącznie na analizie ekonomicznej, podczas gdy wydaje się, że tradycyjną rolą banków jest rola agencji rządowych ściśle powiązanych z rządem.

d) Wkład finansowy

- (179) Uwzględniając wszystkie dowody, stwierdza się, że zdecydowaną większością pożyczek udzielanych dwóm grupom producentów eksportujących objętych próbą przyznają banki będące własnością państwa, które uznaje się za organy publiczne z uwagi na fakt, że powierzono im władzę rządową oraz zadanie pełnienia funkcji rządowych. Istnieją również dowody potwierdzające, że banki te rzeczywiście sprawują władzę w imieniu rządu, ponieważ – jak wyjaśniono w motywie 169 – ma miejsce wyraźna interwencja ze strony państwa (tj. LBCh) w sposób podejmowania przez banki komercyjne decyzji

⁽⁵⁵⁾ Art. 34 ustawy o bankach komercyjnych.

⁽⁵⁶⁾ Dokument roboczy MFW, „Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?”, WP/06/71, marzec 2006 r., (zob. s. 3–4, 13, 18–20).

⁽⁵⁷⁾ Dokument roboczy MFW, „Interest Rate Liberalization in China”, WP/09/171, sierpień 2009 r., (zob. s. 3–4, 21–23).

⁽⁵⁸⁾ Sprawozdanie krajowe MFW, ChRL: 2010 konsultacje w ramach art. IV, nr 10/238, lipiec 2010 r., (zob. s. 22, 24 i 28–29).

⁽⁵⁹⁾ OECD 2010 Economic Survey of China, luty 2010 r., (zob. rozdział 3, s. 71, 73–81, 97).

⁽⁶⁰⁾ OECD China's Financial Sector Reforms, Economic Department Working Paper No. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1 lutego 2010 r., (zob. s. 2, 8–15, 36).

w zakresie stóp procentowych dla pożyczek udzielanych chińskim przedsiębiorstwom. W tych okolicznościach praktyki tych podmiotów w zakresie udzielania pożyczek można przypisać bezpośrednio rządowi. Fakt, że banki sprawują władzę w imieniu rządu, potwierdza także sposób, w jaki zarządzenie nr 35 NDRC – Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali⁽⁶¹⁾, decyzja 40 i art. 34 ustawy o bankach komercyjnych odnoszą się do realizacji polityki przemysłowej rządu. Istnieją także obszernie dowody pośrednie, poparte obiektywnymi analizami i sprawozdaniem, z których wynika, że stopień interwencji rządu w chiński system finansowy pozostaje znaczny, jak już zostało wyjaśnione w motywie 178 powyżej. Chiny nie dostarczyły wreszcie informacji, które pozwoliłyby lepiej zrozumieć związki między bankami będącymi własnością państwa a rządem, jak wyjaśniono w motywach 159–164.

W przypadku pożyczek udzielonych przez chińskie banki komercyjne będące własnością państwa Komisja stwierdza zatem, że wnoszony jest wkład finansowy na rzecz producentów wyrobów ze stali powlekannej organicznie w formie bezpośredniego przekazania przez rząd środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Ponadto te same dowody wskazują, że rząd powierzył lub wyznaczył bankom realizującym politykę rządu (a także bankom prywatnym) zadanie realizacji polityki rządu, co w konsekwencji potwierdza istnienie wkładu finansowego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

- (180) W świetle analizy zawartej w motywach 170–175 powyżej ustala się również, że rząd ChRL powierza i wyznacza bankom będącym własnością prywatną zadanie udzielania pożyczek producentom wyrobów ze stali powlekannej organicznie oraz że istnieje wkład finansowy zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz (iv) rozporządzenia podstawowego.

e) Korzyść

- (181) Korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 i art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego istnieje w zakresie, w jakim pożyczki rządowe są przyznawane na bardziej korzystnych warunkach niż warunki, jakie odbiorca mógłby faktycznie uzyskać na rynku. Ponieważ ustalono, że pożyczki sektora prywatnego w Chinach nie zapewniają odpowiedniego rynkowego poziomu referencyjnego (banki będące własnością prywatną, którym rząd ChRL powierzył i wyznaczył zadanie udzielania pożyczek), taki poziom referencyjny uzyskano, wykorzystując metodę opisaną w motywach 191 i 192 poniżej.

f) Szczegółość

- (182) Przemysł stalowy należy do kategorii sektorów promowanych zgodnie z decyzją nr 40. Decyzja nr 40 jest

zarządzeniem Rady Państwa, która jest najwyższym organem administracyjnym w ChRL, a więc jest prawnie wiążąca dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych. W decyzji klasyfikuje się sektory przemysłowe w podziale na „projekty promowane, ograniczane i eliminowane”. Akt ten ma charakter wytycznych w zakresie polityki przemysłowej, które wraz z katalogiem wskazują, że rząd ChRL prowadzi politykę promowania i wspierania grup przedsiębiorstw lub sektorów, takich jak przemysł stalowy/sektor wyrobów ze stali powlekannej organicznie, zaklasyfikowane w katalogu jako „sektor promowany”. W odniesieniu do sektorów wymienionych jako „promowane” zauważa się, że stanowią one jedynie część chińskiej gospodarki. Ponadto tylko niektóre rodzaje działalności w obrębie tych sektorów promowanych otrzymały status „promowanych”. Decyzja nr 40 stanowi również w art. 17, że „promowane projekty inwestycyjne” są objęte szczególnymi przywilejami i zachętami, m.in. wsparciem finansowym. Z drugiej strony w odniesieniu do „projektów ograniczanych i eliminowanych” decyzja nr 40 uprawnia organy państwowe do bezpośredniej interwencji w celu regulacji rynku. Art. 18 i 19 stanowią, że właściwy organ nakazuje instytucjom finansowym zaprzestania udzielania pożyczek dla takich „projektów ograniczanych i eliminowanych”. Z powyższego ustalenia jasno wynika, że decyzja nr 40 zawiera przepisy wiążące dla wszystkich instytucji gospodarczych w formie wytycznych dotyczących propagowania i wspierania sektorów promowanych, do których należy sektor wyrobów ze stali powlekannej organicznie:

- (183) Ponadto zarządzenie nr 35 NDRC – Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali, w szczególności art. 24 i 25, ogranicza udzielanie pożyczek wyłącznie do przedsiębiorstw w przemyśle stalowym, które w pełni realizują krajowe strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali.
- (184) Skarżący przedstawił również dowody potwierdzające, że w niektórych innych planach i dokumentach rządowych zachęca się do finansowego wsparcia przemysłu stalowego ogółem, jak również w poszczególnych regionach geograficznych Chin, oraz nakazuje się udzielanie takiego wsparcia⁽⁶²⁾ ⁽⁶³⁾.

⁽⁶²⁾ W zawiadomieniu dotyczącym środków wykonawczych do celów dostosowania i rewitalizacji dziesięciu kluczowych sektorów dla prowincji Hubei sugeruje się „aktywne udostępnianie kapitału finansowego na wsparcie rozwoju przemysłowego prowincji, optymalizowanie inwestycji kapitałowych, podejmowanie innowacyjnych działań wspierających na różne sposoby. Zwiększenie wsparcia na innowacje i postęp technologiczny w hutnictwie żelaza i stali...”, „wykorzystanie środków finansowych do promowania konsolidacji przemysłu i ułatwienia przedsiębiorstwom konkurencyjnym uzyskiwania finansowania połączeń i przejęć”, „wdrażanie planów wsparcia dla podstawowych sektorów. Hutnictwo żelaza i stali: wszystkie instytucje finansowe powinny udoskonalać i optymalizować swoje usługi w zakresie kredytowania projektów głębokiego przetworzenia w sektorach stali i metali nieżelaznych w celu zaspokojenia potrzeb finansowych poszczególnych przedsiębiorstw w odniesieniu do inwestycji, sprzedaży eksportowej i innych kluczowych obszarów” itp.

⁽⁶³⁾ W szczegółowych zasadach wdrażania programu dostosowania i rewitalizacji dla przemysłu stalowego [2009] przewiduje się „zwiększenie wsparcia finansowego dla kluczowych przedsiębiorstw”.

⁽⁶¹⁾ Art. 16, 24 i 25.

(185) Biorąc powyższe pod uwagę, staje się oczywiste, że władze zezwalają instytucjom finansowym na udzielanie pożyczek preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują rządowe strategie na rzecz rozwoju. Na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy oraz wobec braku współpracy ze strony rządu ChRL w tej kwestii stwierdza się, że subsydia w formie pożyczek preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, a zatem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że subsydium jest oparte na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(186) Dochodzenie wykazało, że dwie grupy producentów eksportujących objętych próbą skorzystały z pożyczek preferencyjnych udzielonych w okresie objętym dochodzeniem.

g) *Wniosek*

(187) W związku z tym finansowanie sektora wyrobów ze stali powlekaney ograniczenie należy uznać za subsydium.

(188) W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsydium należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

h) *Obliczenie kwoty subsydium*

(189) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo płaci od pożyczki rządowej, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.

(190) Jak wyjaśniono powyżej (motywy 165–178), ponieważ pożyczki udzielane przez chińskie banki wskazują na istotną interwencję rządu w sektorze bankowym i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można uzyskać na funkcjonującym rynku, ustalono odpowiedni wskaźnik rynkowy przy użyciu metody opisanej poniżej. Ponadto, w związku z odmową współpracy ze strony rządu ChRL, Komisja oparła się również na dostępnym stanie faktycznym w celu ustalenia odpowiedniej referencyjnej stopy procentowej.

(191) Przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego za właściwe uważa się zastosowanie chińskich stóp procentowych dostosowanych w taki sposób, by odzwierciedlały normalne ryzyko rynkowe. W sytuacji, w której obecne warunki finansowe eksporterów określono jako warunki rynku zakłócanego i brak jest wiarygodnych informacji ze strony chińskich banków na temat

pomiaru ryzyka i ustalania ratingów kredytowych, za konieczne uznano nie uwzględnianie zdolności kredytowej chińskich eksporterów według ich wartości nominalnej, lecz zastosowanie marży w celu odzwierciedlenia potencjalnego wpływu chińskiego zakłóconego rynku na ich sytuację finansową.

(192) W odniesieniu do powyższych ustaleń, jak przedstawiono w motywach 160, 163 i 164, zwrócono się zarówno do rządu ChRL, jak i do współpracujących producentów eksportujących o dostarczenie informacji na temat polityki kredytowej chińskich banków i sposobu przyznawania pożyczek producentom eksportującym. Mimo wielokrotnych wniosków w tej sprawie strony nie dostarczyły takich informacji i odmówiły dostępu do banków będących własnością państwa. W związku z powyższym, w świetle wspomnianego braku współpracy i wszystkich dostępnych faktów oraz zgodnie z przepisami art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego należy uznać, że wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach uzyskałyby jedynie najwyższy stopień obligacji o „niskim ratingu kredytowym” (BB w Bloomberg), i zastosować odpowiednią premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin. Korzyść dla producentów eksportujących została obliczona poprzez uwzględnienie różnicy stóp procentowych, wyrażonej jako wartość procentowa, pomnożonej przez pozostałą do spłaty kwotę pożyczki, tj. odsetki niezapłacone w OD. Wartość ta została następnie przydzielona do łącznej kwoty obrotów współpracujących producentów eksportujących.

(193) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla producentów eksportujących objętych próbą wynosi 0,25 % dla przedsiębiorstw z grupy Huadong i 0,89 % dla grupy przedsiębiorstw Panhua.

(194) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,58 %.

(195) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do przedsiębiorstwa związanego z jednym z przedsiębiorstw objętych próbą, tj. 0,97 %.

3.3.3. PROGRAMY KAPITAŁOWE

(196) W skardze szczegółowo omówiono szereg domniemych programów subsydiowania dotyczących udziału kapitałowego w odniesieniu do producentów eksportujących nieobjętych próbą lub niewspółpracujących w ramach dochodzenia. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat tych programów w pierwotnych i uzupełniających kwestionariuszach, a następnie stworzyła rządowi ChRL niejedną okazję dla udzielenia odpowiedzi odnośnie do tych programów. Rząd ChRL przyjął stanowisko, że będzie udzielał odpowiedzi wyłącznie na temat domniemych

programów subsydiowania dotyczących dwóch producentów eksportujących objętych próbą, oraz potwierdzał to stanowisko w trakcie całego postępowania.

- (197) Znaczna niechęć do współpracy w ramach przedmiotowego postępowania uniemożliwiła Komisji uzyskanie informacji i dowodów dotyczących programów, o których jest mowa w skardze. Komisja ustaliła, że producenci eksportujący objęci próbą nie korzystali z tych programów. Komisja musiała zatem stwierdzić istnienie programów subsydiowania i ustalić stawkę cła rezydualnego w odniesieniu do wszystkich pozostałych programów, o których rząd ChRL nie przedstawił informacji oraz które nie były dostępne dla producentów eksportujących objętych próbą lub z których tacy producenci nie korzystali, na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy zgodnie z przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3.1. *Zamiana długu na kapitał własny*

a) Opis

- (198) Skarga zawierała dowody potwierdzające, że szereg producentów stali było zaangażowanych w zamianę długu na kapitał własny w 2000 r. na łączną kwotę długu wynoszącą 62,5 mld RMB. Zarzuca się, że niespłacony dług należny bankom komercyjnym będącym własnością państwa ze strony producentów stali będących własnością państwa został anulowany w zamian za kapitał własny dzięki zaangażowaniu czterech chińskich spółek zarządzających aktywami, które nie opierało się na warunkach rynkowych. Ponadto w skardze utrzymywano, że spółki zarządzające aktywami utworzono specjalnie w celu zbycia zagrożonych bardzo dużych pożyczek w kluczowych sektorach, w tym w sektorze stali, oraz w celu restrukturyzacji zadłużenia przedsiębiorstw państwowych między innymi poprzez zamianę długu na kapitał własny. Ze względu na fakt, iż rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji w odniesieniu do przedmiotowego programu, w swoich ustaleniach Komisja bazuje na informacjach dostępnych w aktach sprawy zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego (zob. motywy 33–35 powyżej). Z tego samego względu art. 28 rozporządzenia podstawowego zastosowano w odniesieniu do programów zasilenia kapitału zakładowego oraz niewypłaconych dywidend opisanych w motywach 204–215 poniżej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (199) Ustalenia dotyczące tego programu są oparte na informacjach zawartych w skardze. Zamiana długu na kapitał własny stanowi wkład finansowy w formie zasilenia kapitału zakładowego lub pożyczki w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, lub w formie utraty dochodów wynikającej z anulowania lub niespłacenia długu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Rząd wniósł ten wkład finansowy za pośrednictwem organów publicznych biorących udział w tych transakcjach, tj. czterech spółek zarządzających aktywami oraz różnych banków komercyjnych będących własnością państwa (zob.

motyw 168 powyżej). Wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL dowody zawarte w aktach sprawy wskazują, że spółki zarządzające aktywami są organami publicznymi, ponieważ zostały utworzone przez rząd ChRL specjalnie w celu zbycia zagrożonych bardzo dużych pożyczek w kluczowych sektorach, w tym w sektorze stali, oraz w celu restrukturyzacji zadłużenia przedsiębiorstw państwowych. W konsekwencji uznaje się je za sprawujące władzę w imieniu rządu.

- (200) Ponadto skarżący przedstawił dowody *prima facie* potwierdzające, że anulowanie ogromnej kwoty zadłużenia nie podlegało normalnej analizie ekonomicznej, ponieważ rząd ChRL nie przeprowadził oceny, którą typowy prywatny inwestor przeprowadziłby w odniesieniu do oczekiwanej stopy zwrotu wygenerowanej w czasie przez taką zamianę długu na kapitał własny. Zamiast tego w skardze stwierdzono, że rząd ChRL dokonał zamiany ogromnych kwot zadłużenia na kapitał własny, aby obniżyć wskaźnik zadłużenia producentów stali w celu zwiększenia ich konkurencyjności, niezależnie od analizy ekonomicznej, którą przeprowadziłby typowy prywatny inwestor. Po wnikliwym przeanalizowaniu informacji przedstawionych w skardze oraz z uwagi na brak jakichkolwiek innych informacji w aktach sprawy Komisja stwierdziła, że środki należy uznać za przynoszące korzyść w rozumieniu art. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (201) Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczone wyłącznie do wybranych podmiotów z udziałem państwa, zaś przyznanie tego finansowania ma charakter dyskrecjonalny i nie istnieją żadne obiektywne kryteria. Uznaje się zatem, że przedmiotowy program jest subsydium stanowiącym podstawę środków wyrównawczych dla producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem.

c) Obliczenie kwoty subsydium

- (202) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść przyznana odbiorcom ma charakter jednorazowy i uznaje się, że stanowi pełną kwotę długu zamienionego na kapitał własny, tj. kwotę anulowanego długu. Wobec faktu nieprzedłożenia przez rząd ChRL innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach zawartych w skardze. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwotę subsydium obliczoną w ten sposób przypisano do OD na podstawie okresu normalnej amortyzacji aktywów przedsiębiorstw będących odbiorcami. Kwota została skorygowana przez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści na przestrzeni czasu, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorców z zastosowania tego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przydzielona do poziomu produkcji produktu objętego postępowaniem w OD, ponieważ subsydium

nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (203) Wysokość stopy subsydiowania uzyskana w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących wynosi 0,05 %. Z przyczyn opisanych w motywach 196 i 197 obliczanie stopy subsydiowania dla producentów objętych próbą i innych współpracujących producentów nie było konieczne.

3.3.3.2. *Zasilenie kapitału zakładowego*

a) Opis

- (204) Skarga zawiera zarzut, jakoby rząd ChRL miał przekazywać przez lata znaczne kwoty środków pieniężnych producentom stali dzięki zasileniu ich kapitału zakładowego. Według skargi rząd ChRL (za pośrednictwem różnych podmiotów będących własnością państwa) nabył udziały w przedsiębiorstwach, w których był już głównym udziałowcem, nie nabywając dodatkowych praw udziałowca. Skarga zawiera również listę konkretnych transakcji przeprowadzonych z udziałem podmiotów kontrolowanych przez państwo, w tym China International Capital Corporation (CICC) oraz SASAC.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (205) Ponieważ rząd ChRL nie dostarczył żadnych informacji na temat tego programu (zob. motywy 196 i 197 powyżej), ustalenia dotyczące tego programu opierają się na informacjach zawartych w skardze, popartych odpowiednimi źródłami. Zasilenie kapitału zakładowego stanowi bezpośrednie przekazanie środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Rząd wniósł ten wkład finansowy za pośrednictwem organów publicznych biorących udział w tych transakcjach, w tym CICC oraz SASAC. Skarga zawiera konkretne dowody potwierdzające zasilenie kapitału zakładowego w odniesieniu do przedsiębiorstwa państwowego będącego producentem stali, w przypadku którego CICC pełniło rolę głównego subemitenta i zarządzającego emisją udziałów. Zgodnie z informacjami zawartymi w skardze CICC w 51 % stanowi własność państwa i jest ostatecznie kontrolowane przez SASAC, która w przypadku tych konkretnych transakcji udokumentowanych w skardze działała również jako podmiot rządu ChRL kontrolujący państwowe przedsiębiorstwo będące producentem stali (aby zapoznać się z analizą funkcji SASAC, zob. motywy 64–66 powyżej). Wspomniane transakcje zostały zatem przeprowadzone przez rząd ChRL za pośrednictwem organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odnośnego orzecznictwa WTO.

- (206) Uznaje się, że wspomniane zasilenie kapitału zakładowego stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami w rozumieniu art. 6 lit. a) rozporządzenia

podstawowego, ponieważ jest ono niezgodne z typową praktyką inwestycyjną prywatnych inwestorów. Niezgodność wspomnianego zasilenia kapitału zakładowego z praktyką prywatnych inwestorów jest szczegółowo udowodniona w skardze. W odniesieniu do tych konkretnych transakcji ze skargi wynika przede wszystkim, że producent stali będący przedsiębiorstwem państwowym zapłacił zawyżoną cenę za swoją część nowej emisji udziałów, niezgodną z uczciwymi warunkami rynkowymi, a po drugie wykorzystał zgromadzone środki finansowe w celu nabycia aktywów będących własnością państwa i udziałów własnych po cenach niższych od cen rynkowych. Skarga wskazuje również, że rząd ChRL zapłacił taką samą cenę jak inni inwestorzy, mimo że jego udziały były mniej warte, ponieważ wiązały się z innymi prawami i perspektywami niż udziały sprzedane innym udziałowcom.

- (207) Wspomniane subsydia mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ udzielono ich ograniczonej liczbie wybranych podmiotów, w których rząd posiadał udziały. Uznaje się zatem, że przedmiotowy program jest subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych dla producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem.

c) Obliczenie kwoty subsydium

- (208) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zasilenia kapitału zakładowego. Wobec faktu nieprzedłożenia przez rząd ChRL innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach zawartych w skardze. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwotę subsydium obliczoną w ten sposób przypisano do OD na podstawie okresu normalnej amortyzacji aktywów przedsiębiorstw będących odbiorcami. Kwota została skorygowana przez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści na przestrzeni czasu, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorców z zastosowania tego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przydzielona do całkowitego poziomu produkcji odbiorców w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydem nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (209) Wysokość stopy subsydiowania uzyskana w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących wynosi 0,08 %. Z przyczyn opisanych w motywach 196 i 197 obliczanie stopy subsydiowania dla producentów objętych próbą i innych współpracujących producentów nie było konieczne.

3.3.3.3. *Niewypłacone dywidendy*

a) Opis

(210) W skardze stwierdzono, że zgodnie z polityką rządu ChRL przedsiębiorstwa państwowe, w tym przedsiębiorstwa w przemyśle stalowym produkujące wyroby ze stali powlekaną organicznie, nie musiały wypłacać dywidend rządowi jako ich właścicielowi, nawet jeśli generowały zyski. W rezultacie producenci stali będący przedsiębiorstwami państwowymi byli w stanie finansować ogromne inwestycje z zatrzymanych zysków niewypłaconych jako dywidendy zgodnie z tym programem.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(211) Ponieważ rząd ChRL nie dostarczył żadnych informacji na temat wypłat dywidend przez producentów stali będących przedsiębiorstwami państwowymi (zob. motywy 196 i 197 powyżej), ustalenia dotyczące tego programu opierają się na informacjach zawartych w skardze, popartych odpowiednimi źródłami. Niewypłacone dywidendy należy uznać za ukrytą dotację w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego lub za utracony dochód zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd ChRL nie pobiera dywidend, które są w normalnych warunkach wypłacane prywatnym inwestorom z tytułu ich udziałów. Tych zakamuflowanych dotacji rząd udzielał za pośrednictwem podmiotu bezpośrednio posiadającego udziały w producentach stali będących przedsiębiorstwami państwowymi, tj. głównie za pośrednictwem SASAC. Analiza dotycząca SASAC wskazuje, że pełni ona funkcje rządowe (aby uzyskać szczegółowe informacje, zob. motywy 64–66 powyżej).

(212) Uznaje się, że całkowita kwota niewypłaconych dywidend stanowi korzyść dla producentów stali będących przedsiębiorstwami państwowymi w rozumieniu art. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ taka praktyka jest niezgodna z typową praktyką inwestycyjną prywatnych inwestorów, którzy zasadniczo żądają wypłacenia należnych im dywidend z tytułu posiadanych udziałów. W przypadku przedsiębiorstw państwowych częściowo będących własnością prywatnych inwestorów kwota korzyści jest równa kwocie niewypłaconych dywidend rozdzielonych wśród nich w sposób proporcjonalny.

(213) Przedmiotowe subsydia mają charakter szczególnie zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ udzielono ich ograniczonej liczbie wybranych podmiotów, w których rząd posiadał udziały. Uznaje się zatem, że przedmiotowy program jest subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych dla producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem.

c) Obliczenie kwoty subsydium

(214) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się

kwotę niewypłaconych dywidend. Wobec nieprzedłożenia przez rząd ChRL innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na publicznie dostępnych informacjach finansowych na temat odbiorców. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium obliczona w ten sposób została przydzielona do łącznej kwoty obrotów odbiorców w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(215) Wysokość stopy subsydiowania uzyskana w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących wynosi 1,36 %. Z przyczyn opisanych w motywach 196 i 197 obliczanie stopy subsydiowania dla producentów objętych próbą i innych współpracujących producentów nie było konieczne.

3.3.4. PROGRAMY DOTYCZĄCE PODATKU DOCHODOWEGO I INNYCH PODATKÓW BEZPOŚREDNICH

3.3.4.1. *Przepisy podatkowe dotyczące odliczania wydatków na badania i rozwój (B&R)*

(216) Program ten zapewnia korzyść przedsiębiorstwom, które wprowadzają nowe technologie, nowe produkty lub nowe techniki w swojej produkcji. Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą pomniejszać swój podatek od przedsiębiorstw o 50 % faktycznych wydatków na zatwierdzone projekty.

(217) Należy zauważyć, że chociaż rząd ChRL ograniczył swoją odpowiedź na kwestionariusz i pismo w sprawie uzupełnienia braków do programów stosowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, nie przekazał żadnych informacji na temat przedmiotowego programu, mimo że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą zgłosiło w swojej odpowiedzi na kwestionariusz czerpanie korzyści z tego programu. Po ponowieniu przez Komisję prośby o przekazanie koniecznych informacji podczas weryfikacji na miejscu rząd ChRL udzielił częściowej uzupełniającej odpowiedzi dotyczącej tego programu. Mimo że informacja ta została przekazana z opóźnieniem, zespół ds. weryfikacji zwrócił się o udzielenie wyjaśnień w odniesieniu do szeregu kwestii (zob. motyw 219 poniżej), jednak nie uzyskał żadnej odpowiedzi. W rezultacie Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na najlepszych dostępnych informacjach.

a) Podstawa prawna

(218) Podstawą dla preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach programu jest art. 30 ust. 1 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (zarządzenie nr 63 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, obowiązujące od dnia 1 stycznia 2008 r.), art. 95 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (dekret nr 512 Rady Państwa ChRL) oraz wytyczne dla

kluczowych obszarów (obwieszczenie nr 6 z 2007 r.). Rząd ChRL nie przekazał dekretu nr 512 ani obwieszczenia nr 6 w ramach przedmiotowego postępowania.

b) Kwalifikowalność

- (219) Jak zaznaczono powyżej, rząd ChRL nie przekazał żadnych odnośnych informacji na temat tego programu w swoich odpowiedziach na kwestionariusz i pismo w sprawie uzupełnienia braków. W dokumencie przedłożonym podczas weryfikacji na miejscu rząd ChRL stwierdził, że w ramach dochodu podlegającego opodatkowaniu można obliczać wyłącznie „wydatki na badania i rozwój ponoszone przez przedsiębiorstwa w związku z rozwojem nowych technologii, nowych wyrobów i nowych umiejętności” w celu ich odliczenia. Rząd ChRL nie wyjaśnił jednak znaczenia pojęć „nowa technologia”, „nowy produkt” i „nowe umiejętności”. Komisja starała się również ustalić dokładne znaczenie tych pojęć podczas weryfikacji Zhejiang Huadong, ale przedsiębiorstwo nie było w stanie udzielić żadnych konkretnych wyjaśnień i odpowiedziało, że są to tylko pojęcia ogólne.
- (220) W ramach dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego ustalono jednak, że do programu kwalifikują się tylko projekty B&R przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię, które otrzymują podstawowe wsparcie od państwa, oraz projekty wymienione w wytycznych dla kluczowych obszarów uprzemysłowienia z wykorzystaniem zaawansowanej technologii w ramach bieżącego priorytetu w zakresie rozwoju, ogłoszonych przez NDRC⁽⁶⁴⁾. Zważywszy na fakt, że w ramach przedmiotowego postępowania nie przekazano żadnych nowych odnośnych informacji, które obaliłyby ten wniosek, uznaje się, że przedmiotowy program nie jest powszechnie dostępny, ponieważ kwalifikują się do niego tylko wybrane sektory/przedsiębiorstwa/projekty.

c) Zastosowanie w praktyce

- (221) Rząd ChRL odpowiedział, że przedsiębiorstwa, które mają zamiar ubiegać się o przedmiotowe zwolnienie podatkowe, powinny złożyć swoją deklarację podatkową oraz „inne właściwe dokumenty” w urzędzie skarbowym, nie precyzując, jakie dokumenty są tymi innymi właściwymi dokumentami. W ramach dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego ustalono, że każde przedsiębiorstwo, które ma zamiar wnioskować o udział w tym programie, musi złożyć szczegółowe informacje na temat projektów B&R do lokalnego Biura Nauki i Technologii, oraz że dopiero po rozpatrzeniu wniosku urząd podatkowy wyda pismo o zatwierdzeniu. Po zatwierdzeniu wartość podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od przedsiębiorstw jest pomniejszana o 50 % faktycznych wydatków na zatwierdzone projekty⁽⁶⁵⁾.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (222) W OD z programu korzystał jeden ze współpracujących producentów eksportujących, przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd. Ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL oraz jego późną i niekompletną odpowiedź dotyczącą tego programu, określenie przebiegu procedury wnioskowania i zatwierdzania, którą muszą przejść przedsiębiorstwa korzystające z tego programu, nie było możliwe. Jak zaznaczono powyżej, Komisja musiała częściowo opierać się na stanie faktycznym ustalonym w ramach dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

e) Wniosek

- (223) Przedmiotowy program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, które stanowią korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (224) Zwrócono się do rządu ChRL o dostarczenie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania korzyści w ramach tego programu i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy ma ono szczególnie charakter w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji w swojej odpowiedzi na kwestionariusz i pismo w sprawie uzupełnienia braków. Ponadto informacje udzielone w tym względzie w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu są niekompletne w świetle ustaleń dotyczących takiego samego programu wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa, poczynionych w trakcie dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Najlepsze dostępne informacje obejmowały ustalenia wynikające z dochodzenia w sprawie cienkiego papieru powleczonego.
- (225) Przedmiotowy program subsydiowania ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie do określonych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora wyrobów ze stali powlekaniej organicznie. Ponadto nie wydaje się, aby istniały obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala Komisji na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.

⁽⁶⁴⁾ Motyw 116 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

⁽⁶⁵⁾ Motyw 117 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

- (226) W związku z tym przedmiotowe subsydium należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (227) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy uwzględnieniu dodatkowego 50 % odliczenia faktycznych wydatków na B&R w ramach zatwierdzonych projektów. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (228) Jeden ze współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, mianowicie grupa przedsiębiorstw Huadong, czerpał korzyści z tego programu. Stopa subsydiowania ustalona dla grupy Huadong wynosi 0,19 %.
- (229) Średnia ważona stopa subsydiowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,09 %.
- (230) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydiowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydiowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do przedsiębiorstw współpracujących objętych próbą, tj. 0,19 %.

3.3.4.2. Zwolnienia podatkowe dla regionów środkowo-zachodnich

- (231) Program ten zapewnia korzyść przedsiębiorstwom zlokalizowanym w regionach środkowo-zachodnich. Kwalifikujące się przedsiębiorstwa korzystają z preferencyjnej stawki podatku dochodowego w wysokości 15 % zamiast podstawowej stawki podatku dochodowego w wysokości 25 % stosowanej w Chinach.
- (232) Zwrócono się do rządu ChRL o dostarczenie informacji na temat tego programu w kwestionariuszu, w piśmie w sprawie uzupełnienia braków oraz ponownie podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. W swoich odpowiedziach na kwestionariusz i pismo w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na żadne z pytań i poinformował, że przedmiotowy program jest już nieaktualny, ponieważ zakończył się w dniu 31 stycznia 2010 r., a także stwierdził, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie czerpało korzyści z tego programu w OD. Informacje te były jednak sprzeczne z odpowiedziami jednego z producentów eksportujących (Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd) oraz z dowodami zgromadzonymi podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w tym przedsiębiorstwie.

a) *Podstawa prawna*

- (233) Podstawą preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach programu jest obwieszczenie w sprawie preferencyjnej polityki podatkowej na rzecz rozwoju regionu zachodniego (wydane przez Powszechny Urząd Podatkowy i Powszechny Urząd Celnny Ministerstwa Finansów, obowiązujące od dnia 1 stycznia 2001 r.), które zaktualizowano obwieszczeniem w sprawie dalszego realizowania polityki podatkowej w ramach strategii na rzecz rozwoju regionu zachodniego (wydanym przez Powszechny Urząd Podatkowy i Powszechny Urząd Celnny Ministerstwa Finansów, obowiązującym od dnia 1 stycznia 2011 r.), na mocy którego okres obowiązywania tego programu zostaje wydłużony do dnia 31 grudnia 2020 r.

b) *Kwalifikowalność*

- (234) Należy zauważyć, że w odpowiedzi na kwestionariusz, pismo w sprawie uzupełnienia braków ani podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na żadne z pytań dotyczących tego programu. Niemniej, zgodnie z obwieszczeniem w sprawie preferencyjnej polityki podatkowej na rzecz rozwoju regionu zachodniego, przedmiotowe preferencyjne traktowanie podatkowe jest dostępne dla promowanych rodzajów przedsiębiorstw w zachodnim regionie Chin (określenie „promowane” odnosi się do przedsiębiorstw, w których dochód z głównego obszaru działalności stanowi 70 % całkowitego dochodu lub więcej, jak opisano w katalogu sektorów, wyrobów i technologii promowanych przez państwo). Podczas weryfikacji na miejscu w Chongqing Wanda przedsiębiorstwo potwierdziło, że jego preferencyjne traktowanie podatkowe wynika z faktu, że należy ono do kategorii sektorów promowanych w regionie środkowo-zachodnich Chin.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (235) Ani rząd ChRL, ani Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd. nie przedstawiły informacji na temat funkcjonowania tego programu i zarządzania nim. Zgodnie z okólnikiem Rady Państwa dotyczącym szeregu strategii na rzecz rozwoju rozległych zachodnich regionów Chin obniżenie podstawowej stawki podatkowej w wysokości 25 % do stawki preferencyjnej w wysokości 15 % wymaga zatwierdzenia przez terenowe rządy ludowe na szczeblu prowincji. W rocznej deklaracji podatkowej przedsiębiorstwa potrącona (wyłączona) kwota podatku dochodowego jest uwzględniona w pozycji 28 – podatek potrącony.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (236) W OD z programu korzystał jeden z współpracujących producentów eksportujących, przedsiębiorstwo Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd. Ze względu na odmowę współpracy ze strony rządu ChRL trudno jest określić przebieg procedury wnioskowania i zatwierdzania, którą muszą przejść przedsiębiorstwa korzystające z tego programu. Komisja musiała wyciągnąć własne wnioski z przedstawionych dokumentów, które stanowią podstawę prawną tego programu, nie mając możliwości uzyskania wyjaśnień od rządu ChRL.

e) *Wniosek*

- (237) Przedmiotowy program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, które stanowią korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (238) Zwrócono się do rządu ChRL o dostarczenie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania korzyści w ramach tego programu i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy ma ono szczególny charakter w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (239) Przedmiotowy program subsydlowania ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczały dostęp do tego programu wyłącznie do określonych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora wyrobów ze stali powlekaney organicznie, a ponadto zlokalizowanych w określonych regionach Chin. Ponadto nie wydaje się, aby istniały obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala Komisji na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.
- (240) W związku z tym przedmiotowe subsydlum należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (241) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść dla odbiorców uznano łączną wartość podatku należnego według standardowej stawki podatku dochodowego, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatku dochodowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydlum (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydlum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (242) Stopa subsydlowania ustalona dla grupy Panhua wynosi 0,03 %.
- (243) Średnia ważona stopa subsydlowania dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą wynosi 0,02 %.
- (244) Ze względu na niski poziom współpracy stopę subsydlowania dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie najwyższej stopy subsydlowania ustalonej dla tego programu w odniesieniu do podmiotu powiązanego z jednym z przedsiębiorstw współpracujących objętych próbą, tj. 0,04 %.

3.3.5. INNE PROGRAMY W ZAKRESIE PODATKU DOCHODOWEGO, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH RZĄD CHRL UDZIELIŁ NIEWYSTARCZAJĄCYCH ODPOWIEDZI LUB NIE UDZIELIŁ ŻADNYCH ODPOWIEDZI

- (245) W skardze szczegółowo omówiono szereg domniemanych programów subsydlowania w odniesieniu do producentów eksportujących nieobjętych próbą lub niewspółpracujących w ramach dochodzenia. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat tych programów w pierwotnych i uzupełniających kwestionariuszach, a następnie stworzyła rządowi ChRL niejedną okazję dla udzielenia odpowiedzi odnośnie do tych programów. Rząd ChRL przyjął stanowisko, że będzie udzielał odpowiedzi wyłącznie na temat domniemanych programów subsydlowania dotyczących dwóch producentów eksportujących objętych próbą, oraz potwierdzał to stanowisko w trakcie całego postępowania. W odniesieniu do niektórych spośród tych programów rząd ChRL przedstawił jednak informacje i dowody wskazujące, że programy te zostały zakończone lub nie obowiązywały w okresie OD. Komisja uwzględniła te dowody przekazane przez rząd ChRL w swoich ustaleniach.

- (246) W odniesieniu do wszystkich pozostałych programów rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji ani dowodów. Znaczna niechęć do współpracy w ramach przedmiotowego postępowania uniemożliwiła Komisji uzyskanie informacji i dowodów dotyczących programów, o których jest mowa w skardze producentów eksportujących. Komisja ustaliła, że producenci eksportujący objęci próbą nie byli uprawnieni do korzystania lub nie korzystali z tych programów (głównie ze względu na to, że przedsiębiorstwa te są własnością prywatną, posiadają siedzibę poza obszarem stosowania programu lub prowadzą działalność na stosunkowo ograniczoną skalę). Komisja musiała zatem stwierdzić istnienie tego programu i ustalić stawkę cła rezydualnego w odniesieniu do wszystkich pozostałych programów, o których rząd ChRL nie przedstawił informacji oraz które nie były dostępne dla producentów eksportujących objętych próbą lub z których tacy producenci nie korzystali, na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy zgodnie z przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.3.5.1. **Ulga w zakresie podatku dochodowego na zakup urządzeń produkcyjnych krajowej produkcji**

a) Opis

- (247) Program ten pozwala przedsiębiorstwu ubiegać się o ulgę podatkową z tytułu zakupu urządzeń krajowych, jeżeli projekt jest zgodny z polityką przemysłową rządu ChRL. Ulga podatkowa w wysokości do 40 % ceny zakupu urządzeń krajowych może dotyczyć przyrostowego zwiększenia rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego za ubiegły rok.

b) Podstawa prawna

- (248) Podstawę prawną dla tego programu stanowią środki tymczasowe dotyczące ulg z tytułu podatku dochodowego dla przedsiębiorstw na inwestycje w sprzęt produkcji krajowej na potrzeby projektów modernizacji technologii z dnia 1 lipca 1999 r. oraz obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zakończenia wdrażania polityki odliczeń od podatku dochodowego należnego od przedsiębiorstw oraz zwolnień z tego podatku w przypadku inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorstwo na zakup urządzeń produkcji krajowej, nr 52 [2008] Państwowego Urzędu Podatkowego, obowiązujące od dnia 1 stycznia 2008 r.

c) Odmowa współpracy

- (249) Rząd ChRL odpowiedział, że ten program zakończono począwszy od stycznia 2008 r. zgodnie ze wspomnianym obwieszczeniem nr 52 oraz że zgodnie z jego najlepszą wiedzą program ten nie został zastąpiony żadnym innym programem. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie dodatkowych informacji na ten temat, mianowicie szczegółowego harmonogramu wycofania korzyści. Rząd ChRL nie przekazał takich informacji i ograniczył swoją odpowiedź w sprawie faktycznych korzyści przyznanych wszystkim producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie, nawiązując po prostu do odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów objętych próbą. Komisja wyjaśniła już powody, dla których zwrócono się do rządu ChRL o informacje dotyczące wszystkich producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie, a nie tylko producentów objętych próbą (zob. motywy 34 i 35 powyżej). Ponadto rząd ChRL nie dostarczył również informacji na temat producentów objętych próbą, ponieważ nawiązał tylko do ich odpowiedzi. Komisja uważa, że przekazanie dowodów potwierdzających zakończenie programu nie jest wystarczające, jeżeli nie zostaną przekazane dodatkowe dowody potwierdzające stopniowe znoszenie faktycznych korzyści wynikających z programu i potencjalnych programów zastępczych. Korzyść podatkowa (tj. ulga podatkowa) przyznana w ramach przedmiotowego programu w danym roku może zostać w rzeczywistości wykorzystana w innym roku podatkowym, a zatem korzyści mogą wykraczać poza okres obowiązywania programu, nawet jeśli w tym czasie program został zakończony. Okazało się, że korzyści w ramach innych

„zakończonych” programów podatkowych były w dalszym ciągu przyznawane przez kilka lat po oficjalnej dacie ich wygaśnięcia. Może się również zdarzyć, że na przestrzeni czasu mogą zostać przyznane wyjątkowo duże kwoty korzyści. Wobec braku informacji na ten temat ze strony rządu ChRL Komisja opiera się w swoich ustaleniach na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w skardze), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (250) Przedmiotowy program stanowi subsydlum, ponieważ zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Program ten zapewnia odbiorcom korzyść w wysokości równej kwocie oszczędności podatkowych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ oszczędność podatkowa jest uwarunkowana preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

e) Obliczenie kwoty subsydlum

- (251) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Ponieważ przedmiotowy program nie został jeszcze zbadany przez instytucje unijne w ramach postępowania antysubsydlowego oraz wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących jest porównywalna decyzja wydana przez organy Stanów Zjednoczonych. Przy obliczaniu wysokości kwoty subsydlum na podstawie ustaleń poczynionych w ramach innych dochodzeń w niniejszym rozporządzeniu zwraca się uwagę m.in. na fakt, czy w danym programie nie wprowadzono żadnych istotnych zmian oraz czy kwota subsydlum mogła ulec zmniejszeniu z upływem czasu. W tym kontekście należy zauważyć, że w normalnych warunkach kwota subsydlum o charakterze wielokrotnym nie zmniejsza się w taki sposób. Wobec braku tego rodzaju zmian czy zmniejszenia kwoty subsydlum, za kwotę subsydlum w bieżącym przypadku uznaje się pierwotną stawkę obliczoną w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (252) Wysokość stopy subsydlowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do przedmiotowego programu w OD dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustala się na poziomie 0,38 %, tj. na poziomie ustalonym dla tego programu w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur ze stali węglowej wysokiej jakości, przeznaczonych do budowy rurociągów, spawanych obwodowo (s. 26) (Federal Register/ t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić

uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami podatkowymi zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię ⁽⁶⁶⁾.

3.3.5.2. **Preferencyjne traktowanie podatkowe przedsiębiorstw uznanych za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowaną oraz nową technologię**

a) Opis

- (253) Program ten umożliwia przedsiębiorstwu ubiegającemu się o certyfikat przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowane i nowe technologie skorzystanie ze stawki podatku dochodowego w wysokości 15 % obniżonej w stosunku do zwykłej stawki w wysokości 25 %. Przedmiotowy program został uznany przez Unię za stanowiący podstawę środków wyrównawczych w dochodzeniu w sprawie cienkiego papieru powleczonego, jak również przez organy Stanów Zjednoczonych ⁽⁶⁷⁾.

b) Podstawa prawna

- (254) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (nr 63 ogłoszonej w dniu 16 marca 2007 r.), wraz ze środkami administracyjnymi na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, oraz obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących uiszczania podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie (Guo Shui Han [2008] nr 985).

c) Odmowa współpracy

- (255) Rząd ChRL odpowiedział, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązał do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych w związku z tym programem. Komisja powołuje się na argumenty podane powyżej w związku z wnioskiem wystosowanym do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi, nieograniczających się do eksporterów objętych próbą (motywy 34–35 powyżej). W związku z tym Komisja opiera się w swoich ustaleniach dotyczących tego programu na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w ustaleniach poczynionych w sprawie cienkiego papieru powleczonego oraz w skardze dotyczącej tej sprawy), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (256) Przedmiotowy program stanowi subsydlum, ponieważ zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraczonych przez rząd ChRL, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt

(ii) rozporządzenia podstawowego. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych osiągniętych dzięki temu programowi zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ono ograniczone do określonych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak przedsiębiorstwa działające w sektorze stali. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ustanowione w przepisach lub przez organ przyznający subsydlum, dotyczące możliwości zakwalifikowania się do programu, i możliwość taka nie jest uzyskiwana automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydlum

- (257) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatkowej. Wobec braku informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ przedmiotowy program został już zbadany przez instytucje unijne w ramach poprzedniego postępowania antysubsydlowego, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena tego programu zawarta w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 452/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającym ostateczne cło antysubsydlowe na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁶⁸⁾, w razie potrzeby odpowiednio dostosowana, zgodnie z motywem 252 powyżej.

- (258) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustala się na poziomie 0,9 %, co stanowi arytmetyczną średnią stóp uzyskanych w odniesieniu do tego programu w rozporządzeniu, o którym jest mowa w poprzednim motywie.

3.3.5.3. **Zwolnienia w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw zaangażowanych w kompleksowe wykorzystanie zasobów (specjalne surowce)**

a) Opis

- (259) Ten program podatkowy pozwala przedsiębiorstwom, które stosują którykolwiek z materiałów wymienionych w katalogu zwolnień w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw zaangażowanych w kompleksowe wykorzystanie zasobów jako swojego głównego surowca oraz wytwarzają produkty wymienione w tym samym katalogu w sposób zgodny z odpowiednimi normami krajowymi i przemysłowymi, uwzględnić uzyskaną w ten sposób dochód w dochodach ogółem z obniżoną stawką, wynoszącą 90 %. W konsekwencji przy obliczaniu podatku dochodowego przedsiębiorstwa mogą odliczyć 10 % dochodu. Takie wyłączenie przyznaje się na okres 5 lat.

⁽⁶⁶⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydlum została wyjaśniona na s. 25 i 26 dokumentu US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (s. 26) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.).

⁽⁶⁷⁾ *Certain Steel Wheels From the People's Republic of China*, Preliminary Affirmative Countervailing Duty Determination, 6 września 2011 r., US Federal Register, dokument nr 2011-22720.

⁽⁶⁸⁾ Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18.

b) Podstawa prawna

- (260) Podstawę prawną tego programu stanowią: art. 33 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, art. 99 rozporządzenia Rady Państwa w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz katalog zwolnień w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw zaangażowanych w kompleksowe wykorzystanie zasobów.

c) Odmowa współpracy

- (261) Rząd ChRL odpowiedział, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązał do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych w związku z tym programem. Komisja powołuje się na argumenty podane powyżej w związku z wnioskiem wystosowanym do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi, nieograniczających się do eksporterów objętych próbą (motywy 34–35 powyżej). Komisja opiera się zatem w swoich ustaleniach dotyczących tego programu na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w skardze), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (262) Przedmiotowy program stanowi subsyduium, ponieważ zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Program zapewnia odbiorcy korzyść w wysokości równej kwocie oszczędności podatkowych, zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe subsyduium ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ono ograniczone wyłącznie do określonych przedsiębiorstw wykorzystujących jako podstawowe surowce zasoby wymienione w powyższym katalogu zwolnień podatkowych na potrzeby wytwarzania wyrobów wymienionych w tym katalogu.

e) Obliczenie kwoty subsyduium

- (263) Kwotę subsyduium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatkowej. Wobec braku innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach zawartych w skardze. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsyduium obliczona w ten sposób została przydzielona do łącznej kwoty obrotów odbiorców w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsyduium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było

przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (264) Wysokość stopy subsydiowania uzyskana w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących wynosi 0,01 %.

3.3.5.4. Ulgi podatkowe na zakup specjalnego wyposażenia*a) Opis*

- (265) Program ten pozwala firmom odliczyć 10 % kosztów zakupu specjalnego wyposażenia wykorzystywanego do celów ochrony przyrody, oszczędzania energii i wody oraz bezpieczeństwa produkcji od podatku dochodowego od przedsiębiorstw płatnego w roku zakupu. Pozostałą część z 10 % zainwestowanej kwoty można przenieść na kolejne 5 lat.

b) Podstawa prawna

- (266) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 34 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 100 rozporządzenia Rady Państwa w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

c) Odmowa współpracy

- (267) Rząd ChRL odpowiedział, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązał do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych w związku z tym programem. Komisja powołuje się na argumenty podane powyżej w związku z wnioskiem wystosowanym do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi, nieograniczających się do eksporterów objętych próbą (motywy 34–35 powyżej). W związku z tym Komisja opiera się w swoich ustaleniach dotyczących tego programu na dostępnych informacjach, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (268) Przedmiotowy program stanowi subsyduium, ponieważ zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Program zapewnia odbiorcy korzyść w wysokości równej kwocie oszczędności podatkowych, zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

- (269) W odniesieniu do szczególności tego programu uznaje się, że informacje zawarte w aktach sprawy są niewystarczające, aby Komisja mogła sformułować dalsze ustalenia, a następnie końcowe ustalenie dotyczące szczególności przedmiotowego programu. Dlatego też Komisja nie mogła przeprowadzić dalszej oceny tego programu.

3.3.5.5. *Preferencyjna polityka podatkowa w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw z regionu północno-wschodniego*

a) Opis

- (270) Program ten pozwala przedsiębiorstwom zlokalizowanym w regionie północno-wschodnim (w tym w prowincjach Liaoning, Jilin i Heilongjiang oraz w mieście Dalian) po pierwsze, skrócić okres amortyzacji środków trwałych o maksymalnie 40 % do celów podatkowych, co zwiększa tym samym roczną kwotę amortyzacji podlegającą odliczeniu od podatku dochodowego, oraz po drugie, skrócić okres amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych o maksymalnie 40 % do celów podatkowych, co prowadzi do większego odliczenia rocznego. Zgodnie z dokumentem opublikowanym przez Ministerstwo Finansów oraz Państwowy Urząd Podatkowy podatnicy będący osobami prawnymi w niektórych określonych sektorach, w tym w sektorze metalurgicznym, mogą również czerpać inne korzyści związane z VAT, podatkiem od surowców oraz podatkiem dochodowym od przedsiębiorstw, mianowicie w związku z zakupem środków trwałych.

b) Podstawa prawna

- (271) Podstawę prawną przedmiotowego programu stanowią: preferencyjna polityka dotycząca podatku dochodowego od przedsiębiorstw na rewitalizację przedsiębiorstw starej bazy przemysłowej w regionie północno-wschodnim (Caishui, nr 153, 20 września 2004 r.), obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie amortyzacji aktywów oraz skala wdrożenia polityki w zakresie amortyzacji w starej bazie przemysłowej w regionie północno-wschodnim (Caishui, nr 17, 2 lutego 2005 r.). Rząd ChRL przedstawił podstawę prawną wskazującą na zakończenie tego programu w dniu 1 stycznia 2008 r., mianowicie obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie szeregu strategii preferencyjnych w odniesieniu do podatku dochodowego od przedsiębiorstw (nr 1 [2008]).

c) Odmowa współpracy

- (272) Poza przedstawieniem wspomnianej podstawy prawnej wskazującej na zakończenie programu rząd ChRL nawiązał po prostu do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści uzyskanych w związku z programem. Komisja powołuje się na argumenty podane powyżej w związku z wnioskiem wystosowanym do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi, nieograniczających się do eksporterów objętych próbą (motywy 34–35 powyżej). Ponadto Komisja zwraca uwagę, że ponieważ przedmiotowy program przewiduje subsydia związane z zakupem środków trwałych, których okres amortyzacji może wynosić kilka lat, oraz ponieważ rząd ChRL nie przekazał żadnych szczegółów na temat wycofania korzyści w ramach programu oraz na temat zaległych korzyści, które nadal nie zostały w pełni zamortyzowane, Komisja zdecydowała się oprzeć swoje ustalenia dotyczące tego programu na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w skardze

oraz w odnośnych ustaleniach Stanów Zjednoczonych), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (273) Przedmiotowy program zapewnia subsydlum w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Korzyść na podstawie art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego odpowiada kwocie oszczędności podatkowych uzyskanych przez kwalifikujące się przedsiębiorstwa w wyniku odliczenia wydatków na przyspieszoną amortyzację związanych z zakupem środków trwałych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ono ograniczone do przedsiębiorstw zlokalizowanych w wyznaczonym obszarze geograficznym, tj. w regionie północno-wschodnim.

e) Obliczenie kwoty subsydlum

- (274) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą podatku, która zostałaby zapłacona w OD zgodnie z podstawowymi stawkami amortyzacji dla odnośnych aktywów, a kwotą faktycznie uiszczoną w ramach przyspieszonej amortyzacji. Ponieważ przedmiotowy program nie został jeszcze zbadany przez instytucje unijne w ramach postępowania antysubsydlum oraz wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących jest porównywalna decyzja (ze względu na podobny charakter programu⁽⁶⁹⁾) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych. Jak zauważono w motywie 252 powyżej, przy obliczaniu wysokości kwoty subsydlum na podstawie ustaleń poczynionych w ramach innych dochodzeń w niniejszym rozporządzeniu zwraca się uwagę m.in. na fakt, czy w danym programie nie wprowadzono żadnych istotnych zmian oraz czy kwota subsydlum mogła ulec zmniejszeniu z upływem czasu. W tym kontekście należy zauważyć, że w normalnych warunkach kwota subsydlum o charakterze wielokrotnym nie zmniejsza się w taki sposób. Wobec braku tego rodzaju zmian czy zmniejszenia kwoty subsydlum, za kwotę subsydlum w bieżącym przypadku uznaje się pierwotną stawkę obliczoną w ramach przedmiotowego dochodzenia.

- (275) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do przedmiotowego programu w OD dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,08 %, tj. na poziomie ustalonym dla „zwolnienia z podatku dochodowego dla inwestorów w wyznaczonych regionach geograficznych w prowincji Liaoning” w nocy Stanów Zjednoczonych z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej

⁽⁶⁹⁾ Obydwa programy dotyczą zastosowania podobnego preferencyjnego sposobu traktowania przy naliczaniu podatku dochodowego i obejmują ten sam region geograficzny.

podestów metalowych (s. 25) (Federal Register/t. 75, nr 111, s. 32902 z 10 czerwca 2010 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami podatkowymi zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁷⁰⁾.

3.3.5.6. Zwolnienie z podatku dochodowego w zamian za inwestycje w renowację w krajowej infrastrukturze technicznej

a) Podstawa prawna

(276) Podstawę prawną programu stanowią audyt podatku dochodowego związany z zarządzaniem przez przedsiębiorstwo kredytami inwestycyjnymi przeznaczonymi na transformację technologiczną na bazie urządzeń krajowych, przyjęty przez Państwowy Urząd Podatkowy, nr 13 z dnia 17 stycznia 2000 r., oraz obwieszczenie w sprawie rozpowszechniania i propagowania środków zarządzania krajowymi kluczowymi projektami renowacji infrastruktury technicznej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(277) Rząd ChRL odpowiedział, że przedmiotowy program został zakończony z dniem 1 stycznia 2008 r. na mocy obwieszczenia Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zakończenia wdrażania polityki odliczeń od podatku dochodowego od przedsiębiorstw oraz zwolnień z tego podatku w przypadku inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorstwo w zakup urządzeń produkcji krajowej, nr 52 [2008] Państwowego Urzędu Podatkowego. Ponieważ program ten zapewnia korzyści podatkowe o charakterze wielokrotnym, które nie są przyznawane od 2008 r., oraz nie istnieją dowody na zaległe korzyści nadal podlegające amortyzacji w OD, Komisja dochodzi do wniosku, że przedmiotowy program nie stanowi podstawy środków wyrównawczych.

3.3.5.7. Różnego rodzaju lokalne ulgi podatkowe

a) Opis

(278) W skardze wymienia się szereg ulg podatkowych dostępnych w kilku prowincjach (tj. prowincja Szantung, miasto Chongqing, Region Autonomiczny Kuangsi-Czuang, regiony środkowo-zachodnie) w formie stawki podatku od przedsiębiorstw w wysokości 15 % obniżonej w stosunku do powszechnie stosowanej stawki podatkowej w wysokości 25 %.

b) Podstawa prawna

(279) W skardze poinformowano o podstawie prawnej ulgi podatkowej w prowincji Szantung, mianowicie dokumencie zatytułowanym Obniżone stawki podatku dochodowego na podstawie położenia geograficznego

(prowincje Zhejiang i Szantung): ustawa o podatku dochodowym ChRL dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych, art. 7, przyjęta w dniu 9 kwietnia 1991 r., nr 45.

c) Odmowa współpracy

(280) Rząd ChRL odpowiedział, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązało do odpowiedzi udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych przez te przedsiębiorstwa. Poza argumentami dotyczącymi spoczywającego na rządzie ChRL obowiązku udzielenia pełnych odpowiedzi (zob. motywy 34–35 powyżej) Komisja zwraca uwagę, że co najmniej jedna z obniżonych stawek podatkowych wymienionych w niniejszej części stanowiła korzyść dla jednego ze współpracujących eksporterów (zob. motyw 231 i nast. powyżej). W związku z tym Komisja opiera się na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w skardze i w odnośnych ustaleniach Stanów Zjednoczonych), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, do celów oceny przedmiotowego programu.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(281) Przedmiotowy program zapewnia subsydlum w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Ta korzyść o charakterze wielokrotnym jest równa kwocie oszczędności podatkowych uzyskanych dzięki niższej stawce podatku od przedsiębiorstw zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Program ma charakter szczególny, ponieważ jest ograniczony do przedsiębiorstw zlokalizowanych w wyznaczonym obszarze geograficznym w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydlum

(282) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według standardowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatkowej. Ponieważ przedmiotowy program nie został jeszcze zbadany przez instytucje unijne w ramach postępowania antysubsydlum oraz wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących jest porównywalna decyzja (ze względu na podobny charakter programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych. Jak zauważono wcześniej, przy obliczaniu wysokości kwoty subsydlum na podstawie ustaleń poczynionych w ramach innych dochodzeń w niniejszym rozporządzeniu zwraca się uwagę m.in. na fakt, czy w danym programie nie wprowadzono żadnych istotnych zmian oraz czy kwota subsydlum mogła ulec zmniejszeniu z upływem czasu. W tym kontekście należy zauważyć, że w normalnych warunkach kwota subsydlum o charakterze wielokrotnym nie

⁽⁷⁰⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydlum została wyjaśniona na s. 25 dokumentu US Decision Memorandum of 3 June 2010 on Wire Decking (s. 25) (Federal Register t. 75, nr 111, s. 32902 z 10 czerwca 2010 r.).

zmniejszy się w taki sposób. Wobec braku tego rodzaju zmian czy zmniejszenia kwoty subsydium, za kwotę subsydium w bieżącym przypadku uznaje się pierwotną stawkę obliczoną w ramach przedmiotowego dochodzenia.

- (283) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do przedmiotowego programu w OD dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,66 %, tj. na poziomie ustalonym dla programu „obniżonego podatku dochodowego na podstawie położenia geograficznego” w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie decyzji dotyczącej określonych ciągnionych maszyn do pielęgnacji trawników i niektórych części do tych maszyn (s. 11) (Federal Register/t. 74, nr 117, s. 29180 z 19 czerwca 2009 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami podatkowymi zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię ⁽⁷¹⁾.

3.3.5.8. Zwolnienia dotyczące dywidendy pomiędzy kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

a) Opis

- (284) Program obejmuje preferencyjne traktowanie podatkowe chińskich przedsiębiorstw będących rezydentami, które są udziałowcami innych chińskich przedsiębiorstw będących rezydentami, w formie zwolnienia z opodatkowania dochodu od określonych dywidend, premii i innych dochodów z inwestycji kapitałowych dla przedsiębiorstw dominujących będących przedsiębiorstwami krajowymi. Program ten został objęty środkami wyrównawczymi wprowadzonymi przez Unię w postępowaniu antysubsydyjnym w sprawie cienkiego papieru powleczonego ⁽⁷²⁾.

b) Podstawa prawna

- (285) Podstawę prawną stanowią: art. 26 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, art. 83 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz dekret nr 512 Rady Państwa ChRL ogłoszony w dniu 6 grudnia 2007 r.

c) Odmowa współpracy

- (286) Rząd ChRL odpowiedział, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązał do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych w związku z tym programem. Komisja powołuje się na swoje argumenty dotyczące wniosku wystosowanego do

rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi (motywy 34–35 powyżej). W związku z tym Komisja postanowiła oprzeć się w swoich ustaleniach dotyczących tego programu na informacjach zawartych w aktach sprawy, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na ustaleniach zawartych w decyzji w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (287) Przedmiotowy program zapewnia subsydium w formie utraconych dochodów w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Przyznana korzyść jest równa kwocie oszczędności podatkowych uzyskanych dzięki zwolnieniu chińskich przedsiębiorstw będących rezydentami z opodatkowania dywidend, premii i innych inwestycji kapitałowych, zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowy program ma *de iure* charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczają dostęp do tego programu wyłącznie do przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach, otrzymujących dochody z tytułu dywidend od innych przedsiębiorstw będących rezydentami, w odróżnieniu od przedsiębiorstw inwestujących w przedsiębiorstwa niebędące rezydentami. Program ma również charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest on zarezerwowany wyłącznie dla istotnych sektorów i projektów promowanych przez państwo, takich jak przemysł stalowy (zob. np. motyw 182 powyżej), a także ponieważ nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (288) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty z uwzględnieniem dochodów z tytułu dywidend pochodzących od innych przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach po odjęciu kwoty podatku, która została faktycznie zapłacona przy uwzględnieniu zwolnienia z opodatkowania dywidend. Wobec braku informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ przedmiotowy program został już zbadany przez instytucje unijne w ramach poprzedniego postępowania antysubsydyjnego, najważniejszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego, w razie potrzeby odpowiednio dostosowana, zgodnie z motywem 252 powyżej.

- (289) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustala się na poziomie 0,77 %, co stanowi arytmetyczną średnią stóp uzyskanych w odniesieniu do tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

⁽⁷¹⁾ Metody zastosowane przy obliczaniu kwoty subsydium zostały wyjaśnione na s. 11 dokumentu US Decision Memorandum of 12 June 2009 on Certain Tow Behind Lawn Groomer and Certain Parts Thereof (Federal Register t. 74, nr 117, s. 29180 z 19 czerwca 2019 r.).

⁽⁷²⁾ Motywy 125–136 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

3.3.5.9. **Preferencyjny program podatkowy dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym**

(290) W skardze wymienia się następujące preferencyjne programy zwolnień z podatku dochodowego na rzecz przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym:

- Zwolnienia podatkowe w ramach programu „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym
- Programy lokalnych zwolnień z podatku dochodowego lub jego obniżenia kierowane do wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym
- Ulga w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia krajowej produkcji
- Dopłaty do podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym na podstawie ich położenia geograficznego

(291) Rząd ChRL przedstawił odnośne podstawy prawne, aby wykazać, że programy dotyczące przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym zostały zakończone wraz z przyjęciem w dniu 16 marca 2007 r. ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw za 2008 r. na piątej sesji X Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Chińskiej Republiki Ludowej, mianowicie:

- Obwieszczenie Rady Państwa w sprawie wdrożenia przejściowych środków preferencyjnych w odniesieniu do podatku dochodowego od przedsiębiorstw, nr 39 [2007] Rady Państwa;
- Obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zakończenia wdrażania polityki odliczeń od podatku dochodowego od przedsiębiorstw oraz zwolnień z tego podatku w przypadku inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorstwo na zakup urządzeń produkcji krajowej, nr 52 [2008] Państwowego Urzędu Podatkowego.

(292) Przepisy te pokazują, że korzyści w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym były stopniowo wycofywane do końca 2011 r. Rząd ChRL stwierdził również, że nie ma żadnego programu zastępczego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym oraz że traktowanie podatkowe przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym jest obecnie takie samo, jak w przypadku innych podatników będących osobami prawnymi. Komisja zauważa, że te preferencyjne programy zwolnień z podatku dochodowego dotyczące przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w dalszym ciągu stanowią podstawę środków wyrównawczych, ponieważ producenci wyrobów ze stali powlekanek organicznie mogą nadal czerpać zaległe korzyści co najmniej przez część OD do końca 2011 r. oraz nie można wykluczyć istnienia programu zastępczego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym począwszy od 2012 r. Komisja postanowiła jednak nie kontynuować oceny tych korzyści z uwagi na konieczność ograniczenia obciążenia administracyjnego dla wszystkich zainteresowanych stron, a także uwzględniając zbliżający się

koniec okresu stopniowego wycofywania oraz brak sygnałów wskazujących na istnienie możliwego programu zastępczego.

3.3.6. PROGRAMY W ZAKRESIE PODATKÓW POŚREDNICH I NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH

3.3.6.1. **Zwolnienia z należności celnych przywozowych oraz z podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym i określonych przedsiębiorstw krajowych używających urządzeń pochodzących z przywozu we wspieranych branżach**

a) Opis

(293) Program zapewnia zwolnienie z VAT i przywozowych taryf celnych na rzecz przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych w odniesieniu do przywozów dóbr kapitałowych wykorzystywanych przez nie w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektów promowanych przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez NDRC zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego. Program ten został objęty środkami wyrównawczymi wprowadzonymi przez Unię w postępowaniu antysubsydyjnym w sprawie cienkiego papieru powleczonego ⁽⁷³⁾.

b) Podstawa prawna

(294) Podstawę prawną programu stanowią: okólnik Rady Państwa w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonych urządzeń, Guo Fa nr 37/1997, obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego nr 43 [2008], obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających projekty, których rozwój jest wspierany przez państwo, finansowanych ze źródeł krajowych i zagranicznych, nr 316 2006 z dnia 22 lutego 2006 r., oraz katalog niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

c) Odmowa współpracy

(295) Rząd ChRL stwierdził, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z przedmiotowego programu w OD, i nawiązał do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści otrzymanych w związku z tym programem. Komisja powołuje się na swoje argumenty dotyczące wniosku wystosowanego do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi (motywy 34 i nast. powyżej) i dlatego też oprze swoje ustalenia dotyczące tego programu na informacjach zawartych w aktach sprawy, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na ustaleniach poczynionych w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

⁽⁷³⁾ Motywy 137–147 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (296) Przedmiotowy program uznaje się za subsydlum w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe są zwolnione z VAT lub innych taryf celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne, gdyby przedsiębiorstwa nie uzyskały odpowiedniego certyfikatu NDRC dla projektu promowanego przez państwo. Program przyznaje zatem korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz które uzyskały certyfikat projektów promowanych przez państwo. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (297) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. Wobec braku informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ przedmiotowy program został już zbadany przez Unię w ramach poprzedniego postępowania antysubsydlumnego, najważniejszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego, w razie potrzeby odpowiednio dostosowana, zgodnie z motywem 252 powyżej.
- (298) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustala się na poziomie 0,89 %, co stanowi arytmetyczną średnią stóp uzyskanych w odniesieniu do tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

3.3.6.2. *Zwrot podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia krajowej produkcji*

a) *Opis*

- (299) Program zapewnia korzyści w postaci zwrotu VAT za zakup urządzeń produkcji krajowej przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym. Urządzenia nie mogą być wymienione w katalogu środków niepodlegających

zwolnieniu, a ich wartość nie może przekraczać łącznego limitu inwestycji dla przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym zgodnie z „tymczasowymi środkami administracyjnymi w zakresie zakupu urządzeń produkcji krajowej”. Program ten został objęty środkami wyrównawczymi wprowadzonymi przez Unię w postępowaniu antysubsydlumnym w sprawie cienkiego papieru powleczonego⁽⁷⁴⁾ oraz przez organy Stanów Zjednoczonych w postępowaniu w sprawie cła wyrównawczego na przywóz papieru powlekanego bezdrzewnego z ChRL⁽⁷⁵⁾.

b) *Podstawa prawna*

- (300) Podstawę prawną programu stanowią: okólnik Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie wprowadzenia środków tymczasowych dotyczących zarządzania zwrotami VAT za zakup urządzeń produkcji krajowej przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym, nr 171, 199 z dnia 20 września 1999 r. oraz obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zakończenia wdrażania polityki zwrotu VAT przedsiębiorstwom z kapitałem zagranicznym za zakup urządzeń produkcji krajowej, nr 176 [2008] Ministerstwa Finansów.

c) *Odmowa współpracy*

- (301) Rząd ChRL stwierdził, że przedmiotowy program został zakończony na mocy obwieszczenia nr 176 [2008], o którym mowa powyżej, z dniem 1 stycznia 2009 r. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie informacji na temat faktycznego zakończenia obowiązywania korzyści, które zostałyby udzielone w dłuższym okresie, ponieważ program jest powiązany z zakupem aktywów produkcji krajowej. Rząd ChRL nawiązał po prostu do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści uzyskanych w związku z programem. Komisja powołuje się na swoje argumenty dotyczące wniosku wystosowanego do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi (motywy 34 i nast. powyżej). Komisja zwraca również uwagę, że w obwieszczeniu nr 176 przewidziano okres przejściowy na zakup kwalifikowalnych środków trwałych oraz złożenie wniosku w celu uzyskania korzyści do dnia 30 czerwca 2009 r. Ponieważ rząd ChRL nie przekazał żadnych informacji na temat wycofywania korzyści oraz ponieważ korzyści takie, powiązane ze środkami trwałymi, mogą być przyznawane w czasie i kontynuowane w OD, Komisja formuluje swoje ustalenia dotyczące tego programu na podstawie informacji dostępnych zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, mianowicie ustaleń w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

⁽⁷⁴⁾ Motywy 148–159 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

⁽⁷⁵⁾ Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Coated Free Sheet from the People's Republic of China, 17 października 2007 r., US Federal Register, C-570-907.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (302) Przedmiotowy program uznaje się za subsydlum w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), a zatem za przyznający korzyść przedsiębiorstwom będącym odbiorcami w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że same przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczają dostęp do tego programu do określonych przedsiębiorstw (z kapitałem zagranicznym) w przypadku zakupu urządzeń niewymienionych w katalogu środków niepodlegających zwolnieniu. Nic nie wskazuje na brak szczególności zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że możliwość taka uzyskiwana jest automatycznie. Ponadto program ma również szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydlum jest uwarunkowane preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

e) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (303) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwróconego VAT od zakupu urządzeń produkcji krajowej. Wobec braku informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ przedmiotowy program został już zbadany przez Unię w ramach poprzedniego postępowania antysubsydlumowego, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego, w razie potrzeby odpowiednio dostosowana, zgodnie z motywem 252 powyżej.
- (304) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustala się na poziomie 0,04 %, co stanowi arytmetyczną średnią stóp uzyskanych w odniesieniu do tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego.

3.3.6.3. *Odliczenia podatku VAT na aktywa trwałe w środkowym regionie Chin*

a) *Opis*

- (305) Program obejmuje płatników VAT prowadzących działalność głównie w określonych sektorach uwzględnionych w wykazie, w tym w przemyśle metalurgicznym. Zgodnie z programem kwalifikujący się płatnicy VAT zlokalizowani w 26 miastach starej bazy przemysłowej w regionie środkowym, którzy inwestują w określone aktywa trwałe, mogą odliczyć kwotę VAT zapłaconego od aktywów trwałych od całkowitej kwoty należnego VAT.

b) *Podstawa prawna*

- (306) Podstawę prawną przedmiotowego programu stanowią obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie środków tymczasowych rozszerzających zakres odliczeń podatku od wartości dodanej w regionie środkowym, nr 75, 2007, oraz obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie szeregu kwestii dotyczących krajowego wdrożenia reformy podatku od wartości dodanej, nr 170 [2008], Ministerstwa Finansów.

c) *Odmowa współpracy*

- (307) Rząd ChRL stwierdził, że przedmiotowy program został zakończony na mocy obwieszczenia nr 170 [2008], i że począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r. nie jest już realizowany, oraz odniósł się do odpowiedzi udzielonych przez producentów objętych próbą jako źródła informacji na temat ewentualnych korzyści uzyskanych w związku z programem. Komisja powołuje się na swoje argumenty dotyczące wniosku wystosowanego do rządu ChRL o przekazanie pełnych odpowiedzi (motywy 34 i nast. powyżej). Komisja zwraca uwagę, że w obwieszczeniu nr 170 stwierdzono, iż korzyści związane z VAT przyznane na rzecz przedsiębiorstw zlokalizowanych w regionie środkowym zakończą się pod koniec 2008 r. i w związku z tym będzie można je przynieść jedynie do stycznia 2009 r. Takie korzyści, powiązane ze środkami trwałymi, mogą być jednak przyznawane na przestrzeni jakiegoś okresu czasu i kontynuowane w OD; ponadto obwieszczenie zdaje się również zawierać przepisy przyznające wspomnianym przedsiębiorstwom zlokalizowanym w regionie środkowym możliwość skorzystania z innego preferencyjnego systemu VAT, pozwalającego im uzyskać zwolnienie z połowy obowiązujących stawek VAT od stycznia 2009 r. Z uwagi na fakt, że rząd ChRL nie udzielił wyjaśnień w kwestii wycofania zaległych korzyści przyznanych w ramach tego programu ani nie przedstawił szczegółowych informacji na temat żadnego programu zastępczego, Komisja opiera swoje ustalenia dotyczące przedmiotowego programu na dowodach zawartych w aktach sprawy, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (308) Przedmiotowy program uznaje się za subsydlum w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), a zatem za przyznający korzyść przedsiębiorstwom będącym odbiorcami w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, którego wysokość odpowiada kwocie oszczędności VAT uzyskanych dzięki odliczeniu kosztów zakupu środków trwałych. Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają dostęp do tego programu do określonych przedsiębiorstw, tj. przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w wymienionych sektorach. Program ma również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że zakres jego obowiązywania ogranicza się do wyznaczonych obszarów, tj. do miast starej bazy przemysłowej w regionie środkowym.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (309) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę oszczędności VAT uzyskanych dzięki odliczeniu kosztów zakupu środków trwałych. Wobec braku informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ porównywalny program VAT został już zbadany w ramach przedmiotowego postępowania, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena przeprowadzona w motywach 297 i 298.
- (310) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,89 %.

3.3.6.4. *Inne przywileje podatkowe miasta Ma'anshan*a) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (311) W skardze wymieniono różnego rodzaju przywileje podatkowe, z których producenci wyrobów ze stali powlekanie organicznie mający swoją siedzibę w mieście Ma'anshan i Wuhan korzystali w latach 2008–2010, w tym zwolnienia z podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz zwolnienia z dodatkowych opłat na rzecz funduszy edukacyjnych. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie informacji na temat tych korzyści podatkowych. Rząd ChRL odpowiedział, że żądane informacje nie mają znaczenia dla prowadzonego dochodzenia, ponieważ żaden z producentów eksportujących objętych próbą nie miał swojej siedziby w mieście Ma'anshan. Komisja powołuje się na swoje wcześniejsze wyjaśnienia, z których wynika, że do rządu ChRL zwrócono się również o przedstawienie informacji na temat domniemanego subsydiowania przedsiębiorstw nieobjętych próbą (motywy 34–35 powyżej).
- (312) Wobec braku informacji na ten temat ze strony rządu ChRL Komisja stwierdza, że zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego przywileje podatkowe przyznawane w mieście Ma'anshan i Wuhan należy uznać za subsydium w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL. Przywileje te przynoszą korzyść przedsiębiorstwom będącym odbiorcami w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ zapewniają im oszczędność podatkową w wysokości równej różnicy między kwotą zapłaconego podatku a kwotą podatku, którą należałoby uiścić w przypadku braku przedmiotowego programu. Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczony do przedsiębiorstw zlokalizowanych w pewnych wyznaczonych regionach lub gminach miasta Ma'anshan.
- b) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (313) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści

przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach zawartych w skardze. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium obliczona w ten sposób została przydzielona do łącznej kwoty obrotów odbiorców w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (314) Wysokość stopy subsydiowania uzyskana w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących wynosi 0,08 %.

3.3.7. PROGRAMY DOTACJI

- (315) W skardze stwierdzono, że od 2005 r. do niedawna (uwzględniając 2009 r.) przedsiębiorstwa produkujące produkt objęty postępowaniem otrzymywały korzyści w ramach szeregu programów i podprogramów dotacji. Nie można wykluczyć, że płatności realizowane w ramach przedmiotowego programu są wciąż przyznawane ani że były stosowane jednorazowo w związku z przeprowadzeniem inwestycji kapitałowej i dlatego też należy stwierdzić występowanie wciąż przyznawanych korzyści, które nie zostały w pełni zamortyzowane w trakcie wybranego 15-letniego okresu amortyzacji. Rząd ChRL został poproszony o przedstawienie informacji na temat tych programów, ale nie udzielił on żadnej konkretnej odpowiedzi na pytania odnoszące się do któregokolwiek z nich. W związku z tym, że rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na pytania dotyczące tych kwestii, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja opiera swoje ustalenia na najlepszych dostępnych dowodach.

3.3.7.1. *Program „China World Top Brand”*a) *Podstawa prawna*

- (316) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze podstawą prawną przedmiotowego programu są następujące akty:
- *okólnik w sprawie przeprowadzania oceny wyrobów, które mają zostać objęte programem „China World Top Brand”, GZJH [2005], nr 95;*
 - *obwieszczenie komitetu promowania Chin w ramach strategii „Top Brand” nr 5 z 2005 r., zawierające wykaz wyrobów objętych programem China Top Brand;*
 - *okólnik w sprawie wdrażania programu „China World Top Brands” w 2006 r., ZJZH [2006], nr 11;*
 - *obwieszczenie komitetu promowania Chin w ramach strategii „Top Brand” nr 6 z 2006 r., zawierające wykaz wyrobów objętych programem „China Top Brand”;*

- *obwieszczenie komitetu promowania Chin w ramach strategii „Top Brand” nr 6 z 2007 r., zawierające wykaz wyrobów objętych programem „China Top Brand”;*
- *okólnik w sprawie wdrażania programu „China World Top Brands” w 2008 r., ZJZH [2008], nr 23;*
- *środki wydane przez rząd ChRL, które należy podjąć w zakresie zarządzania wyrobami objętymi programem China Top-Brand”.*

b) Kwalifikowalność

- (317) Wyłącznie producenci, którzy zostali włączeni do programu „China World Top Brand”, są uprawnieni do czerpania związanych z nim korzyści. W skardze stwierdzono, że szereg wyrobów ze stali produkowanych przez przedsiębiorstwa w przemyśle stalowym objęte przedmiotowym postępowaniem zostało włączonych do tego programu.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (318) Z uwagi na brak współpracy ze strony rządu ChRL ustalenia opierają się na informacjach zawartych w aktach sprawy zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (319) Przedmiotowy program zapewnia wkład finansowy w formie dotacji, kredytów udzielanych poniżej ich wartości rynkowej oraz innych zachęt, co stanowi przykład bezpośredniego przekazania środków finansowych przysługujących odbiorcom korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (320) Przedmiotowe subsydlum ma szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepisy ograniczają dostęp do tego programu wyłącznie do niektórych przedsiębiorstw, tj. do przedsiębiorstw, których produkty zostały objęte programem „China World Top Brand”. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ustanowione przez organ przyznający subsydlum, dotyczące uprawnienia do udziału w programie, które nie następuje w sposób automatyczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

d) Obliczenie kwoty subsydlum

- (321) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach najważniejszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących były porównywalne decyzje wydane przez organy Stanów Zjednoczonych. Jak zauważono wcześniej, przy obliczaniu wysokości kwoty subsydlum na podstawie ustaleń poczynionych w ramach innych dochodzeń w niniejszym rozporządzeniu zwraca się uwagę m.in. na fakt, czy w danym programie nie wprowadzono żadnych istotnych zmian oraz czy kwota subsydlum mogła ulec zmniejszeniu z upływem czasu. W tym kontekście należy zauważyć, że w normalnych warunkach kwota subsydlum o charakterze wielokrotnym

nie zmniejsza się w taki sposób. W razie braku tego rodzaju zmian czy zmniejszenia kwoty subsydlum za kwotę subsydlum w ramach przedmiotowego dochodzenia uznaje się pierwotną stawkę obliczoną w danym przypadku.

- (322) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w ramach przedmiotowego programu w OD ustala się na poziomie 0,13 %, co odpowiada średniej arytmetycznej stóp, których wysokość została obliczona w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie decyzji dotyczącej kwasu cytrynowego i niektórych cytrynianów (s. 6) (Federal Register, t. 74, nr 69, s. 16836 z dnia 13 kwietnia 2009 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej strun stalowych do betonu sprężonego (s. 29) (Federal Register, t. 75, nr 98, s. 28557 z dnia 21 maja 2010 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej niektórych rodzajów krat stalowych (s. 18) (Federal Register, t. 75, nr 109, s. 32362 z dnia 8 czerwca 2010 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie decyzji dotyczącej wyciskanych elementów z aluminium (s. 19) (Federal Register, t. 76, nr 64, s. 18521 z dnia 4 kwietnia 2011 r.) oraz nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 11 października 2011 r. w sprawie decyzji dotyczącej wielowarstwowych podłóg drewnianych (s. 17) (Federal Register, t. 76, nr 201, s. 64313 z dnia 18 października 2011 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami podatkowymi zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię ⁽⁷⁶⁾.

3.3.7.2. Program „Famous Brands” i powiązane z nim podprogramy (program „Famous Brands” miasta Chongqing, program „Famous Brands” prowincji Hubei, program „Famous Brands” miasta Ma’anshan, program „Top Brands” prowincji Szantung, program „Famous Brands” miasta Wuhan)

a) Podstawa prawna

- (323) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze podstawą prawną podprogramu wdrażanego w prowincji Szantung są następujące akty:
- *obwieszczenie w sprawie druku i rozpowszechniania strategii z 2003 r. dotyczących tworzenia zachęt do dokonywania wywozu i rozwijania wywozu do prowincji Szantung w ramach handlu zagranicznego, LWJMJZ, [2003], nr 180;*
 - *strategie z 2004 r. dotyczące zachęt do rozwijania handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej w prowincji Szantung, LWJMJZ, [2003], nr 1037;*
 - *strategie z 2005 r. dotyczące zachęt do rozwijania handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej w prowincji Szantung;*

⁽⁷⁶⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydlum została wyjaśniona na s. 18 dokumentu „US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating” (Federal Register t. 75, nr 109, s. 32362 z dnia 8 czerwca 2010 r.).

— obwieszczenie w sprawie druku i rozpowszechniania strategii z 2006 r. dotyczących tworzenia zachęt do rozwijania handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej w prowincji Szantung, LCQ, [2006], nr 5;

— obwieszczenie w sprawie specjalnych środków budżetowych na nagrody za rozwijanie marek eksportowanych samodzielnie, Lucaiqizhi, 2008, nr 75.

b) Kwalifikowalność

(324) Przedmiotowy program przyznaje korzyści producentom wyrobów ze znakiem „Famous Brands”, które mają być przedmiotem obrotu na rynkach eksportowych. W skardze wskazano szereg producentów produktu objętego postępowaniem, którzy czerpali korzyści z przedmiotowego programu co najmniej do 2009 r.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(325) W skardze stwierdzono, że przedmiotowy program został opracowany w celu promowania zaawansowanych krajowych branż przemysłowych i zachęcania ich do wywozu ich wyrobów na rynki światowe. Główne ramy tego programu zostały ustalone w programie centralnym, a organy samorządu terytorialnego i organy na szczeblu prowincji opracowują własne programy „Famous Brands” zgodnie z programem centralnym w celu wspierania wywozu wyrobów lokalnych. Stany Zjednoczone zakwestionowały ten program dotacji na forum WTO (DS 387). Ponadto organy Stanów Zjednoczonych zastosowały środki wyrównawcze w odniesieniu do tego programu w szeregu postępowań wskazanych w skardze. Komisja również zastosowała środki wyrównawcze w odniesieniu do korzyści przyznanych w ramach tego programu w postępowaniu w sprawie cienkiego papieru powleczonego⁽⁷⁷⁾.

(326) Program „Famous Brands” zapewnia wkład finansowy w formie dopłat do oprocentowania kredytów, finansowania badań i rozwoju oraz korzyści w postaci dotacji pieniężnych z tytułu wywozu. Wspomniane zachęty stanowią przykład bezpośredniego przekazania środków finansowych przyznających odbiorcom korzyści w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

(327) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepisy ograniczają dostęp do tego programu wyłącznie do przedsiębiorstw upoważnionych do wywozu wyrobów oznaczonych jako „famous brands” (słynne marki). Ponadto, biorąc pod uwagę oczywisty brak obiektywnych kryteriów i warunków regulujących kwestię zastosowania tego programu przez organ przyznający subsydlum, uznaje się, że ma ono charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Preferencyjne traktowanie zapewnione w ramach tego programu ma również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ związane z nim

korzyści są uzależnione od wyników w wywozie odpowiednich wyrobów oznaczonych jako „famous brands”.

d) Obliczenie kwoty subsydlum

(328) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przysługującej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących były porównywalne decyzje (wybrane pod kątem podobieństwa badanych w nich programów do przedmiotowego programu) wydane przez organy Stanów Zjednoczonych. Jak zauważono wcześniej, przy obliczaniu wysokości kwoty subsydlum na podstawie ustaleń poczynionych w ramach innych dochodzeń w niniejszym rozporządzeniu zwraca się uwagę m.in. na fakt, czy w danym programie nie wprowadzono żadnych istotnych zmian, oraz czy kwota subsydlum mogła ulec zmniejszeniu z upływem czasu. W tym kontekście należy zauważyć, że w normalnych warunkach kwota subsydlum o charakterze wielokrotnym nie zmniejsza się w taki sposób. W razie braku tego rodzaju zmian czy zmniejszenia kwoty subsydlum za kwotę subsydlum w ramach przedmiotowego dochodzenia uznaje się pierwotną stawkę obliczoną w danym przypadku.

(329) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w ramach przedmiotowego programu w OD ustala się na poziomie 0,13 %, co odpowiada średniej arytmetycznej stóp, których wysokość została obliczona w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie decyzji dotyczącej kwasu cytrynowego i niektórych cytrynianów (s. 6) (Federal Register, t. 74, nr 69, s. 16836 z dnia 13 kwietnia 2009 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej strun stalowych do betonu sprężonego (s. 29) (Federal Register, t. 75, nr 98, s. 28557 z dnia 21 maja 2010 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej niektórych rodzajów krat stalowych (s. 18) (Federal Register, t. 75, nr 109, s. 32362 z dnia 8 czerwca 2010 r.), nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie decyzji dotyczącej wyciskanych elementów z aluminium (s. 19) (Federal Register, t. 76, nr 64, s. 18521 z dnia 4 kwietnia 2011 r.) oraz nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 11 października 2011 r. w sprawie decyzji dotyczącej wielowarstwowych podłóg drewnianych (s. 17) (Federal Register, t. 76, nr 201, s. 64313 z dnia 18 października 2011 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami podatkowymi zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁷⁾ Motywy 172–181 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

⁽⁷⁸⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydlum została wyjaśniona na s. 18 dokumentu US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating (Federal Register t. 75, nr 109, s. 32362 z dnia 8 czerwca 2010 r.).

3.3.7.3. Fundusz państwowy na rzecz kluczowych projektów technologicznych

a) Odmowa współpracy ze strony rządu Chin

(330) W swojej odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL stwierdził jedynie, że przedmiotowy program został zakończony w 2003 r. i że żaden z objętych próbą eksporterów nie odniósł korzyści z jego tytułu. Ponieważ rząd ChRL nie uzupełnił tej odpowiedzi żadnymi dowodami ani dodatkowymi wyjaśnieniami, Komisja analizuje przedmiotowy program w oparciu o dostępny stan faktyczny, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

b) Podstawa prawna

(331) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze podstawą prawną przedmiotowego programu są następujące akty:

— okólniki państwowe: Guojingmao Touzi nr 886 z 1999 r., Guojingmao Touzi nr 122 z 1999 r., Guojingmao Touzi nr 1038 z 1999 r., Guojingmao Touzi nr 822 z 2000 r. oraz

— okólnik w sprawie środków zarządzania specjalnym funduszem długu publicznego na rzecz renowacji krajowej kluczowej infrastruktury technicznej.

c) Kwalifikowalność

(332) Zgodnie z przedstawionymi w skardze cytacjami zaczerpniętymi z głównej podstawy prawnej przedsiębiorstwa uzyskujące wsparcie w ramach przedmiotowego programu „są przeważnie wybierane z puli dużych państwowych spółek holdingowych, obejmującej 512 przedsiębiorstw o kluczowym znaczeniu, 120 pilotażowych grup przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstwa pełniące wiodącą rolę w danej branży”. W dokumencie wspomina się również o preferencyjnym traktowaniu przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w starych bazach przemysłowych położonych w północno-wschodniej, środkowej i zachodniej części kraju.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(333) Z uwagi na brak współpracy ze strony rządu ChRL Komisja opiera się na informacjach przedstawionych w skardze lub na innych wskazanych w niej źródłach⁽⁷⁹⁾.

(334) W skardze stwierdzono, że przedmiotowy program służył przyznawaniu wsparcia finansowego na rzecz

kwalifikowalnych przedsiębiorstw w celu: przeprowadzenia renowacji infrastruktury technicznej w odniesieniu do kluczowych sektorów, przedsiębiorstw i wyrobów, usprawnienia procesu modernizacji technologicznej, poprawy struktury wyrobów, poprawy jakości, zwiększenia podaży, zwiększenia popytu krajowego oraz dążenia do ustawicznego i zrównoważonego rozwoju gospodarki państwowej. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze fundusz zapewnił 47 przedsiębiorstwom przemysłu hutniczego wsparcie na realizację inwestycji o łącznej wysokości 75 miliardów RMB. Organy Stanów Zjednoczonych zastosowały środki wyrównawcze w odniesieniu do tego programu w co najmniej dwóch postępowaniach.

(335) Program stanowi subsydlum, ponieważ zapewnia wkład finansowy w postaci dotacji na zakup środków trwałych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, co przynosi korzyść odbiorcy. Ponieważ subsydlum jest powiązane ze środkami trwałymi i przyznawane w miarę upływu czasu, na podstawie dostępnego stanu faktycznego należy stwierdzić, że przedmiotowa korzyść jest kontynuowana w OD.

(336) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ wsparcie ogranicza się do określonych dużych przedsiębiorstw państwowych i państwowych spółek holdingowych wybranych spośród 512 przedsiębiorstw o kluczowym znaczeniu i 120 pilotażowych grup przedsiębiorstw. W zakresie, w jakim projekt odnosi się do przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w konkretnie wyznaczonych regionach geograficznych odpowiadających starej bazie przemysłowej w północno-wschodniej, środkowej i zachodniej części kraju, należy również uznać go za szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydium

(337) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach najważniejszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących były porównywalne decyzje wydane przez organy Stanów Zjednoczonych, a mianowicie nota Stanów Zjednoczonych z dnia 10 września 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej niektórych bezszwowych rur standardowych, przewodowych i ciśnieniowych ze stali węglowej i stopowej (s. 19) (Federal Register, t. 75, nr 182, s. 57444 z dnia 21 września 2010 r.).

(338) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w ramach przedmiotowego programu w OD ustala się na poziomie 0,01 %, co odpowiada wysokości stopy ustalonej w decyzji organów Stanów Zjednoczonych, o której mowa w poprzednim motywie.

⁽⁷⁹⁾ Np. konferencja Chińskiej Akademii Nauk z udziałem przedstawicieli sektora wyrobów wysoko zaawansowanych technologicznie, 11 listopada 2002 r., „Issues and Decision Memorandum for the Final Affirmative CVD Determination: OTR tires from the PRC, 18 kwietnia 2011; US Federal Register, C-570-913, s. 24.

3.3.7.4. **Programy na rzecz zwrotu kosztów usług prawnych związanych z postępowaniem antydumpingowym**

a) *Brak współpracy ze strony rządu ChRL*

- (339) W skardze wspomniano o różnych dochodzeniach prowadzonych przez organy Stanów Zjednoczonych⁽⁸⁰⁾ i Komisję (postępowanie w sprawie cienkiego papieru powleczonego), w których uznano szereg realizowanych na szczeblu prowincji programów przyznających możliwość pokrycia 40 % kosztów usług prawnych poniesionych z tytułu uczestnictwa przedsiębiorstwa w postępowaniu antydumpingowym przez lokalne biuro finansowe za dające podstawę do zastosowania środków wyrównawczych. Ponieważ rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na pytania dotyczące tego programu, stwierdzając jedynie, że objęci próbą eksporterzy nie czerpali z niego żadnych korzyści, Komisja opiera swoje ustalenia na dowodach zawartych w aktach sprawy zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

b) *Podstawa prawna*

- (340) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze i decyzji Komisji w sprawie cienkiego papieru powleczonego (motyw 193) podstawą prawną przedmiotowego programu jest następujący akt prawny:

— zasady wdrażania polityki wsparcia dla podmiotów w ramach dochodzeń antydumpingowych, antysubsydyjnych i dochodzeń w sprawie środków ochronnych.

c) *Kwalifikowalność*

- (341) Z przedmiotowego programu mogą skorzystać przedsiębiorstwa biorące udział w dochodzeniach antydumpingowych, które prowadzą działalność zgodnie z instrukcjami Ministerstwa Handlu i organów prowincji.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (342) Przedmiotowy program stanowi subsyduum, ponieważ zapewnienia wkład finansowy w formie bezpośredniego przekazania środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego służący pokryciu kosztów usług prawnych poniesionych w ramach postępowania antydumpingowego i przyznaje odbiorcy korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe subsyduum ma

charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ możliwość jego przyznania jest ograniczona do określonych przedsiębiorstw będących przedmiotem postępowania antydumpingowego prowadzonego przez organy zagraniczne. Ponadto przedmiotowy program ma charakter szczególny również w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest on ograniczony do określonych przedsiębiorstw zarejestrowanych w wyznaczonych regionach geograficznych zarządzanych przez odpowiednie organy na szczeblu prowincji odpowiedzialne za jego wdrażanie.

e) *Obliczenie kwoty subsyduum*

- (343) Kwotę subsyduum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści oraz ponieważ przedmiotowy program został już zbadany przez instytucje unijne w ramach poprzedniego postępowania antysubsydijnego, najwłaściwszym źródłem informacji umożliwiających ocenę korzyści dla producentów eksportujących jest ocena tego programu w ramach postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego, w razie potrzeby odpowiednio dostosowana, zgodnie z motywem 252 powyżej.

- (344) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,01 % w oparciu o ustalenia postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego⁽⁸¹⁾.

3.3.8. ZAKUP TOWARÓW PRZEZ RZĄD ZA KWOTĘ WYŻSZĄ OD ODPOWIEDNIEGO WYNAGRODZENIA

- (345) Skarga zawierała dowody potwierdzające, że rząd ChRL nabywał wyroby ze stali wytwarzane przez producentów wyrobów ze stali powlekanej organicznie za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych. W skardze wspomniano o przypadkach zakupu szeregu wyrobów ze stali, w tym blachy pokrywanej powłokami barwnymi, walcowanych na gorąco zwojów blachy, blachy walcowanej na zimno, blachy średniej grubości, blachy ocynkowanej i wielu innych wyrobów przez rząd ChRL. W skardze wykazano, że cenę, jaką przedsiębiorstwa państwowe musiały zapłacić za zakup tych towarów, ustalono, odnosząc się do różnych elementów lub poziomów referencyjnych, oraz że stosowano pułapy lub korekty cen w zależności od poszczególnych towarów oraz od tego, czy dana transakcja dotyczyła stron powiązanych.

- (346) Odnosząc się do swoich ogólnych argumentów dotyczących przedsiębiorstw państwowych, rząd ChRL odpowiedział, że nie wykazano, iż przedsiębiorstwa państwowe dokonujące zakupu takich wyrobów ze stali były organami sektora publicznego w rozumieniu Porozumienia

⁽⁸⁰⁾ Issues and Decision Memorandum for the Final Affirmative Countervailing Duty Determination: Laminated Woven sacks for the PRC, 16 czerwca 2008 r., US Federal Register, C-570-917, s. 27; Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe from the PRC, 23 marca 2009 r., US Federal Register, C-570-936, s. 18, Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Light-Walled Rectangular Pipe and Tube from the PRC, 13 czerwca 2008 r., US Federal Register, C-570-915, s. 13.

⁽⁸¹⁾ Motyw 202 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011.

WTO w sprawie subsydiów i środków wykonawczych, oraz że rząd ChRL nie dysponował możliwością zgromadzenia danych na temat konkretnych transakcji przeprowadzanych przez nieznaną podmioty. Rząd ChRL stwierdził również, że w skardze nie wskazano żadnego przypadku zakupu takich dóbr przez eksporterów objętych próbą. Komisja powołuje się na treść swoich ustaleń dotyczących nabywców wyrobów ze stali powlekaną organicznie i innych wyrobów ze stali, będących przedsiębiorstwami państwowymi, (motywy 49–73 powyżej) oraz zwraca uwagę na fakt, że wystosowała do rządu ChRL wnioski o przekazanie informacji również na temat eksporterów nieobjętych próbą (zob. motywy 34 i 35 powyżej). Ponieważ rząd ChRL nie przedstawił dalszych informacji na temat przedmiotowego programu, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja opiera swoje ustalenia na informacjach dostępnych w aktach sprawy.

- (347) W zakresie, w jakim ustalone ceny przewyższają ceny rynkowe, a organy państwowe przyznają korzyść producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie poprzez zagwarantowanie, że ich produkty zostaną zakupione przez nabywców będących przedsiębiorstwami państwowymi, należy uznać, że program stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) oraz art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Należy również wziąć pod uwagę fakt, że przedstawiony w skardze zarzut dotyczący braku możliwości ustalenia wiarygodnej ceny na rynku prywatnym ze względu na zdominowanie rynku stali przez organy sektora publicznego, został potwierdzony w ramach przedmiotowego dochodzenia, ponieważ ustalono, że przedsiębiorstwa państwowe dysponują przeważającymi udziałami w chińskim rynku stali, przynajmniej w odniesieniu do sektora stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno (zob. motywy 76–79). Przedmiotowe subsydia mają również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczone wyłącznie do wybranych podmiotów, w których państwo ma swoje udziały i które prowadzą działalność w sektorze stali. Ze względu na złożony charakter tych transakcji i związanych z nimi umów, a także z uwagi na brak szczegółowych informacji w aktach sprawy, Komisja nie była w stanie sformułować ostatecznego wniosku w sprawie tego programu. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zaprzestaniu dalszej oceny tego programu.

3.3.9. INNE PROGRAMY REGIONALNE

a) Odmowa współpracy ze strony rządu ChRL

- (348) W swojej odpowiedzi rząd Chińskiej Republiki Ludowej stwierdził, że informacje, o których przekazanie zwróciła się Komisja, należy uznać za nieistotne dla prowadzonego dochodzenia ponieważ żaden z producentów objętych próbą nie miał swojej siedziby na obszarze, na którym wdrażano wskazane w niniejszej sekcji programy regionalne. Biorąc pod uwagę istotność tych informacji dla przedmiotowego dochodzenia (zob. motywy 34–35 powyżej) i z uwagi na brak odpowiedzi ze strony rządu ChRL, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja opiera swoją decyzję na temat wszystkich

programów regionalnych wymienionych w niniejszej sekcji na faktach przedstawionych w aktach sprawy.

3.3.9.1. *Subsydia zapewniane w Nowym Obszarze Binhai w Tiencinie i w Strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tiencinie*

a) Podstawa prawna

- (349) Podstawę prawną programu przyspieszonej amortyzacji stanowi okólnik Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie powiązanych strategii preferencyjnych w odniesieniu do podatku dochodowego od przedsiębiorstw, służących wspieraniu rozwoju i otwartości Nowego Obszaru Binhai w Tiencinie.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (350) W skardze stwierdzono, że przedmiotowy program służy wspieraniu tworzenia infrastruktury naukowo-technologicznej w Nowym Obszarze Binhai w Tiencinie oraz w Strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tiencinie oraz przyczynia się do budowy systemu modernizacji infrastruktury naukowo-technologicznej oraz rozwoju potencjału usługowego. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze korzyści finansowe związane z tym programem zostały przyznane w ramach Funduszu Naukowo-Technologicznego oraz w ramach programu przyspieszonej amortyzacji. Możliwość uzyskania takich korzyści byłaby ograniczona do przedsiębiorstw mających swoją siedzibę na obszarze objętym jurysdykcją Komitetu Administracyjnego Nowego Obszaru Binhai w Tiencinie, w tym przedsiębiorstw produkujących/eksportujących produkt objęty postępowaniem. W skardze przywołano treść decyzji organów Stanów Zjednoczonych wydanej w ramach postępowania w sprawie środków wyrównawczych prowadzonego w odniesieniu do niektórych rur standardowych, przewodowych i ciśnieniowych bez szwu ze stali węglowej i stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w której uznano, że program ten stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych⁽⁸²⁾.

- (351) Z uwagi na brak współpracy ze strony rządu ChRL, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja opiera swoją decyzję w sprawie tego programu na najlepszych dostępnych informacjach przedstawionych w skardze i wskazanych w decyzji wydanej przez organy Stanów Zjednoczonych.

- (352) Przedmiotowy program przyznaje przedsiębiorstwom będącym odbiorcami jednorazową korzyść w postaci dotacji przyznanych z Funduszu Naukowo-Technologicznego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego (bezpośrednie przekazanie środków finansowych) oraz, w odniesieniu do programu przyspieszonej amortyzacji, w postaci dochodów utraconych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸²⁾ *Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe From the People's Republic of China*, Final Affirmative Countervailing Duty Determination, 21 września 2010 r., US Federal Register, t. 75, nr 182, s. 57444.

(353) Subsydia przyznane w ramach Funduszu Naukowo-Technologicznego oraz w ramach programu przyspieszonej amortyzacji mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ są one ograniczone do określonych przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w wyznaczonych regionach geograficznych (tj. w Nowym Obszarze Binhai w Tien-cinie lub Strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tien-cinie).

c) *Obliczenie kwoty subsydium*

(354) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była podobna decyzja wydana przez organy Stanów Zjednoczonych, a mianowicie nota Stanów Zjednoczonych z dnia 10 września 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej niektórych rur standardowych, przewodowych i ciśnieniowych bez szwu ze stali węglowej i stali stopowej (s. 20 i 21) (Federal Register, t. 75, nr 182, s. 57444 z 21 września 2010 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści z tytułu zwolnień podatkowych oraz z tytułu objęcia programami dotacji zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁸³⁾.

(355) Wysokość całkowitej stopy subsydiowania uzyskanej w ten sposób w OD dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,61 %, co odpowiada wysokości skumulowanej stopy ustalonej dla wszystkich odnośnych programów w decyzji organów Stanów Zjednoczonych, o której mowa w poprzednim motywie.

3.3.9.2. Programy związane z regionem północno-wschodnim

Program rewitalizacji regionu północno wschodniego

a) *Podstawa prawna*

(356) Podstawę prawną przedmiotowego programu stanowi okólnik Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego z dnia 14 września 2004 r. w sprawie druku i rozpowszechniania treści przepisów dotyczących istotnych kwestii związanych z rozszerzeniem zakresu odliczenia podatku VAT w północno-wschodnim regionie Chin.

b) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(357) Skarżący stwierdził, że rząd ChRL rozpoczął wdrażanie programu rewitalizacji północno-wschodniego regionu Chin w 2003 r. w celu przywrócenia produkcji w starej bazie przemysłowej zlokalizowanej w mieście Dalian

oraz w trzech prowincjach w północno-wschodniej części kraju: Liaoning, Jilin i Heilongjiang, będącej tradycyjnym centrum chińskiego przemysłu stalowego. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze rząd ChRL utworzył specjalny bank – Bank Rewitalizacji Północno-Wschodniego Regionu Chin – znajdujący się pod kontrolą Rady Państwa, któremu powierzono zadanie finansowania wsparcia na rzecz rewitalizacji starego centrum przemysłu ciężkiego zlokalizowanego w północno-wschodnim regionie kraju.

(358) W skardze odniesiono się również do subsydiów na łączną kwotę 5 miliardów RMB zapewnianych w ramach tego programu przez Eksportowo-Importowy Bank Chiński za pośrednictwem jego oddziału w Dalian w postaci kredytów eksportowych i innego rodzaju „tanih kredytów”, które od listopada 2003 r. przyniosły lokalnym przedsiębiorstwom oszczędności w wysokości 150 milionów RMB. W skardze zwrócono również uwagę na fakt, że kredyty były również przyznawane przedsiębiorstwom niemającym zdolności kredytowej w celu zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw państwowych znajdujących się w trudnej sytuacji, dzięki czemu przedsiębiorstwa te uzyskały niewspółmierną możliwość uzyskania dostępu do środków finansowych, mimo że charakteryzowały się one najwyższym udziałem kredytów zagrożonych w całym kraju.

(359) Z uwagi na brak współpracy ze strony rządu ChRL Komisja opiera swoją decyzję w sprawie przedmiotowego programu na informacjach przedstawionych w skardze oraz w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur przewodowych spawanych obwodowo ze stali węglowej najwyższej jakości (rur przewodowych) (s. 21 i 22) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.), w razie potrzeby odpowiednio dostosowanych, zgodnie z motywem 252 powyżej.

(360) Przedmiotowy program przyznaje przedsiębiorstwom będącym odbiorcami korzyść w postaci: (i) dotacji w formie subsydiów na spłatę odsetek od kredytów eksportowych; (ii) zwrotu VAT za zakup środków trwałych.

(361) Jeżeli chodzi o subsydia na spłatę odsetek od kredytów eksportowych, o których mowa w pkt (i), należy uznać, że stanowią one subsydium w postaci dotacji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. W decyzji wydanej przez organy Stanów Zjednoczonych program ten określa się jako „Fundusz na rzecz Rozwoju Handlu Zagranicznego”, nie zaś jako „Program rewitalizacji północno-wschodniego regionu Chin”, o czym również wspomniano w skardze. Odpowiedzialność za zarządzanie przedmiotowym programem spoczywa na organach prowincji Liaoning (a mianowicie na Biurze ds. Handlu Zagranicznego i Współpracy Gospodarczej Prowincji Liaoning oraz na Departamencie Finansów Prowincji Liaoning). Kwalifikowalne projekty obejmują projekty wdrażane przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność wywozową – służy to m.in. zwiększaniu konkurencyjności ich bazy eksportowej oraz badaniu możliwości wejścia na rynki międzynarodowe. Ponieważ przedmiotowe dotacje są uzależnione od wyników w wywozie, zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego program ma charakter szczególny.

⁽⁸³⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydium została wyjaśniona na s. 20 i 21 dokumentu US Decision Memorandum of 10 September 2010 on Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe (Federal Register, t. 75, nr 182, s. 57444 z 21 września 2010 r.).

(362) Jeżeli chodzi o zwrot VAT na zakup środków trwałych, o którym mowa w pkt (ii), zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego należy uznać, że środek ten stanowi subsydlum w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL. Przedmiotowy program zapewnia płatnikom VAT prowadzącym działalność w niektórych sektorach możliwość odliczenia kwoty VAT z tytułu zakupu środków trwałych od kwoty VAT z tytułu sprzedaży wyrobów gotowych. Możliwość zastosowania takiego odliczenia VAT jest ograniczona do przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w północno-wschodnim regionie kraju, dlatego też ma ono charakter szczególnie pod względem regionalnym w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

c) *Obliczenie kwoty subsydlum*

(363) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była porównywalna decyzja (wybrana pod kątem podobieństwa badanych w niej programów do przedmiotowego programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych.

(364) Wysokość całkowitej stopy subsydiowania uzyskanej w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w ramach programu rewitalizacji północno-wschodniego regionu Chin w OD ustala się na poziomie 0,18 %, co odpowiada wysokości skumulowanej stopy dla dotacji i zwrotów VAT uzyskanych w ramach programu Funduszu na Rzecz Rozwoju Handlu Zagranicznego obliczonej w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur przewodowych spawanych obwodowo ze stali węglowej najwyższej jakości (rur przewodowych) (s. 21 i 22) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia podobnymi programami zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁸⁴⁾.

Subsydlia na spłatę odsetek od kredytów eksportowych

a) *Podstawa prawna*

(365) Podstawą prawną przedmiotowego programu jest dokument pt. „Przejęciowe środki administracyjne w sprawie wysoko zaawansowanych technologicznie wyrobów i wyposażenia do wytwarzania tych wyrobów, służące zapewnieniu wsparcia finansowego na rzecz spłaty

odsetek od kredytów eksportowych w prowincji Liaoning”, przyjęty w dniu 16 grudnia 2004 r.

b) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(366) W skardze stwierdzono, że przedmiotowy program pomaga przedsiębiorstwom rozszerzyć ich działalność w zakresie wywozu wysoko zaawansowanych technologicznie wyrobów oraz wspiera rozwój przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w prowincji Liaoning. Odpowiedzialność za zarządzanie przedmiotowym programem spoczywa na Biurze ds. Handlu Zagranicznego i Współpracy Gospodarczej Prowincji Liaoning, Departamencie Finansów Prowincji Liaoning oraz na Komisji Gospodarczej Prowincji Liaoning. We wspomnianej powyżej decyzji w sprawie rur przewodowych (zob. motyw 359) organy Stanów Zjednoczonych uznały, że program ten stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych.

(367) Przedmiotowy program przyznaje korzyść w postaci bezpośredniego przekazania przez rząd ChRL środków finansowych służących spłacie odsetek od kredytów bankowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Kredyty eksportowe oznaczają kredyty krótkoterminowe przyznawane przez banki i instytucje finansowe niebędące bankami przedsiębiorstwom wytwarzającym wysoko zaawansowane technologicznie produkty i wyposażenie do wytwarzania wyrobów w przedmiotowej prowincji borykającym się z niedoborem środków finansowych niezbędnych do kontynuowania produkcji i działalności w okresie między zgłoszeniem wywozowym wyrobów i uzyskaniem płatności. Aby dane przedsiębiorstwo mogło zostać uznane za kwalifikujące się do objęcia przedmiotowym programem, wartość jego rocznego wywozu musi przekraczać 1 milion USD, a wywożone przez nie produkty muszą figurować w „Chińskim katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie wyrobów przeznaczonych na wywóz” lub muszą stanowić wyposażenie do wytwarzania wyrobów. Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przedmiotowy program ma zatem charakter szczególnie, ponieważ jest ograniczony do przedsiębiorstw spełniających te kryteria. Zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego możliwość skorzystania z tego programu jest również uzależniona od wyników w wywozie. Przedmiotowy program ma również charakter szczególnie pod względem regionalnym w rozumieniu art. 4 ust. 3, ponieważ mogą z niego korzystać wyłącznie przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę w wyznaczonym regionie geograficznym w północno-wschodnich Chinach.

c) *Obliczenie kwoty subsydlum*

(368) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była porównywalna decyzja (wybrana pod kątem podobieństwa badanych w niej programów do przedmiotowego programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych.

⁽⁸⁴⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydlum została wyjaśniona na s. 20 i 21 dokumentu US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.).

(369) Stopę subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw w OD ustala się na poziomie 0,43 %, co odpowiada stopie dla programu subsydiów na spłatę odsetek od kredytów eksportowych określonej w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur przewodowych spawanych obwodowo ze stali węglowej najwyższej jakości (rur przewodowych) (s. 23) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia podobnymi programami zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁸⁵⁾.

Kredyty eksportowe

a) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(370) W skardze odniesiono się do wcześniejszego programu subsydiów na spłatę odsetek od kredytów eksportowych, który uznaje się za kwalifikowalny wyłącznie w odniesieniu do pozostałych do spłaty „kredytów eksportowych”. W decyzji w sprawie rur przewodowych organy Stanów Zjednoczonych uznały, że program ten stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych.

(371) Podstawą prawną przedmiotowego programu jest dokument pt. „Przejęciowe środki administracyjne dotyczące wysoko zaawansowanych technologicznie wyrobów i wyposażenia do wytwarzania tych wyrobów służące zapewnieniu wsparcia finansowego na rzecz spłaty odsetek od kredytów eksportowych w prowincji Liaoning”, przyjęty w dniu 16 grudnia 2004 r.

(372) Przedmiotowy program przyznaje korzyść w postaci bezpośredniego przekazania przez rząd ChRL środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Subsydium przyznaje korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 i art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowiącą równowartość różnicy między kwotą zapłaconą przez odbiorców a kwotą, którą musieliby oni zapłacić z tytułu uzyskania porównywalnego kredytu komercyjnego w przypadku braku tego programu. Rząd zapewnia możliwość zaciągnięcia tego rodzaju kredytów za pośrednictwem banków realizujących politykę rządu oraz banków komercyjnych będących własnością państwa (zob. analiza przedstawiona w motywach 157–180 powyżej). Przedmiotowe kredyty eksportowe mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ są uzależnione od wyników w wywozie, a także w rozumieniu art. 4 ust. 3, ponieważ są ograniczone do przedsiębiorstw mających swoją siedzibę w wyznaczonym regionie geograficznym na terytorium Chin.

b) Obliczenie kwoty subsydium

(373) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści

przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była porównywalna decyzja (wybrana pod kątem podobieństwa badanych w niej programów do przedmiotowego programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych.

(374) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw w OD ustala się na poziomie 1,05 %, co odpowiada średniej arytmetycznej stóp obliczonych dla programu subsydiów na spłatę odsetek od kredytów eksportowych określonej w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur przewodowych spawanych obwodowo ze stali węglowej najwyższej jakości (rur przewodowych) (s. 23) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia podobnymi programami zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁸⁶⁾.

Dotacje w prowincji Liaoning – program pięć punktów, jedna linia

a) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(375) W skardze stwierdzono, że rząd ludowy prowincji Liaoning wprowadził program „Pięć punktów, jedna linia w strefie nadmorskiej” w dniu 21 stycznia 2006 r. Rząd ludowy prowincji Liaoning subsydiuje niektóre przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę na terytorium prowincji. Pierwszeństwo w tym względzie przyznaje się przedsiębiorstwom zlokalizowanym w pięciu obszarach o kluczowym znaczeniu, które pełnią rolę baz przemysłowych wytwarzających produkty przeznaczone na wywóz. Preferencyjne traktowanie wiąże się z przyznaniem szeregu korzyści, w tym obniżonej stawki podatku dochodowego w wysokości 15 % dla przedsiębiorstw sklasyfikowanych jako przedsiębiorstwa „wysocze zaawansowane technologicznie”; zwolnienia z podatku dochodowego dla wysocze zaawansowanych technologicznie przedsiębiorstw, w które zainwestowano „kapitał krajowy”; pierwszeństwo przy uzyskiwaniu subsydiów na spłatę odsetek od kredytów eksportowych; przywileje związane z zarządzaniem finansami; oraz zwolnienia z opłat rządowych. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze, Chiński Bank Rozwoju, realizujący politykę rządu bank będący własnością państwa, udzielał preferencyjnych kredytów w ramach tego programu.

(376) We wspomnianej powyżej decyzji w sprawie rur przewodowych organy Stanów Zjednoczonych uznały, że program ten stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych.

⁽⁸⁵⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydium została wyjaśniona na s. 23 dokumentu US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.).

⁽⁸⁶⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydium została wyjaśniona na s. 23 dokumentu US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.).

(377) Podstawą prawną tego programu jest „Opinia gubernatora prowincji Liaoning zachęcająca do podejmowania dalszych działań służących wspieraniu procesu otwierania się rynku na kluczowych, rozwijających się obszarach położonych w strefie nadmorskiej”. Komisja Rozwoju i Reform Prowincji Liaoning i Biuro Finansowe Prowincji Liaoning zarządzają subsydiami na spłatę odsetek, a organ urzędu miasta Huludao ds. parku przemysłowego Beigang, przemysłu i handlu zarządza zwolnieniami z opłat przyznawanymi w ramach tego programu.

(378) Przedmiotowy program przyznaje korzyści finansowe w postaci bezpośredniego przekazania przez rząd ChRL środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego lub w postaci dochodów utraconych lub niepobranych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Wspomniane subsydia stanowią korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, której wysokość odpowiada kwocie dotacji lub zwolnienia z podatku/opłat. Przedmiotowe subsydia mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ są ograniczone do niektórych przedsiębiorstw mających swoją siedzibę na wyznaczonym obszarze objętym jurysdykcją urzędu prowincji Liaoning. Przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę we wspomnianych pięciu obszarach o kluczowym znaczeniu, które pełnią rolę baz produkcji na wywóz, mają pierwszeństwo przy przyznawaniu przedmiotowych subsydiów, dlatego też w zakresie, w jakim są one uzależnione od wyników w wywozie, subsydia te mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

b) Obliczenie kwoty subsydium

(379) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była porównywalna decyzja (wybrana pod kątem podobieństwa badanych w niej programów do przedmiotowego programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych.

(380) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw w OD ustala się na poziomie 0,30 %, co odpowiada stopie dla tego programu określonej w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie decyzji dotyczącej rur przewodowych spawanych obwodowo ze stali węglowej najwyższej jakości (rur przewodowych) (s. 23) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej

z tytułu objęcia programami dotacji zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię ⁽⁸⁷⁾.

3.3.9.3. Dotacje przyznawane w ramach programu na rzecz nauki i technologii w prowincji Jiangsu

a) Podstawa prawna

(381) Podstawą prawną dla przedmiotowego programu jest dokument pt. „Środki administracyjne dotyczące platformy zapewniającej możliwość skorzystania z naukowych i technicznych usług publicznych w prowincji Jiangsu” (Sukeji (2006), nr 102; Sucajiaro (2006), nr 22).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(382) W skardze stwierdzono, że w ramach programu przyznano m.in. dotacje na rzecz niektórych przedsiębiorstw. W swojej odpowiedzi na kwestionariusz rząd Chińskiej Republiki Ludowej stwierdził, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie brało udziału w tym programie ani nie uzyskało z jego tytułu żadnych korzyści. Komisja przywołuje treść wniosku przekazanego rządowi ChRL, w którym zwróciła się o udzielenie wyczerpujących odpowiedzi również na pytania dotyczące przedsiębiorstw nieobjętych próbą (motywy 34–35 powyżej). Ponadto Komisja zauważa, że w skardze jako potencjalnych beneficjentów wskazano zarówno przedsiębiorstwa objęte próbą, jak i innych, nieobjętych próbą producentów wyrobów ze stali powlekanej organicznie mających swoją siedzibę na obszarze, na którym wdrażano program. Dlatego też zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja opiera swoje ustalenia na informacjach udostępnionych w aktach sprawy, a w szczególności na informacjach zawartych w skardze oraz na ustaleniach organów Stanów Zjednoczonych, które w decyzji dotyczącej strun stalowych do betonu sprężonego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zastosowały w odniesieniu do tego programu środki wyrównawcze ⁽⁸⁸⁾.

(383) Korzyści finansowe przyznane w formie dotacji zapewniają korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe subsydia mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ wydaje się, że nie ustalono obiektywnych kryteriów ani warunków regulujących kwestię kwalifikowalności przedsiębiorstw do czerpania korzyści z tego programu (zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego), a na podstawie dostępnego stanu faktycznego wydaje się, że Departament Nauki i Technologii prowincji Jiangsu nie kierował się obiektywnymi kryteriami przy wyborze przedsiębiorstw, które miały zostać objęte programem.

⁽⁸⁷⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydium została wyjaśniona na s. 23 dokumentu US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register, t. 73, nr 227, s. 70961 z 24 listopada 2008 r.).

⁽⁸⁸⁾ Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand from the People's Republic of China, Preliminary Affirmative Countervailing Duty Determination, 2 listopada 2009 r., US Federal Register, numer dokumentu E9-26322, s. 56576–56592.

c) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (384) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku precyzyjnego oszacowania w innych źródłach, najwłaściwszym źródłem informacji na potrzeby oceny korzyści uzyskanych przez producentów eksportujących była porównywalna decyzja (wybrana pod kątem podobieństwa badanych w niej programów do przedmiotowego programu) wydana przez organy Stanów Zjednoczonych.
- (385) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób w odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw w OD ustala się na poziomie 0,01 %, co odpowiada stopie dla tego programu określonej w nocie Stanów Zjednoczonych z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie decyzji dotyczącej strun stalowych do betonu sprężonego (s. 35) (Federal Register, t. 75, nr 98, s. 28557 z 21 maja 2010 r.). Jeżeli chodzi o dochodzenia przeprowadzone przez organy Stanów Zjednoczonych, należy zwrócić uwagę, że zastosowane metody obliczania kwoty korzyści uzyskanej z tytułu objęcia programami dotacji zasadniczo pokrywają się z metodami stosowanymi przez Unię⁽⁸⁹⁾.

3.3.9.4. *Dotacje przyznawane w ramach programu na rzecz nauki i technologii w prowincji Hebei*a) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (386) W skardze odniesiono się do dwóch dotacji w wysokości 700 000 RMB i 2 080 000 RMB przyznanych producentowi wyrobów ze stali powlekaną organicznie w 2009 r. w ramach programu na rzecz nauki i technologii wdrażanego w prowincji Hebei. W swojej odpowiedzi na kwestionariusz rząd Chińskiej Republiki Ludowej stwierdził, że żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie miało swojej siedziby w prowincji Hebei i w związku z tym informacje, o których przekazanie się zwrócono, są nieistotne dla prowadzonego dochodzenia. Komisja przywołuje treść swojego wniosku przekazanego rządowi ChRL, w którym zwróciła się o udzielenie wyczerpujących odpowiedzi również na pytania dotyczące przedsiębiorstw nieobjętych próbą (motywy 34–35 powyżej). Dlatego też ustalenia Komisji opierają się na informacjach zawartych w aktach sprawy (w tym przypadku w skardze), zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (387) Korzyści finansowe przyznane w ramach tego programu w formie dotacji stanowią subsydia, ponieważ zapewniają wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Stanowią one korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, której wysokość odpowiada kwocie dotacji.

⁽⁸⁹⁾ Metoda zastosowana przy obliczaniu kwoty subsydium została wyjaśniona na s. 35 dokumentu US Decision Memorandum of 14 May 2010 on Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand (Federal Register, t. 75, nr 98, s. 28557 z 21 maja 2010 r.).

Przedmiotowe subsydia mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ są przyznawane wyłącznie przedsiębiorstwom mającym swoją siedzibę w prowincji Hebei.

b) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (388) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wobec braku innych informacji umożliwiających ocenę tej korzyści Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach zawartych w skardze. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium obliczona w ten sposób została przydzielona do łącznej kwoty obrotów odbiorców w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (389) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących można uznać za nieistotną (niższa niż 0,01 %).

3.3.10. SUBSYDIA AD HOC

a) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (390) W skardze wymieniono szereg subsydiów ad hoc, które miały zostać przyznane określonym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie, którzy byli zarówno przedsiębiorstwami państwowymi, jak i spółkami prywatnymi. Wspomniane subsydia miały postać dotacji lub innego rodzaju zwolnień z podatku lub odliczeń podatkowych, które miały na celu m.in. sfinansowanie realizacji określonych projektów lub pokrycie kosztów zakupu określonych środków. Zostały one przyznane w kontekście realizacji ogólnej strategii politycznej zakładającej modernizację przemysłu stalowego.
- (391) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie informacji na temat tych subsydiów ad hoc. Rząd ChRL odpowiedział, że zarzuty przedstawione w skardze opierały się na cytatach zaczerpniętych ze sprawozdań rocznych, a wydaje się, że żadne z nich nie dotyczyło przedsiębiorstw objętych próbą. Dlatego też rząd ChRL stwierdził, że odniesienie się do zarzutów związanych z konkretnymi transakcjami, które wysunięto wobec przedsiębiorstw i prowincji nieobjętych próbą, nie jest konieczne. Ponadto rząd ChRL ponownie przytoczył jedną z swoich ogólnych uwag, zgodnie z którą samo wskazanie określonych transakcji jako „subsydiów” w sprawozdaniu rocznym danego przedsiębiorstwa nie może być traktowane jako dowód uzasadniający wszczęcie przeciwko nim dochodzenia, ponieważ „nie stanowi ono wystarczającego dowodu *prima facie* na mocy art. 11.2 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wykonawczych”.

- (392) Komisja powołuje się na swoje argumenty wyjaśniające, dlaczego rząd ChRL był również proszony o przedstawienie informacji na temat domniemanego subsydiowania przedsiębiorstw nieobjętych próbą (motywy 34–35 powyżej). Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące przedmiotowych subsydiów ad hoc na informacjach zawartych w aktach sprawy, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (393) Subsydia ad hoc wymienione w skardze stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, przyznane w formie bezpośredniego przekazania środków finansowych na dotacje lub podobne przypadki przekazania zasobów, a także subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego przyznane w formie dochodów utraconych z tytułu przyznania różnych zwolnień z podatku lub odliczeń podatkowych/zwolnień z opłat na szczeblu centralnym, na szczeblu prowincji i na szczeblu gminy, które w przeciwnym przypadku należałoby uiścić. Komisja zauważa, że w sprawozdaniach rocznych sporządzonych przez samych producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie przedmiotowy wkład finansowy określono jako „subsydlum”. Na pierwszy rzut oka szereg przedmiotowych subsydiów wydaje się mieć charakter szczególny z formalnego lub faktycznego punktu widzenia w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ z powodu braku współpracy ze strony rządu ChRL uznano je za przyznane ograniczonej liczbie przedsiębiorstw zajmujących się produkcją stali w promowanym sektorze stalowym, lub z uwagi na przebieg procedury, jaką organy przyznające zastosowały przy wyborze przedsiębiorstw uprawnionych do skorzystania z subsydiów. Ponadto niektóre z tych subsydiów wydają się mieć charakter szczególny na mocy art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ korzystać z nich mogły tylko określone przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę w wyznaczonych regionach geograficznych położonych na terytorium konkretnej prowincji.
- b) *Obliczenie kwoty subsydiów*
- (394) Komisja dokładnie przeanalizowała dostępne w aktach sprawy informacje dotyczące każdego z tych subsydiów ad hoc przyznanych różnym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie. Komisja stwierdziła, że niektóre z tych subsydiów nie zakłócają wymiany handlowej lub wiążą się z przyznaniem stosunkowo niewielkich kwot producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie. Natomiast istnieje również szereg określonych subsydiów, które wydają się przyznawać producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie wysokie dotacje. W świetle tych ustaleń oraz biorąc pod uwagę informacje przedstawione w aktach sprawy Komisja uznaje za właściwe, aby pomimo braku współpracy ze strony rządu ChRL i odpowiednich producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie, obliczyć wysokość nakładanego cła wyrównawczego na podstawie zwykłej średniej wynikającej z dotacji i programów podatkowych stanowiących podstawę środków wyrównawczych w tym postępowaniu.
- (395) Wysokość stopy subsydiowania uzyskaną w ten sposób dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie 0,5 %.
- 3.4. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ STRONY PO UJAWNIENIU OSTATECZNYCH USTALEŃ
- (396) Rząd ChRL, jeden producent eksportujący objęty próbą (Zhejiang Huadong) oraz skarżący przedstawili swoje uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- 3.4.1. UWAGI RZĄDU CHRL DOTYCZĄCE UJAWNIENIA OSTATECZNYCH USTALEŃ
- (397) W świetle licznych i bardzo szczegółowych uwag przekazanych przez rząd ChRL, a także z uwagi na fakt, że uwzględnienie wszystkich z nich w niniejszym rozporządzeniu byłoby niepraktyczne (również ze względu na obecność pewnych informacji o charakterze poufnym), Komisja udzieliła rządowi ChRL dwustronnych, pisemnych wyjaśnień, odnosząc się do wszystkich elementów prawnych i faktycznych leżących u podstaw decyzji o odrzuceniu powyższych wniosków.
- 3.4.1.1. *Kwestie proceduralne*
- (398) W szeregu uwag dotyczących wszczęcia dochodzenia rząd ChRL zdawał się uznawać ustalenia sprawozdania panelu GOES⁽⁹⁰⁾ za wiążące w kontekście interpretacji niektórych postanowień Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz przepisów rozporządzenia podstawowego UE. Na przykład rząd ChRL wspomina o tym, że panel GOES „rozwiązał” wątpliwości w tym zakresie⁽⁹¹⁾. Choć Komisja zapoznała się z ustaleniami panelu w przedmiotowej sprawie i zgadza się z szeregiem sformułowanych przez panel wniosków, ustalenia te nie powodują zmiany postanowień odpowiedniego Traktatu ani nie wpływają na treść obowiązujących przepisów prawa, w szczególności art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych czy art. 9 ust. 2 i 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, które Komisja uznaje za istotne i wiążące we wszystkich prowadzonych postępowaniach antysubsydyjnych.
- (399) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja naruszyła postanowienia art. 11 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ wszczęła dochodzenie na podstawie skargi, która nie zawierała żadnych dowodów potwierdzających „istnienie, skalę i skutki jakiegokolwiek domniemanego subsydiów”, a tym samym nie dotrzymała ciężącego na niej na mocy art. 11 ust. 3 zobowiązania do sprawdzenia prawidłowości i adekwatności przedstawianych jej dowodów.
- Twierdzenie to należy odrzucić. Zacytowany przez rząd ChRL fragment dotyczący „istnienia, skali i skutków” subsydiów został zaczerpnięty z art. 11 ust. 1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych i odnosi się do celu przeprowadzenia *dochodzenia*. Zdaniem Komisji nie ma on związku z art. 11 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, zgodnie z którym skarżący dostarcza „wystarczające dowody istnienia (...) subsydiów i – jeżeli to możliwe – jego wysokości”, a skarga zawiera „takie (...) informacje, jakie mogą być w rozsądnym stopniu

⁽⁹⁰⁾ Sprawozdanie panelu dotyczące Chin pt. „Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States”.

⁽⁹¹⁾ *Ibid.*

dostępne” skarżącemu. Komisja zbadała dowody przedstawione przez skarżącego i uznała je za istotne – ich wartość można łatwo zweryfikować zapoznając się z wersją skargi udostępnioną zainteresowanym stronom do wglądu. Służby Komisji wystąpiły z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia dopiero po należytym zbadaniu prawidłowości i adekwatności dowodów, które zostały uznane za wystarczające dowody *prima facie*.

- (400) Rząd ChRL zasugerował, że każdy element (wkład finansowy, korzyść oraz szczególność) każdego programu subsydiowania musi zostać określony indywidualnie. Komisja zgadza się z rządem ChRL, że zarzuty dotyczące istnienia subsydiów muszą być rozpatrywane indywidualnie. Nie oznacza to jednak, że dowody przedstawione w odniesieniu do każdego elementu każdego programu subsydiów muszą być rozpatrywane odrębnie. Na przykład dowód potwierdzający istnienie szczególności w przypadku jednego programu może okazać się bardzo istotny przy ustalaniu szczególności innego programu, co zależy m.in. od zakresu publicznie dostępnych informacji na temat danego programu, a także od stopnia, w jakim programy te są ze sobą powiązane i w jakim podlegają tym samym przepisom.
- (401) Rząd ChRL argumentował, że w odniesieniu do każdego programu należy przedstawić dowody potwierdzające przyznanie (przekraczającej próg pomocy *de minimis*) kwoty subsydium w OD, oraz że należy dysponować dowodami wystarczającymi do stwierdzenia, że dane subsydium jest przyznawane w momencie przeprowadzania dochodzenia, a nie dowodami wskazującymi na możliwość wystąpienia „potencjalnych” lub „prawdopodobnych” korzyści. Komisja nie zgadza się z rządem ChRL w tej kwestii, ponieważ w przepisach rozporządzenia podstawowego i w postanowieniach Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych brak jest wymogu nakładającego obowiązek wykazania, że subsydia przyznane w ramach określonego programu przekraczają próg pomocy *de minimis*. Nie ulega żadnej wątpliwości, że subsydium musi przynosić korzyść w OD, aby mogło zostać objęte środkami wyrównawczymi, oraz że skarżący powinni dążyć do dostarczenia dowodów potwierdzających wystąpienie takiej korzyści. Zgodnie z art. 11 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych należy jednak przedstawić „wystarczające dowody” istnienia subsydiowania w oparciu o informacje, jakie mogą być „w rozsądnym stopniu dostępne” dla skarżącego. Ponieważ znaczna część informacji na temat korzyści związanych z subsydiami (dotyczących np. zwolnień z podatków, dotacji, dostarczania towarów) nie jest dostępna publicznie, skarżący często nie są w stanie z pewnością stwierdzić, że subsydium przyniosło korzyść producentom produktu objętego postępowaniem. W takich sytuacjach skarżący jest zobowiązany do dostarczenia najlepszych dostępnych dowodów świadczących np. o tym, że producenci produktu objętego postępowaniem kwalifikują się do objęcia danym subsydium, oraz że program w dalszym ciągu obowiązuje lub przynosi im korzyści. Rodzaj dowodów, które należy przedstawić, będzie zależał od stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy oraz od ilości informacji, które mogą być w rozsądnym stopniu dostępne dla skarżącego.
- (402) Rząd ChRL stwierdził, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania narusza postanowienia art. 22 ust. 2 pkt

(iii) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, argumentując, że zwykłe powtórzenie nazw przypisanych do różnych programów nie może być postrzegane jako ich „opisanie”. Komisja uważa, że praktyki subwencyjne będące przedmiotem dochodzenia zostały odpowiednio opisane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, ponieważ wskazano w nim programy objęte dochodzeniem; dlatego też należy uznać, że zawiadomienie nie narusza postanowień art. 22 ust. 2 pkt (iii) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

- (403) Rząd ChRL argumentował, że Komisja wszczęła dochodzenie w odniesieniu do szeregu programów subsydiowania w nieprawidłowy sposób, ponieważ rozpatrywała skargę „holistycznie” lub „całościowo” zamiast analizować każdy program z osobna; rząd ChRL stwierdził również, że ustalenia organów prowadzących dochodzenia dotyczące różnych programów nie stanowią same w sobie dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia. Jak wyjaśniono powyżej (motyw 400), służby Komisji zbadały każdy program. Kwestia, w jakim stopniu ustalenia innych organów dotyczące konkretnego programu mogą stanowić dowody wystarczające do wszczęcia dochodzenia, zależy od okoliczności danej sprawy a także, w pewnym stopniu, od informacji, do jakich skarżący może w rozsądnym stopniu uzyskać dostęp.
- (404) Rząd ChRL (powołując się na pismo Stanów Zjednoczonych w sprawie GOES⁽⁹²⁾) stwierdził, że przyznanie producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie statusu przedsiębiorstw „wspieranych” w dokumentach przedstawiających plany rządu mogło mieć charakter wszechstronny, aby wykazać szczególność. Twierdzenie to nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistości. Akty prawne, na mocy których producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie przyznano status przedsiębiorstw „wspieranych”⁽⁹³⁾ (oraz konsekwencje wynikające z tego faktu), nie stanowią (wbrew twierdzeniom rządu ChRL) „ogólnych informacji na temat polityki rządu, niemających bezpośredniego związku z przedmiotowym programem”. Biorąc pod uwagę fakt, że wspomniane ustawodawstwo wprost ogranicza dostęp do programów do niektórych przedsiębiorstw (lub przyznaje preferencyjne korzyści), należy uznać za oczywiste, że jest ono w bardzo bezpośredni sposób związane z programem będącym przedmiotem dochodzenia.
- (405) Rząd ChRL stwierdził, że należy przedstawić dowody potwierdzające istnienie bieżących korzyści uzyskiwanych z tytułu programu subsydiowania, przy czym fakt, że programy zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach innych postępowań, nie jest wystarczający, ponieważ takie ustalenia odnoszą się do innego OD. Nie ulega żadnej wątpliwości, że subsydium musi przynosić korzyść w OD, aby mogło zostać objęte środkami wyrównawczymi, oraz że skarżący powinni dążyć do dostarczenia dowodów potwierdzających wystąpienie takiej korzyści. Przedstawienie dowodów potwierdzających fakt, że z programu korzystano stosunkowo

⁽⁹²⁾ Sprawozdanie panelu dotyczące Chin pt. „Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States”.

⁽⁹³⁾ Decyzja Rady Państwowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.

niedawno, może jednak być bardzo istotne dla wszczęcia dochodzenia, na przykład w przypadku braku publicznie dostępnych informacji dotyczących zakończenia lub zmiany programu. Powołanie się przez rząd ChRL na ustalenia panelu GOES⁽⁹⁴⁾ (poprzez odniesienie do pkt 7.72 sprawozdania panelu) jest bezcelowe, ponieważ punkt ten dotyczy sytuacji, w których „wyraźnie” stwierdzono brak aktualnego subsydiowania, co nie odpowiada sytuacji mającej miejsce w omawianym przypadku.

- (406) Rząd ChRL stwierdził, że aby móc wszcząć dochodzenie należy przedstawić dowody potwierdzające, iż niektórzy producenci produktu objętego postępowaniem faktycznie czerpali korzyści w ramach danego programu. Twierdzenie to nie mogło zostać zaakceptowane. Ani w rozporządzeniu podstawowym, ani w art. 11 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie wprowadzono obowiązku przedstawienia „wystarczających dowodów istnienia subsydium...” lub dostarczenia wyraźnych dowodów świadczących o tym, że niektórzy producenci faktycznie czerpali określone korzyści. Ponieważ znaczna część informacji na temat korzyści związanych z subsydiami (dotyczących np. zwolnień z podatków, dotacji, dostarczania towarów) nie jest dostępna publicznie, skarżący często nie są w stanie z pewnością stwierdzić, że subsydium przyniosło korzyść producentom produktu objętego postępowaniem. W takich sytuacjach skarżący jest zobowiązany do dostarczenia najlepszych dostępnych dowodów świadczących np. o tym, że producenci produktu objętego postępowaniem kwalifikują się do objęcia danym subsydium, oraz że program w dalszym ciągu obowiązuje lub przynosi im korzyści. Rodzaj dowodów, które należy przedstawić, będzie zależał od stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy oraz od ilości informacji, które mogą być w rozsądnym stopniu dostępne dla skarżącego. Nałożenie takiego wymagania na skarżących w rzeczywistości sprzyjałoby stosowaniu nieprzejrzystych systemów zamiast bardziej przejrzystych mechanizmów przyznawania tego samego rodzaju subsydiów.
- (407) Rząd ChRL argumentował, że Komisja nie określiła „rozsądnego terminu”, w którym rząd ChRL powinien przedłożyć wymagane informacje, zgodnie z art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja nie dała mu „szerokiej możliwości” zaprezentowania w formie pisemnej wszystkich istotnych dowodów dotyczących dochodzenia zgodnie z art. 12 ust. 1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Argumenty te muszą zostać odrzucone, ponieważ Komisja przyznała rządowi ChRL szeroką możliwość przedłożenia odpowiednich informacji oraz wyznaczyła rozsądny termin na ich zaprezentowanie zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Porozumienia WTO oraz rozporządzenia podstawowego. Komisja zwraca uwagę na fakt, że przyznała wyjątkowo długie terminy na przedstawienie odpowiedzi na pierwotny kwestionariusz, wydłużając całkowity okres na przedstawienie odpowiedzi z 37 dni do prawie 2 miesięcy. Uwzględniając również proces uzupełniania braków, rząd ChRL miał ponad 3 miesiące na przedstawienie wymaganych informacji, licząc od momentu wszczęcia dochodzenia. Rząd

ChRL mógł również dostarczać brakujące informacje do momentu przeprowadzenia wizyty weryfikacyjnej. Komisja zauważa również, że wyrażenie „rozsądny termin” należy postrzegać w kontekście proceduralnym, zgodnie z którym Komisja, na mocy przepisów podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, jest zobowiązana do zakończenia dochodzenia w ciągu 13 miesięcy. Przychylenie się do wniosku rządu ChRL i wyznaczenie jeszcze bardziej odległego terminu nieuchronnie wywarłoby negatywny wpływ na zdolność Komisji do sprawnego działania i dotrzymania odpowiednich terminów określonych w przepisach.

- (408) Rząd ChRL odniósł się również do wniosku o pomoc przy przygotowywaniu odpowiedzi na kwestionariusz, który przekazał Komisji, i który w jego opinii został odrzucony przez Komisję. Zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistości, ponieważ złożony przez rząd ChRL wniosek o pomoc był sformułowany tak szeroko (tj. dotyczył *każdego* pytania zawartego w kwestionariuszu i dodatkach), że Komisja mogła zaofiarować rządowi ChRL wyłącznie pomoc w zakresie konkretnych problemów, które rząd ChRL napotkał przy udzielaniu odpowiedzi, nie mogła natomiast zapewnić wsparcia związanego z interpretacją treści poszczególnych pytań. Ponadto rząd ChRL nie przyjął tej oferty pomocy. Komisja zauważa również, że art. 12 ust. 11 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych stanowi, że pomoc, o której udzielenie zwraca się wnioskujący, musi być „możliwa” do udzielenia, co w danym przypadku nie ma miejsca z uwagi na szeroki, otwarty charakter wniosków składanych przez rząd ChRL, skutkujący nadmiernym obciążeniem organu prowadzącego dochodzenie, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że kwestionariusz jest sformułowany jasno i nie wymaga wyjaśnienia. Komisja zwraca uwagę na fakt, że rząd ChRL dysponuje dużym doświadczeniem w zakresie dochodzeń antysubsydyjnych i korzysta z usług zewnętrznych prawników.
- (409) Odnosząc się do programów subsydiowania uwzględnionych w skardze, które nie były wykorzystywane przez eksporterów objętych próbą, rząd ChRL argumentował, że nie będzie w stanie dostarczyć wymaganych informacji na temat wszystkich tych programów w wyznaczonym przez Komisję terminie z uwagi na rozdrobnienie krajowego sektora hutnictwa stali. Rząd ChRL stwierdził również, że nie zrozumiał przekazanych przez Komisję wyjaśnień dotyczących potencjalnych konsekwencji niewywiązania się z obowiązku przedstawienia wymaganych informacji na temat tych programów i zdał sobie sprawę z ich istnienia dopiero na późnym etapie postępowania z uwagi na fakt, że programy te dotyczyły przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Na początku Komisja pragnie zwrócić uwagę na niespójność w stanowisku zaprezentowanym przez rząd ChRL, ponieważ jego twierdzenie, że nie dysponował wystarczającą ilością czasu na przedłożenie odpowiedzi w wyznaczonym terminie, zdaje się stać w sprzeczności z twierdzeniem o dokonaniu świadomego wyboru w kwestii nieudzielania odpowiedzi na pytania dotyczące wszystkich programów, z których nie korzystali eksporterzy objęci próbą, z uwagi na rzekome niezrozumienie celu wniosku Komisji oraz brak świadomości konsekwencji odmowy przekazania odpowiednich informacji. W każdym razie, jak wskazano powyżej (motyw 407), Komisja kilkakrotnie przedłużyła odpowiedni termin, aby

⁽⁹⁴⁾ Sprawozdanie panelu dotyczące Chin pt. „Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States”.

umożliwić rządowi ChRL przekazanie wymaganych informacji na temat wszystkich programów. Dlatego też należy uznać, że całkowity wyznaczony termin (tj. ponad 3 miesiące, uwzględniając proces uzupełniania braków) był w zupełności wystarczający do przedstawienia wymaganych informacji. W swoich uwagach sam rząd ChRL wprost przyznaje, że faktycznie przyjął stanowisko, że nie powinien być zobowiązany do przekazania informacji na temat przedmiotowych innych programów; świadczy o tym również fakt, że rząd ChRL nie podjął nawet próby przekazania częściowej lub niekompletnej odpowiedzi, aby wykazać swoją gotowość do współpracy, ale po prostu postanowił nie przedstawiać żadnych informacji w tym zakresie.

(410) Komisja nie może również przyjąć tłumaczeń rządu ChRL, który stwierdził, że nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji niewywiązania się z obowiązku dostarczenia wymaganych informacji na temat programów, które nie były wykorzystywane przez eksporterów objętych próbą. Od momentu wszczęcia postępowania Komisja wielokrotnie udzielała bowiem wyjaśnień dotyczących wspomnianych konsekwencji. Mówiąc bardziej konkretnie, konsekwencje odmowy współpracy zostały wyraźnie wskazane poprzez odniesienie do odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania oraz na stronie tytułowej kwestionariusza. Komisja udzieliła również obszernych wyjaśnień dotyczących celu objęcia próbą oraz konieczności dostarczenia wymaganych informacji przez rząd ChRL z uwagi na znaczną niechęć do współpracy, a także wyjaśnień w zakresie rozpatrywania potencjalnych wniosków o indywidualne traktowanie w pismach z dnia 19 marca, 11 kwietnia, 4 maja (pismo w sprawie uzupełnienia braków), 7 czerwca (pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną) oraz 14 sierpnia 2012 r. Dlatego też rząd ChRL nie mógł źle zrozumieć ani nie zdawać sobie sprawy z konsekwencji odmowy współpracy w zakresie programów, z których nie korzystali producenci eksportujący objęci próbą. Zasadniczo wydaje się, że rząd ChRL zignorował fakt, że jako *organ umożliwiający korzystanie z domniemanych programów subsydiowania* był zobowiązany do współpracy oraz do dostarczenia informacji na temat wszystkich programów subsydiowania dostępnych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem.

(411) Rząd ChRL przedstawił również szereg uwag dotyczących procesu weryfikacji i przebiegu samej wizyty weryfikacyjnej. Rząd ChRL stwierdził, że na podstawie pisma poprzedzającego wizytę weryfikacyjną przekazanego przez Komisję nie był w stanie ustalić zakresu weryfikacji odpowiednich informacji, i wniósł skargę dotyczącą rzekomego odrzucenia wniosku o przedstawienie bardziej szczegółowego planu wizyty weryfikacyjnej przez Komisję. Rząd ChRL dodał, że Komisja była zobowiązana co najmniej do „zawężenia” potencjalnego zakresu weryfikacji (np. poprzez przekazanie listy wszystkich pytań zadawanych przez urzędników Komisji z odpowiednim wyprzedzeniem)⁽⁹⁵⁾, która w opinii

rządu ChRL nie mogła mieć wyczerpującego charakteru z uwagi na krótki czas wizyty. W odniesieniu do tego ostatniego twierdzenia, Komisja odrzuca argumentację rządu ChRL, ponieważ ani w Porozumieniu WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ani w podstawowym rozporządzeniu antysubsydyjnym UE nie ustanowiono podstawy prawnej przyznającej rzekome prawo do takiego zawężenia zakresu wizyty. Podobnie nie istnieje żadne orzeczenie WTO zawierające choćby sugestię, na podstawie której można by uznać, że takie uprawnienie faktycznie istnieje.

Odnosząc się do pozostałych argumentów rządu ChRL Komisja zwraca uwagę na fakt, że wysłała szczegółowe pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną w dniu 7 czerwca 2012 r., w którym wyraźnie określiła (i) proponowany harmonogram wizyty, uzgodniony wcześniej nieformalnie z rządem ChRL, (ii) cel przeprowadzenia wizyty weryfikacyjnej, (iii) zakres, tematykę i przedmiot wizyty oraz (iv) ewentualne oparcie się na dostępnym stanie faktycznym dotyczącym programów, z których nie korzystali eksporterzy objęci próbą (zob. powyżej). Aby ograniczyć do minimum konieczność stawienia się odpowiednich przedstawicieli rządu ChRL w miejscu przeprowadzania wizyty, wskazano również dni, w których będzie zajmowała się poszczególnymi programami. Co więcej, postępując zgodnie z zasadą pełnej współpracy Komisja podjęła dodatkowe działania, aby spełnić prośbę rządu ChRL o przekazanie dalszych szczegółowych informacji na temat wizyt weryfikacyjnych, ponieważ wzięła udział w spotkaniu z przedstawicielami rządu ChRL, o którym dowiedziała się z bardzo niewielkim wyprzedzeniem, aby udzielić odpowiednich wyjaśnień na temat szczegółów związanych z wizytami weryfikacyjnymi. Później Komisja podjęła działania następcze w odniesieniu do tego spotkania, udzielając pisemnych odpowiedzi na dalsze wnioski o przekazanie wyjaśnień zgłaszane przez rząd ChRL w szeregu wiadomości e-mail. Dlatego też należy uznać, że Komisja dołożyła wszelkich możliwych starań, aby zapewnić pomyślny przebieg wizyty weryfikacyjnej – mimo to wydaje się, że rząd ChRL zignorował wszystkie te wysiłki.

3.4.1.2. *Dostarczanie stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*

(412) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja powinna zastosować „próg” przy ustalaniu istnienia organu publicznego zanim zwróciła się o przekazanie informacji dotyczących konkretnych transakcji w dodatku B do kwestionariusza skierowanego do rządu ChRL. Twierdzenie to nie mogło zostać zaakceptowane, ponieważ taki podział dochodzenia na dwa etapy byłby niepraktyczny – Komisja musiałaby bowiem złożyć dwa odrębne wnioski o udzielenie informacji i przeprowadzić dwie odrębne wizyty weryfikacyjne w Chinach. Poza konsekwencjami w postaci zwiększenia wydatków, zastosowanie takiego podejścia w praktyce spowodowałoby, że przeprowadzenie dochodzenia w wyznaczonym terminie byłoby niemal niemożliwe. W każdym razie wszystkie dowody (w tym dane dotyczące cen i ilości w ramach konkretnych transakcji) mogą okazać się istotne przy ustalaniu, czy dany organ jest organem publicznym, czy też nie.

⁽⁹⁵⁾ W rozumieniu Komisji taka lista musiałaby mieć wyczerpujący charakter i w związku z tym wyeliminowałaby wszelkie elementy elastyczności w ramach procesu weryfikacji, uniemożliwiając zadawanie pytań dodatkowych bądź pytań odnoszących się do argumentów lub faktów, które pojawiłyby się w trakcie przeprowadzania wizyty weryfikacyjnej.

- (413) Rząd ChRL stwierdził, że niewywiązanie się z ciążącego na nim obowiązku udzielenia odpowiedzi na przedstawione w dodatku B pytania dotyczące przedsiębiorstw państwowych zaopatrujących producentów wyrobów ze stali powlekanej organicznie w stal walcowaną na gorąco i stal walcowaną na zimno nie powinno uzasadniać zastosowania przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego, a fakt, że Komisja wykorzystała dostępny stan faktyczny, stanowi naruszenie postanowień art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja zażądała wypełnienia dodatku B przez wiele przedsiębiorstw, które nie były istotne dla prowadzonego dochodzenia. Twierdzenie to należy odrzucić. Komisja opracowała dodatek B w celu zweryfikowania zarzutów przedstawionych w skardze i zrobiła to zgodnie z ustaleniami Organu Apelacyjnego WTO przedstawionymi w sprawozdaniu DS379, w którym ustanowiono pewne wytyczne w zakresie ustalania, czy dany organ jest organem publicznym, czy też nie. Opinia rządu ChRL wyrażona w twierdzeniu, że „dodatek B dotyczył nie tylko przedsiębiorstw państwowych” nie odpowiada rzeczywistości. Początkowo Komisja faktycznie zwróciła się o wypełnienie dodatku B do wszystkich producentów stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno, ale po uzyskaniu odpowiedzi na kwestionariusz od rządu ChRL ograniczyła zakres podmiotów zobowiązanych do przekazania odpowiednich informacji wyłącznie do przedsiębiorstw państwowych objętych dochodzeniem, aby ułatwić rządowi ChRL udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w tym dodatku⁽⁹⁶⁾. Pomimo podejmowanych przez Komisję wysiłków, rząd ChRL i przedsiębiorstwa państwowe objęte dochodzeniem nie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w dodatku B, choć jest oczywiste (w szczególności w świetle informacji przekazanych w skardze), że przedsiębiorstwa państwowe dostarczające stal walcowaną na gorąco i stal walcowaną na zimno producentom eksportującym wyroby ze stali powlekanej organicznie są przedmiotem prowadzonego dochodzenia.
- (414) W związku z powyższym Komisja była zmuszona zastosować przepisy art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i uczyniła to zachowując pełną zgodność z postanowieniami art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.
- (415) Rząd ChRL stwierdził, że wykorzystany przez Komisję dostępny stan faktyczny nie daje podstaw do wyciągnięcia wniosku, że wspomniane „wytyczne” dotyczące przemysłu stalowego są prawnie wiążące. Głównym dokumentem zawierającym plany dotyczące przemysłu stalowego, na którym Komisja oparła swoje ustalenia w zakresie istnienia organu publicznego, jest zarządzenie nr 35 NDRC – Strategie na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali. Komisja zadała bezpośrednie pytanie dotyczące statusu prawnego zarządzeń NDRC i w odpowiedzi uzyskała informacje potwierdzające, że w prawie chińskim zarządzenia są prawnie wiążące, ponieważ stanowią jedną z czterech kategorii prawa w Chinach. W związku z tym przedmiotowe twierdzenie stoi w sprzeczności z odpowiednimi informacjami zawartymi w aktach sprawy.
- (416) Rząd ChRL stwierdził, że wykryte przez Komisję zakłócenie funkcjonowania rynku w sektorze stalowym nie ma znaczenia dla ustalenia, czy producenci stali walcowanej

na gorąco/stali walcowanej na zimno są organami publicznymi, czy też nie, oraz że taka procedura powinna zostać zastosowana wyłącznie w odniesieniu do podmiotów dostarczających stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno dwóm grupom producentów eksportujących objętych próbą, nie zaś ogólnie w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw państwowych produkujących stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno w Chinach. Zdaniem rządu ChRL w przypadku, gdy Komisja nie dysponuje odpowiednimi informacjami na temat tych podmiotów, nie może ustalić, czy są one organami publicznymi, czy też nie; w przeciwnym razie jej ustalenia należałoby traktować jako niedopuszczalne wnioski niekorzystne. Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Występowanie zakłóceń w funkcjonowaniu rynku stanowi istotny, choć nie rozstrzygający, czynnik brany pod uwagę przy przeprowadzaniu odpowiedniej analizy. W kontekście przedmiotowego postępowania Komisja uznała wszystkie przedsiębiorstwa produkujące stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno, których częściowym lub całościowym właścicielem jest państwo, za „organy publiczne”, opierając się na dowodach dotyczących czynników ogólnopolitycznych i ogólnosektorowych, nie zaś na informacjach dotyczących konkretnych przedsiębiorstw. Podmioty będące własnością państwa dostarczające stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno dwóm producentom eksportującym objętym próbą w oczywisty sposób wchodzi w zakres procedury służącej ustaleniu, czy dany podmiot jest organem publicznym, czy też nie, dlatego też uznano, że ustalenia dotyczące konkretnych podmiotów nie są konieczne. W każdym razie w swojej odpowiedzi na kwestionariusz Komisji rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji, które mogłyby zostać wykorzystane do poczynienia takich ustaleń dotyczących konkretnych przedsiębiorstw.

Przyjęcie argumentu rządu ChRL, zgodnie z którym Komisja nie może poczynić ustaleń w kwestii konkretnych przedsiębiorstw państwowych z braku informacji na temat „stanu faktycznego” oznaczałoby, że rząd ChRL w praktyce odniósłby korzyści dzięki odmowie współpracy (ponieważ odmówił dostarczenia informacji dotyczących „stanu faktycznego”), osiągając tym samym „bardziej korzystny” rezultat niż rezultat, który osiągnąłby współpracując z Komisją, odwrotnie niż ma to miejsce w przypadku wniosku niekorzystnego.

- (417) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja zawiadomiła go o sporządzeniu analiz w zakresie „powierzenia i wyznaczenia” dopiero na etapie ujawnienia ostatecznych ustaleń, naruszając tym samym przysługujące mu prawo do obrony. Komisja nie mogła jednak wiedzieć na wcześniejszym etapie dochodzenia, że dojdzie do tego wniosku. Przedmiotowe ustalenie opiera się na wszystkich informacjach i danych zgromadzonych w trakcie postępowania – informacje na temat jego treści zostały przekazane niezwłocznie po przyjęciu decyzji końcowej, tj. w chwili ujawnienia ostatecznych ustaleń. W skardze przedstawiono zarzut dotyczący przyznania subsydiów związanych z dostarczaniem towarów przez rząd za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych. W toku dochodzenia wykazano, że przedmiotowa polityka rządu, która początkowo była realizowana wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych, obejmowała również podmioty prywatne, co stanowiło podstawę stwierdzenia istnienia powierzenia lub wyznaczenia przez rząd.

⁽⁹⁶⁾ Pytanie 5.12 zawarte w piśmie w sprawie uzupełnienia braków skierowanym do rządu ChRL.

- (418) Rząd ChRL stwierdził, że fakty omówione przez Komisję w żaden sposób nie uprawniają jej do wyciągnięcia wniosku, że państwo powierzyło lub wyznaczyło jakiegokolwiek podmiotowi prywatnemu prowadzącemu działalność w sektorze stalowym zadanie dostarczania subsydiów objętych środkami wyrównawczymi. Twierdzenie to należy odrzucić. W przeprowadzonych analizach dotyczących powierzenia i wyznaczenia Komisja odniosła się do szeregu planów rządowych i dokumentów strategicznych oraz zacytowała fragmenty tych dokumentów, które świadczyły o istnieniu bezpośredniego związku między decyzjami rządu a działalnością prywatnych przedsiębiorstw zajmujących się produkcją stali, oraz poparła swoje ustalenia przykładami działań podejmowanych przez prywatne podmioty gospodarcze.
- (419) Rząd ChRL stwierdził, że przy przeprowadzaniu analizy dotyczącej powierzenia lub wyznaczenia Komisja nie dokonała rozróżnienia między skutkami działania rządu a zamiarem podjęcia działania przez rząd. To twierdzenie również należy odrzucić. Komisja wykazała istnienie strategii rządowej służącej wspieraniu przemysłu stalowego oraz dostarczaniu stali walcowanej na gorąco/stali walcowanej na zimno za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych po cenach niższych niż rynkowe. Stwierdzono również, że strategia ta (z uwagi na dominującą pozycję przedsiębiorstw państwowych na rynku oraz zniechęcanie do wywozu stali walcowanej na gorąco/stali walcowanej na zimno) skutecznie zmusiła producentów prywatnych do zaopatrywania krajowego przemysłu produkcji wyrobów ze stali powlekaną organicznie w stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno po tych samych niższych niż rynkowe cenach, jak te stosowane przez przedsiębiorstwa państwowe. Istnieją dowody świadczące o tym, że ceny stosowane przez dostawców prywatnych są bezpośrednio powiązane z cenami stosowanymi przez przedsiębiorstwa państwowe. Dlatego też Komisja stwierdziła, że jednym z celów tej strategii było wyznaczenie i powierzenie podmiotom prywatnym zadania stosowania tych samych praktyk, jak praktyki stosowane przez przedsiębiorstwa państwowe. Jest to klasyczny przykład sytuacji, w której rząd, samodzielnie lub za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych, „sprawuje władzę” nad prywatnymi dostawcami. Omawiana strategia zawiera wszystkie niezbędne elementy pozwalające stwierdzić wystąpienie powierzenia i wyznaczenia, tj. „działanie rządu”, „kierowane do konkretnej strony”, „którego przedmiotem jest konkretne zadanie lub obowiązki”. W celu zilustrowania zamiarów rządu warto przytoczyć treść niektórych przepisów zarządzenia nr 35 nakładających kary na przedsiębiorstwa, które nie stosują się do postanowień przedstawionych w nim strategii. Świadczy to o tym, że rząd ChRL dąży do poprowadzenia działalności całego sektora stalowego w określonym kierunku, a przedsiębiorstwa, które nie dostosują się do odpowiednich planów w tym zakresie, narażają się na konsekwencje.
- (420) Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja nie udowodniła, iż rząd ChRL stosuje strategię służącą dostarczaniu stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno podmiotom prowadzącym działalność w sektorze wyrobów ze stali powlekaną organicznie, oraz że Komisja nie wyciągnęła wniosku potwierdzającego, iż taki stan rzeczy miał miejsce. Twierdzenie to należy odrzucić. Jak wykazano w analizie przeprowadzonej w motywach 49–72 powyżej, przedsiębiorstwa państwowe dostarczające stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie są organami publicznymi wykonującymi polecenia rządu ChRL, przy czym jest oczywiste, że dostarczają stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno producentom eksportującym wyroby ze stali powlekaną organicznie. Stwierdzono również, że ceny tych środków produkcji nie odpowiadają cenom rynkowym. Dlatego też uznano, że rząd ChRL realizuje politykę dostarczania taniej stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno za pośrednictwem tych przedsiębiorstw państwowych.
- (421) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja błędnie uznała, iż rząd ChRL sprawuje wszechobecną kontrolę nad ogólnie rozumianym sektorem stalowym oraz że przemysł stalowy stosuje się do pewnych wytycznych, przy czym nie stwierdziła, że dostarczanie stali podmiotom prowadzącym działalność w sektorze produkcji wyrobów ze stali powlekaną organicznie po cenach niższych niż rynkowe jest celem tej strategii. Twierdzenie to należy odrzucić. Jak wyjaśniono w motywie 419 powyżej, Komisja wykazała, że w strategii rządu przedstawiono zamiar nakłonienia bezpośrednich dostawców prywatnych do stosowania praktyk przedsiębiorstw państwowych polegających na dostarczaniu środków produkcji po cenach niższych niż rynkowe.
- (422) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, iż rząd ChRL powziął konkretny zamiar faktycznego zapewnienia przedmiotowego wkładu finansowego w kontekście dostarczania stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno, zgodnie z postanowieniami sprawozdania Organu Apelacyjnego dotyczącego Stanów Zjednoczonych – *Dochodzenie w sprawie cła wyrównawczego nałożonego na pamięci DRAM z Korei* ⁽⁹⁷⁾. Twierdzenie to należy odrzucić. Przedmiotowe działania rządu opierają się na rządowej strategii mającej na celu nakłonienie bezpośrednich dostawców prywatnych do stosowania praktyk przedsiębiorstw państwowych polegających na dostarczaniu środków produkcji po cenach niższych niż rynkowe. Opisana sytuacja nie jest „konsekwencją” ani „produktem ubocznym” interwencji rządu – stanowi ona cel tej interwencji. Jest oczywiste, że w rozpatrywanym przypadku prywatni dostawcy stali walcowanej na gorąco/stali walcowanej na zimno nie kierują się swoim „swobodnym wyborem” przy prowadzeniu działalności rynkowej, ponieważ funkcjonowanie rynku uległo zakłóceniu wskutek zajęcia dominującej pozycji przez przedsiębiorstwa państwowe oraz wskutek podejmowania działań służących zniechęcaniu do wywozu stali walcowanej na gorąco/stali walcowanej na zimno.

⁽⁹⁷⁾ W dotyczącym Stanów Zjednoczonych dochodzeniu w sprawie nałożenia cła wyrównawczego na pamięci DRAM z Korei Organ Apelacyjny stwierdził, że powierzenie i wyznaczenie nie obejmuje „sytuacji, w której rząd przeprowadza jakiegokolwiek rodzaju interwencję rynkową, która może, ale nie musi, przynieść określony skutek, wyłącznie w oparciu o okoliczności faktyczne i korzystanie z prawa do swobody wyboru przez uczestników tego rynku. Takie »powierzenie« lub »wyznaczenie« ze strony rządu nie może być niezamierzone ani nie może stanowić wyłącznie skutku ubocznego prowadzonej przez rząd działalności regulacyjnej”.

- (423) Rząd ChRL twierdzi, że Komisja nie poczyniła ustaleń w kwestii identyfikacji podmiotów prywatnych, które faktycznie dostarczały stal walcowaną na gorąco/stal walcowaną na zimno przedsiębiorstwom objętym próbą. Twierdzenie to należy odrzucić. Podobnie jak w przypadku podmiotów publicznych Komisja przeprowadziła ogólnosektorową analizę służącą ustaleniu istnienia powierzenia i wyznaczenia, która obejmowała wszystkich dostawców prywatnych. Ponieważ przedmiotowa strategia rządu ma zastosowanie do wszystkich tego rodzaju podmiotów, nie zachodzi konieczność przeprowadzenia takiej analizy w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw.
- (424) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja odrzuciła dowody przedstawione przez rząd ChRL, dotyczące udziału produkcji przedsiębiorstw państwowych w całkowitej wielkości produkcji stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno w Chinach. Tabela, którą rząd ChRL przedstawił w tym zakresie, nie może zostać uznana za dowód. Rząd ChRL odmówił ujawnienia źródła danych zawartych w tabeli przed i w trakcie weryfikacji, dlatego też zawartych w niej informacji nie można uznać za wiarygodne. Z tego względu Komisja wykorzystwała informacje zawarte w World Steel Capacity Book, będącej źródłem informacji powszechnie uznanym przez przedstawicieli światowego przemysłu stalowego.
- (425) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego światowe ceny rynkowe stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno stanowią najbardziej odpowiedni poziom referencyjny w tym zakresie, powołując się na orzeczenie Organu Apelacyjnego w sprawie Stany Zjednoczone przeciwko Softwood Lumber IV, w którym stwierdzono, że pozapaństwowy punkt odniesienia „musi dotyczyć lub odnosić się do, lub być powiązany z dominującymi warunkami rynkowymi w kraju, w którym dostarcza się lub zakupuje odpowiednie towary lub usługi, oraz musi odzwierciedlać cenę, jakość, dostępność, zbywalność, kwestie związane z transportem oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży”. Rząd ChRL twierdzi również, że wykazanie „dominacji rządu” nie może stanowić podstawy złagodzenia wskazanego powyżej orzecznictwa, ponieważ gdyby można było wykorzystać taką możliwość, pozapaństwowy poziom referencyjny byłby w ogóle niedostępny. Rząd ChRL twierdzi, że Komisja nie spełniła wymogów przewidzianych w art. 14 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Zgodnie z ustaleniami Komisji dominujące warunki rynkowe panujące w Chinach są zakłócone, co zostało wyjaśnione w motywach 49–97 powyżej. Ponieważ stal jest produkowana na całym świecie przy zastosowaniu podobnych procesów oraz jest przedmiotem handlu na rynku globalnym, za najbardziej racjonalny poziom referencyjny należy uznać jej cenę na rynku światowym, ponieważ w przypadku, w którym Chiny znajdowałyby się w normalnej, niezakłóconej sytuacji rynkowej, stosowane przez nie ceny prawdopodobnie odpowiadałyby cenom światowym. Rząd ChRL przedstawiła bardzo niewiele informacji na temat chińskiego rynku stali, mimo że Komisja bezpośrednio zwróciła się o ich dostarczenie. Chiny nie zaproponowały również żadnego innego punktu odniesienia poza krajowym poziomem referencyjnym, którego

nie można uznać za odpowiedni z uwagi na wykryte zakłócenia funkcjonowania rynku.

Rząd ChRL stwierdził, że Komisja oparła wyniki analizy szczególności przeprowadzonej w odniesieniu do dostarczania stali walcowanej na gorąco/stali walcowanej na zimno za wynagrodzenie niższe od odpowiedniego wyłącznie na zawartych w skardze tautologicznych twierdzeniach skarżących, a takie działanie nie spełnia wymogów określonych w postanowieniach Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Twierdzenie to należy odrzucić. Zarówno stal walcowana na gorąco, jak i stal walcowana na zimno jest wykorzystywana w charakterze środków produkcji wyłącznie przez ograniczoną liczbę przedsiębiorstw, ponieważ przedsiębiorstwa w wielu innych sektorach nie znalazłyby praktycznego zastosowania dla tych wyrobów. W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu sam rząd ChRL potwierdził, że stal walcowaną na gorąco i stal walcowaną na zimno wykorzystuje się wyłącznie w ograniczonej liczbie sektorów przemysłowych. Rząd ChRL nie zakwestionował tego faktu w przekazanych uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Dlatego też potwierdza się, że przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, który powieła postanowienia art. 2 ust. 1 lit. c) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

3.4.1.3. Preferencyjne pożyczki i stopy oprocentowania dla branży wyrobów ze stali powlekaną organicznie

- (426) Rząd ChRL stwierdził, że banki nie są zobowiązane do przestrzegania wytycznych przemysłowych, że rząd nie nakazuje im podejmowania określonych decyzji biznesowych oraz że sektor bankowy nie jest zdominowany przez rząd. Nie można zgodzić się z powyższym stwierdzeniem. W przepisach art. 24 i 25 zarządzenia nr 35 ograniczono możliwość udzielania kredytów wyłącznie do przedsiębiorstw, które przestrzegają krajowych strategii na rzecz rozwoju hutnictwa żelaza i stali, dlatego też twierdzenie rządu ChRL, z którego wynika, że banki nie są zobowiązane do przestrzegania strategii przemysłowych, stoi w sprzeczności z przywołanymi dowodami. Wspomniane przepisy w oczywisty sposób określają, które przedsiębiorstwa mogą otrzymywać finansowanie ze strony banków, a które nie. Nie można również przyjąć twierdzenia, że sektor bankowy nie jest zdominowany przez rząd. W tym względzie należy zauważyć, że rząd ChRL przedstawił wyłącznie bardzo ograniczone informacje na temat struktury własności w sektorze bankowym, twierdząc, że nie posiada informacji tego rodzaju, mimo że zgodnie z art. 24 ustawy o bankach komercyjnych wszystkie banki są zobowiązane do przekazywania takich informacji Chińskiej Komisji Regulacji Bankowych, agencji państwowej prowadzącej działalność z upoważnienia Rady Państwa. Inne informacje zawarte w aktach sprawy przywoływanych w niniejszym rozporządzeniu stanowiły podstawę do stwierdzenia, że sektor bankowy w Chinach faktycznie jest zdominowany przez rząd (zob. motyw 166–169 powyżej).

Poza źródłami przywołanymi w niniejszym rozporządzeniu, również w sprawozdaniu krajowym MFW nr 11/321 dotyczącym Chin z listopada 2011 r. stwierdzono, że państwo jest bezpośrednio i pośrednio zaangażowane w działalność sektora finansowego i zalecono, aby rząd

zmienił swoją rolę i zakres obowiązków w odniesieniu do sektora finansowego, rezygnując z wykorzystywania banków do realizacji szeroko zakrojonych celów strategii rządowej i dopuszczając możliwość podejmowania decyzji kredytowych w oparciu o cele komercyjne⁽⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁾.

- (427) Rząd ChRL stwierdził, że niespełnienie wymogów określonych w dodatku A do kwestionariusza skierowanego do rządu ChRL nie może stanowić podstawy do uzasadnionego powołania się na dostępny stan faktyczny, ponieważ Komisja nie powinna zobowiązać rządu ChRL do przedstawienia wewnętrznych, szczególnie chronionych danych dotyczących konkretnych transakcji przeprowadzanych przez banki, spośród których wiele nie jest w żaden sposób powiązanych z rządem. Jak wyjaśniono w motywie 426 powyżej, rząd ChRL dysponuje dostępem przynajmniej do części wymaganych informacji, ale odmówił udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w dodatku A. W tym względzie należy również zauważyć, że z uwagi na odmowę przekazania Komisji jakichkolwiek danych na temat struktury własności wielu banków przez rząd ChRL, Komisja nie dysponowała wiedzą, które z tych banków znajdują się w posiadaniu państwa, a które nie.
- (428) Odnosząc się do niektórych okólników LBCh rząd ChRL stwierdził, że publicznie dostępne streszczenia treści odpowiednich okólników oraz zeznania urzędników LBCh są wystarczające do zastąpienia faktycznych okólników LBCh, oraz że żadne dostępne informacje na temat stanu faktycznego nie powinny być stosowane, ponieważ rząd ChRL nie przekazał żadnych danych w tym zakresie. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja odrzuciła dostarczone przez niego w dobrej wierze informacje, tj. zeznania urzędnika LBCh i streszczenie przedmiotowych okólników, oraz że powołała się na treść art. 28 rozporządzenia podstawowego, w którym stwierdza się jedynie, że fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje mogą nie zostać uwzględnione. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie oparła swoich ustaleń na dostępnym stanie faktycznym ani na dostarczonych informacjach, zrzucając obowiązek udowodnienia, że stan rzeczy stwierdzony w postępowaniu w sprawie cienkiego papieru powleczonego uległ już zmianie, na rząd ChRL. W opinii rządu ChRL w tym przypadku ustalenia postępowania w sprawie cienkiego

papieru powleczonego nie stały nawet w sprzeczności z informacjami dostarczonymi przez rząd ChRL, ponieważ dotyczyły one całkowicie innego okresu.

W odniesieniu do fragmentów dostarczonych przez LBCh, informacji zawartych na stronie internetowej oraz zeznań urzędnika LBCh, dowody te nie mogły zostać zweryfikowane bez możliwości uzyskania dostępu do dokumentów źródłowych, tj. do samych okólników. Komisja nie rozumie, dlaczego z jednej strony rząd ChRL uważa, że okólniki te stanowią poufną dokumentację wewnętrzną, a z drugiej twierdzi, że streszczenie ich treści zostało rzekomo publicznie udostępnione na stronie internetowej LBCh. Ustalenia postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego są bardzo istotne dla przedmiotowej sprawy. Fakt, że informacje te dotyczyły innego okresu czasu ma niewielkie znaczenie, ponieważ z informacji udostępnionych w aktach sprawy (uwzględniając skargę) wynika, że przedmiotowe praktyki nie uległy zmianie od czasu przeprowadzenia tego postępowania. Jeżeli chodzi o zarzut ChRL, że Komisja odwraca ciężar dowodu, należy zauważyć, że ustalenia postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego stanowią część wszystkich branych pod uwagę dowodów, przy czym rząd ChRL nie jest zobowiązany do ich „obalenia”. Współpraca w tego rodzaju dochodzeniach to proces dwukierunkowy, w ramach którego wszystkie strony mogą przedstawiać dowody lub argumenty w celu obalenia dowodów zawartych w aktach sprawy.

- (429) Rząd ChRL argumentuje, że Komisja nie wykazała, iż ustalone przez rząd ChRL stawki pełniące rolę poziomu referencyjnego prowadzą do powstania zakłóceń o charakterze niekomercyjnym (przyznając tym samym, że wysokość chińskich rynkowych stóp procentowych zasadniczo odpowiada poziomowi odpowiedniego wynagrodzenia), oraz że ustanowienie wyłącznie dolnej granicy stóp procentowych w odniesieniu do kredytów komercyjnych działa raczej na niekorzyść niż na korzyść producentów eksportujących zaciągających takie kredyty. Jeżeli LBCh nie ustanowiłby dolnego pułapu, przedmiotowe stawki mogłyby być znacznie niższe. Twierdzenie to należy uznać za nieuzasadnione. Już sam fakt, że rząd ChRL (LBCh) w arbitralny sposób ustala wysokość stawek wyznaczających poziom referencyjny, świadczy o istnieniu zachowań o charakterze niekomercyjnym. Ustalenia te znajdują również potwierdzenie w sprawozdaniu krajowym MFW nr 11/321⁽¹⁰⁰⁾ dotyczącym Chin z listopada 2011 r., w którym odniesiono się do kwestii regulowania poziomu stóp procentowych.

- (430) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła oceny zdolności kredytowej stron objętych dochodzeniem, w odróżnieniu od postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczonego. W odpowiedzi Komisja zauważyła, że zdolność kredytowa producentów eksportujących objętych próbą nie została poddana ocenie, ponieważ tak czy inaczej wpływają na nią strategie przemysłowe oraz środki pomocy i interwencji państwa. Ponieważ stwierdzono, że funkcjonowanie systemu finansowego w Chinach podlega zakłóceniom,

⁽⁹⁸⁾ „Duże ekspozycje banków na rzecz przedsiębiorstw państwowych, gwarantowane depozyty zabezpieczające zapewniane na mocy przepisów dotyczących stóp procentowych, ograniczony zakres odpowiedzialności i niewielka gotowość do różnicowania stóp oprocentowania kredytów w połączeniu z pośrednim przekazywaniem wytycznych w zakresie tempa i kierunku prowadzenia nowej działalności kredytowej osłabiają rozwój skutecznego mechanizmu zarządzania ryzykiem kredytowym banków. Bankom należy zapewnić możliwość korzystania z narzędzi i zachęt umożliwiających im podejmowanie decyzji kredytowych wyłącznie na podstawie czynników o charakterze czysto komercyjnym.

⁽⁹⁹⁾ Znaczna część sektora bankowego znajduje się w posiadaniu państwa, podobnie jak wiele przedsiębiorstw będących klientami banków. Jako ich główny udziałowiec, państwo powołuje kadre kierowniczą wyższego szczebla we wszystkich większych bankach. Z uwagi na brak wyraźnie określonego systemu gwarantowania depozytów oraz ram restrukturyzacyjnych, państwo pośrednio pełni również rolę gwaranta wszystkich depozytów. Silne zaangażowanie państwa w wiele elementów funkcjonowania systemu finansowego wpływa na zmniejszenie dyscypliny rynkowej, osłabia ład korporacyjny i może przyczynić się do tworzenia łagodnych ograniczeń budżetowych.

⁽¹⁰⁰⁾ Międzynarodowy Fundusz Walutowy, listopad 2011 r., sprawozdanie krajowe MFW nr 11/321 – Chińska Republika Ludowa: ocena stabilności systemu finansowego.

przeprowadzenie takiej oceny byłoby bezcelowe. W postępowaniu w sprawie cienkiego papieru powleczono nie przeprowadzono tego rodzaju oceny zdolności kredytowej.

- (431) Rząd ChRL wyraża również sprzeciw wobec decyzji o przyznaniu ratingu kategorii BB, którą uznaje za działanie o charakterze „czysto represyjnym” oraz zauważa, że „w każdym razie, przesłanki, jakimi Komisja kierowała się przy podejmowaniu tej decyzji, nie zostały ujawnione w sposób umożliwiający ich skontrolowanie”. Zdaniem rządu ChRL, jeżeli Komisja ustali, że wysokość tej stawki odpowiadałaby wysokości chińskiego poziomu referencyjnego powiększonego o premię z tytułu ryzyka związanego z przyznaniem ratingu kategorii BB, musi wyjaśnić swój tok rozumowania w tym zakresie, odnosząc się do konkretnych producentów i kredytów. Twierdzenie to należy odrzucić. Biorąc pod uwagę wykryte zakłócenia i brak odpowiedniej zdolności kredytowej oraz fakt, że banki udzielające kredytów nie przeprowadzały oceny ryzyka w odniesieniu do producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie, Komisja nie mogła wziąć pod uwagę wartości nominalnej ratingu kredytowego poszczególnych producentów eksportujących (jeżeli w ogóle mieli przyznany taki rating). W rozpatrywanym przypadku przyznanie ratingu kategorii BB nie powinno być postrzegane jako działanie niekorzystne dla producentów eksportujących, ponieważ rating ten jest najlepszym dostępnym na rynku ratingiem dla przedsiębiorstw nie dokonujących inwestycji.

3.4.1.4. **Przekazywanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**

- (432) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja uznała, iż argumenty rządu ChRL, że prawa do użytkowania gruntów przyznawane w na zasadzie konkurencji są takie, że eliminują potrzebę stosowania zewnętrznego poziomu referencyjnego. Rząd ChRL stwierdził również, że w swoich wyjaśnieniach dotyczących powodów odrzucenia argumentów rządu ChRL Komisja koncentruje się wyłącznie na dowodach przekazanych przez rząd ChRL, nie zaś na dostępnym stanie faktycznym. Rząd ChRL zwraca się do Komisji o ujawnienie informacji, na podstawie których uznała, że władze lokalne ustaliły ceny w arbitralny sposób, tj. że nie odniosły się lub nie nawiązały do poziomu podaży gruntów przemysłowych i popytu na takie grunty.

Rząd ChRL w niewłaściwy sposób zrozumiał opisany powyżej problem. Komisja nie stwierdziła, że prawa do użytkowania gruntów są przyznawane na zasadzie konkurencji. Komisja ustaliła, że spośród 13 transakcji dotyczących przyznania praw do użytkowania gruntów, zaledwie 6 miało być przedmiotem przetargu lub aukcji. Z przekazanych dowodów dotyczących wspomnianych 6 transakcji wynikało, że przetargi nie miały konkurencyjnego charakteru, ponieważ złożono tylko jedną ofertę, a cena została ustalona przez władze. Komisja nie rozumiała składanych przez rząd ChRL wniosków o ujawnienie informacji, na których oparła się stwierdzając brak rynku dla obrotu prawami do użytkowania gruntów z uwagi na fakt, że w celu odrzucenia twierdzeń rządu ChRL nie korzystała z żadnych danych dotyczących dostępnego stanu faktycznego, przeprowadzając odpowiednią analizę na podstawie informacji przekazanych przez rząd ChRL i producentów eksportujących. Podstawa faktyczna, w oparciu o którą uznano, że

ceny zostały ustalone w arbitralny sposób, została wskazana w motywach 114–116 powyżej – podstawę tę stanowiły informacje o faktycznie zrealizowanych transakcjach przekazane przez producentów eksportujących, a także informacje pochodzące z systemu wyceny gruntów miejskich oraz zarządzenia nr 35.

- (433) W opinii rządu ChRL Komisja nie wykazała szczególności w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ani nie oparła w wyraźny sposób swojej decyzji o szczególności na pozytywnych dowodach, zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 4 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Ponadto Komisja nie uzasadniła konieczności powiązania kwoty korzyści z wysokością pozapaństwowego poziomu referencyjnego, ani nie ustaliła wysokości wybranego poziomu referencyjnego zgodnie z postanowieniami art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Twierdzenia te należy odrzucić. Podstawą dla stwierdzenia istnienia szczególności przez Komisję był fakt, że wszystkie przedsiębiorstwa, które nie przetrzeły opracowanych przez państwo strategii przemysłowych, były wykluczone z możliwości uzyskania praw do użytkowania gruntów, a także fakt, że odpowiednie organy często ustalały ceny w arbitralny sposób, a rząd stosował niejasne i nieprzejrzyste praktyki w tym zakresie. Konieczność zastosowania pozapaństwowego poziomu referencyjnego została wyjaśniona i uzasadniona w motywach 109, 118 oraz 120–121 powyżej. Ponieważ wykazano, że funkcjonowanie rynku obrotu prawami do użytkowania gruntów w Chinach podlega zakłóceniom, zastosowanie krajowego poziomu referencyjnego proponowanego przez rząd ChRL było niemożliwe. Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że poziom referencyjny został ustalony niezgodnie z postanowieniami art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Komisja uznała, że najlepszym wskaźnikiem zastępczym spełniającym kryteria określone w zaleceniach Organu Apelacyjnego przedstawionych w dokumencie DS 379 będzie poziom referencyjny stosowany na Tajwanie.

- (434) Rząd ChRL twierdzi, że zasugerował, iż każdy potencjalny poziom referencyjny powinien być poziomem krajowym i powinien bazować na cenach płaconych przez „niefaworyzowane” sektory chińskie; zdaniem rządu ChRL tak właśnie jest dlatego, że żadne przypadki faworyzowania nie miały miejsca i w związku z tym prawidłowo wyliczona kwota subsydium musiałaby być równa zeru. Komisja nie zgadza się z tym stwierdzeniem, przy czym tak czy inaczej rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji dotyczących cen, jakie sektory „niefaworyzowane” płacą za przekazanie praw do użytkowania gruntów, które mogłyby teoretycznie zostać wykorzystane przy ustalaniu wysokości poziomu referencyjnego.

- (435) Rząd ChRL twierdzi również, że skarżący nie przedstawił żadnych wskazówek ani dowodów świadczących o tym, że prawa do użytkowania gruntów zostały przyznane jakiegokolwiek konkretnej podgrupie przedsiębiorstw, oraz że Unia nie dokonała kluczowego ustalenia dowodzącego, że możliwość uzyskania praw do użytkowania gruntów była wyraźnie ograniczona do niektórych/promowanych przedsiębiorstw. Komisja ustaliła, że przekazywanie praw do użytkowania gruntów ograniczało się do przedsiębiorstw, które stosowały się do strategii przemysłowych ustanowionych przez rząd ChRL w zarządzeniu nr 35 NDRC (motyw 116 powyżej).

(436) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła skrupulatnej analizy w celu znalezienia poziomu referencyjnego, który odpowiadałby sytuacji aktualnie istniejącej w Chinach lub byłby z nią związany, oraz że nie dołożyła wszelkich starań, aby zidentyfikować poziom referencyjny zbliżony do warunków rynkowych, które istniałyby w przypadku braku zakłóceń, a nawet jeśli to zrobiła, nie udzieliła żadnych wyjaśnień w tym zakresie. Twierdzenie to należy odrzucić. Komisja szczegółowo przeanalizowała różne wskaźniki i porównała sytuację na Tajwanie z sytuacją w Chińskiej Republice Ludowej postrzeganej jako całość oraz w poszczególnych chińskich prowincjach objętych dochodzeniem. Po przeprowadzeniu tych analiz Komisja uznała, że Tajwan⁽¹⁰¹⁾ będzie stanowił najbardziej odpowiedni poziom referencyjny, biorąc pod uwagę wszystkie informacje zgromadzone w aktach sprawy, tj. (i) poziom rozwoju gospodarczego i strukturę gospodarczą istniejącą na Tajwanie i w odpowiednich chińskich prowincjach oraz miastach⁽¹⁰²⁾, w których współpracujący producenci eksportujący mają swoje siedziby, (ii) geograficzną bliskość przedmiotowych dwóch chińskich prowincji i Tajwanu, (iii) wysoki stopień rozwoju infrastruktury na Tajwanie oraz w dwóch analizowanych prowincjach, (iv) silne powiązania gospodarcze między Tajwanem a Chińską Republiką Ludową oraz fakt prowadzenia handlu transgranicznego przez te dwa państwa, (v) zbliżoną gęstość zaludnienia analizowanych prowincji chińskich oraz Tajwanu, (vi) podobieństwa w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na Tajwanie i w Chińskiej Republice Ludowej oraz (vii) wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe występujące zarówno na Tajwanie, jak i w Chińskiej Republice Ludowej. Ponadto prowincje Jiangsu i Zhejiang oraz miasto Chongqing uznaje się za prowincje o największym potencjale wytwórczym w Chińskiej Republice Ludowej. Mimo że poziom PKB na mieszkańca na Tajwanie i we wspomnianych chińskich prowincjach oraz mieście Chongqing nie jest identyczny, PKB w tych prowincjach oraz w mieście Chongqing gwałtownie wzrosło w ostatnich latach, zbliżając się do poziomu odnotowywanego na Tajwanie.

Ponadto uzyskane niedawno dane wskazują, że tempo wzrostu PKB odnotowywane w Chińskiej Republice Ludowej postrzeganej jako całość, w dwóch prowincjach i w mieście Chongqing jest znacznie wyższe niż tempo wzrostu PKB na Tajwanie⁽¹⁰³⁾, co oznacza, że różnica między tymi dwoma państwami maleje. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że przeprowadzenie dokładnego porównania GDP państwa nieposiadającego gospodarki rynkowej (Chińskiej Republiki Ludowej) z GDP państwa o dobrze ugruntowanej gospodarce rynkowej (Tajwan) nie ma rozstrzygającego znaczenia, ponieważ w normalnej sytuacji PKB państwa nieposiadającego gospodarki rynkowej będzie z reguły niższe niż PKB państwa o funkcjonalnej gospodarce rynkowej. Ponadto na podaż gruntów przemysłowych i popyt na takie grunty wpływ wywiera również wiele innych czynników,

związanych np. z zasadami w zakresie planowania czy polityką środowiskową. Kwestią faktycznie wymagającą rozstrzygnięcia jest określenie, jakie „warunki rynkowe” panowałyby w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów w Chińskiej Republice Ludowej, gdyby w państwie tym funkcjonowała gospodarka rynkowa i na podstawie wszystkich zgromadzonych dowodów uznano, że warunki te byłyby bardzo zbliżone do dominujących warunków panujących na Tajwanie.

(437) Rząd ChRL twierdzi również, że w swoich obliczeniach Komisja przyjęła 50-letni okres amortyzacji, podczas gdy nie wszystkie istotne umowy dotyczące przekazania praw do użytkowania gruntów obejmowały okres 50 lat. Twierdzenie to nie odpowiada stanowi faktycznemu. Wszystkie prawa do użytkowania gruntów, których przekazanie objęto środkami wyrównawczymi w ramach przedmiotowego dochodzenia, zostały przekazane na okres 50 lat.

3.4.1.5. Program polegający na dostarczaniu energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

(438) Rząd ChRL stwierdził, że wyciągnięty przez Komisję wniosek dotyczący istnienia szczególności jest „całkowicie sztuczny”, ponieważ przeważająca większość chińskich przedsiębiorstw opłaca stawkę w wysokości nieopowiększonej o wysokość kary. Rząd ChRL zakwestionował również ustalenia Komisji dotyczące istnienia szczególności „regionalnej”, a zwłaszcza stwierdzenie, że z przedmiotowego subsydium mogą korzystać wyłącznie podmioty mające swoją siedzibę na tych samych obszarach geograficznych, co producent eksportujący. Zdaniem rządu ChRL wspomniana kara ma charakter ogólny i jest stosowana w odniesieniu do wszystkich obszarów geograficznych, na których producenci eksportujący mają swoje siedziby, dlatego też w omawianym przypadku nie można mówić o wystąpieniu szczególności regionalnej. Twierdzenia te należy odrzucić. Komisja zwraca uwagę na fakt, że rząd ChRL zdaje się opierać swoje uwagi wyłącznie na różnicach w systemie ustalania cen energii elektrycznej dla przedsiębiorstw należących do kategorii „wspierane”, „ograniczone”, „nieopuszczone” i „dopuszczone” zgodnie z treścią decyzji nr 40. Komisja oparła jednak swoje ustalenia na specjalnym systemie ustalania cen energii elektrycznej funkcjonującym na szerszym rozumianym obszarze aglomeracji miejskiej Chongqing, na którym znajdował się zakład produkcyjny jednego z eksporterów współpracujących objętych próbą. Eksporter ten korzystał z obniżonej stawki na energię elektryczną, która była stosowana wyłącznie w odniesieniu do konkretnej podgrupy przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach (tj. przedsiębiorstw stosujących piec elektryczny do wytapiania żelazostopów oraz przedsiębiorstw produkujących nawozy) należących do tej samej kategorii dużych użytkowników przemysłowych. Dlatego też Komisja uznała, że stosowanie obniżonej stawki za energię elektryczną wyłącznie w odniesieniu do tej bardzo ograniczonej podgrupy przedsiębiorstw należących do konkretnych, kwalifikowalnych sektorów ma *de iure* szczególny charakter.

Jeżeli chodzi o szczególność „regionalną”, w motywie 149 nie odniesiono się do żadnego systemu kar, wbrew twierdzeniom, jakie rząd ChRL przedstawił w swoich uwagach. W motywie tym wyjaśniono, że

⁽¹⁰¹⁾ Informacje pozyskane z następujących źródeł <http://www.taiwanembassy.org/be/ct.asp?xItem=306196&CtNode=3382&mp=102&xp1=> oraz <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>.

⁽¹⁰²⁾ Informacje pozyskane z następujących źródeł <http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu>; <http://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang#Economy> oraz <http://en.wikipedia.org/wiki/Chongqing#Economy>.

⁽¹⁰³⁾ Informacje pozyskane z następującego źródła <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder>.

stosowanie korzystnej stawki za energię elektryczną w odniesieniu do podgrupy przedsiębiorstw, do której należał producent produktu objętego postępowaniem, było ograniczone do wyznaczonego obszaru geograficznego (tj. szeroko rozumianej aglomeracji miejskiej Chongqing) obejmującego część rozległego zachodniego regionu Chin, wspieranego na mocy ustawy, o której mowa w tym samym motywie; dodatkowe wyjaśnienia w tym zakresie zostały przedstawione w motywie 233 powyżej. Jak stwierdzono również w motywie 149, w ustawie tej system ustalania cen energii elektrycznej jest postrzegany jako jedno z narzędzi służących realizacji głównego celu strategicznego polegającego na wspieraniu rozwoju tego regionu. Ustalenie Komisji, w którym stwierdziła ona, że przedmiotowe subsydyum jest również szczególnie pod względem regionalnym, zostało tym samym potwierdzone.

- (439) Rząd ChRL zakwestionował przedstawione w motywie 146 powyżej ustalenia dotyczące szczególności przeprowadzone w oparciu o zróżnicowanie systemu ustalania cen energii elektrycznej dla przedsiębiorstw należących do kategorii „wspierane”, „ograniczone”, „nie dopuszczone” i „dopuszczone”. Rząd ChRL ponownie wyjaśnił, że różnica w cenie energii elektrycznej płaconej przez przedsiębiorstwo objęte specjalnie zniechęcającym projektem a wszystkimi pozostałymi przedsiębiorstwami funkcjonuje na zasadzie kary lub dopłaty mającej zniechęcić do realizacji określonych projektów a jako „rabat” przyznany na rzecz wspieranych projektów. Rząd ChRL stwierdził, że Komisja musi ustalić, jaka wysokość wynagrodzenia została uznana za odpowiednią, przy czym w tym przypadku Komisja przyjęła, że wysokość kary stanowiłaby odpowiednie wynagrodzenie. Twierdzenie to należy odrzucić. Jak wyjaśniono obszernie powyżej, ustalenia Komisji dotyczące wkładu finansowego odnoszą się do niższej stawki za dostawy energii elektrycznej, do jakiej przedmiotowe przedsiębiorstwo jest uprawnione z uwagi na fakt, że należy do ograniczonej podgrupy przedsiębiorstw przypisanych do kategorii większych użytkowników przemysłowych. Dlatego też argumenty przytoczone przez rząd ChRL nie mają związku z ustaleniami Komisji.

3.4.1.6. Inne źródła dochodu i programy podatkowe, z których nie korzystali producenci objęci próbą, i które zostały objęte środkami wyrównawczymi na potrzeby „stawki rezydualnej”

- (440) Rząd ChRL argumentował, że Komisja nie stosowała odpowiednich przepisów WTO dotyczących doboru próby zawartych w Porozumieniu antydumpingowym WTO (tj. w art. 6 ust. 10 oraz art. 9 ust. 2 i 3) w spójny sposób, ponieważ dobór próby miałby na celu zawężenie zakresu dochodzenia. Argument ten był powiązany z art. 19 ust. 4 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, zgodnie z którym wysokość kwoty cła wyrównawczego ogranicza się do kwoty „stwierzonego” subsydyum. Rząd ChRL stwierdził, że jeżeli Komisja nie wzięła odpowiednio pod uwagę skali subsydiowania wykrytej w dobranej próbie, odpowiednim wyjściem byłoby objęcie próbą większej liczby przedsiębiorstw. Po pierwsze, Komisja zwraca uwagę na fakt, że porównywanie metody doboru próby wykorzystywanej w dochodzeniach antydumpingowych z metodą doboru próby stosowaną w dochodzeniach antysubsydyjnych ma pewne granice, ponieważ w odróżnieniu od dochodzeń antydumpingowych, w dochodzeniach doty-

czących nałożenia cła wyrównawczego nie stosuje się ogólnej zasady, zgodnie z którą w odniesieniu do każdego eksportera ustala się odrębną wysokość cła, przy czym wyraźnie dopuszcza się w nich tzw. przypadki „zagregowane”. Ponadto, w odróżnieniu do spraw antydumpingowych, w sprawach dotyczących cel wyrównawczych wymaga się aktywnego udziału rządu i udzielania przez niego odpowiedzi, dlatego też rząd jest pośrednio objętym zakresem każdej „próby” dobieranej w celu ustalenia wysokości cel wyrównawczych. Innymi słowy działania rządu jako podmiotu umożliwiającego korzystanie z domniemanego subsydiowania są zawsze objęte zakresem dochodzenia dotyczącego cel wyrównawczych, niezależnie od metody doboru próby zastosowanej w odniesieniu do producentów eksportujących.

- (441) Jeżeli chodzi o uwagę rządu ChRL sugerującą, że odpowiednim rozwiązaniem w takiej sytuacji byłoby „objęcie próbą większej liczby przedsiębiorstw”, Komisja zauważa, że w przedmiotowej sprawie podjęła dokładnie takie działania. Po wycofaniu się ze współpracy przez jednego z eksporterów, który pierwotnie wyraził zgodę na prowadzenie współpracy, Komisja podjęła decyzję o włączeniu innego eksportera do próby. Wkrótce po poinformowaniu tego przedsiębiorstwa o jego włączeniu do próby Komisja otrzymała jednak zgłoszenie, w którym przedsiębiorstwo to stwierdziło, że nie ma już zamiaru prowadzić współpracy w ramach dochodzenia. W konsekwencji Komisja została zmuszona do ograniczenia wielkości próby do dwóch pozostałych eksporterów pierwotnie objętych próbą, którzy nie wycofali swojego zamiaru współpracy, aby uniknąć dalszych opóźnień, które mogłyby zagrozić możliwości szybkiego przeprowadzenia dochodzenia i dotrzymania przewidzianych prawnie terminów. Komisja zauważa, że ta zakończona niepowodzeniem próba, udaremniiona wyłączeniem z powodu zachowania eksporterów, wyraźnie wskazuje, że twierdzenie wysunięte przez rząd ChRL jest bezpodstawne, ponieważ nie odnosi się do problemu związanego z brakiem gotowości przedsiębiorstw do objęcia próbą ani do tego, że przedsiębiorstwa wycofują się ze współpracy w momencie ich objęcia próbą.

- (442) Odnosząc się do kwestii stosowania dostępnego stanu faktycznego, rząd ChRL powołał się na treść art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych i zacytował orzecznictwo WTO, według którego informacje zawarte w aktach sprawy mogą zostać wykorzystane wyłącznie w celu uzupełnienia brakujących informacji, oraz że odmowa współpracy nie uzasadnia przyjmowania ustaleń pozbawionych oparcia w faktach. Komisja nie rozumie logiki leżącej u podstaw tego twierdzenia, ponieważ przy przyjmowaniu odpowiednich ustaleń korzystała z informacji dostępnych w aktach sprawy zgodnie z postanowieniami WTO oraz przepisami rozporządzenia podstawowego, zachowując pełną zgodność z odpowiednim orzecznictwem WTO. Jak zauważył również sam rząd ChRL, ustalenia postępowania w sprawie cienkiego papieru powleczzonego i informacje zawarte w różnych decyzjach organów Stanów Zjednoczonych stanowią najlepszy dostępny Komisji stan faktyczny i są wykorzystywane właśnie po to, aby uzupełnić luki informacyjne powstałe wskutek odmowy współpracy przez rząd ChRL.

Rząd ChRL zakwestionował również korzystanie z tych informacji, ponieważ nie odzwierciedlają one aktualnego

poziomu subsydiowania oraz nie są bezpośrednio powiązane z produktem objętym postępowaniem. W tym względzie Komisja zauważa, że większość omawianych programów subsydiowania dotyczy subsydiów jednorazowych (np. dotacji czy przywilejów podatkowych przyznawanych z tytułu przeprowadzenia inwestycji w środki trwałe), które z reguły podlegają amortyzacji przez szereg lat, dlatego też odpowiednie podmioty mogą czerpać związane z nimi korzyści również w przyszłości, a co za tym idzie po zakończeniu danego OD. Jeżeli chodzi o subsydia wielokrotne, nie stwierdzono istnienia dowodów potwierdzających, że programy te uległy zmianie od momentu wszczęcia przedmiotowego dochodzenia. Odnosząc się do kwestii dotyczącej powiązania tych programów z produktem objętym postępowaniem, Komisja przypomina, że wszystkie te programy dotyczą sektora stalowego (nie dotyczą konkretnego produktu), bądź też są stosowane w regionie, w którym zlokalizowane są zakłady produkcyjne eksporterów wyrobów ze stali powlekanej organicznie. Wobec braku dowodu przeciwnego w aktach sprawy, Komisja uznała za zasadne, aby stwierdzić, że korzyści wynikające ze stosowania tych programów w dalszym ciągu stanowią najlepszy wskaźnik zastępczy dla przedmiotowego subsydiowania producentów produktu objętego postępowaniem. Należy przy tym podkreślić, że rząd ChRL miał wiele okazji, aby przedstawić dowody przeciwne w odniesieniu do wszystkich tych programów, ale celowo postanowił tego nie zrobić, zmuszając Komisję do wykorzystania informacji zawartych w aktach sprawy, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego i postanowieniami Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

3.4.1.7. Programy kapitałowe

- (443) Rząd ChRL stwierdził, że dochodzenia w zakresie wszystkich tych programów (niewypłacone dywidendy, zamiana długu na kapitał własny oraz zasilenia kapitału zakładowego) zostały wszczęte niezgodnie z wymogami przedstawionymi w art. 11 ust. 2 i ust. 3 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

Twierdzenie to należało odrzucić. Jak wyjaśniono już w sekcji dotyczącej odpowiedzi na uwagi rządu ChRL w sprawie wszczęcia dochodzenia (motywy 399–406 powyżej), służby Komisji zbadały dowody przedstawione przez skarżącego i uznały je za istotne – ich wartość można łatwo zweryfikować zapoznając się z wersją skargi udostępnioną zainteresowanym stronom do wglądu. Służby Komisji wystąpiły z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia w sprawie konkretnych programów dopiero po należyтым zbadaniu prawidłowości i adekwatności dowodów, które zostały uznane za wystarczające dowody *prima facie*.

- (444) W opinii rządu ChRL programy kapitałowe, w zakresie, w jakim są stosowane, stanowią indywidualne subsydia ad hoc, ponieważ obejmują wyłącznie jednego konkretnego beneficjenta i nie są regulowane żadnymi określonymi przepisami, a z uwagi na fakt, że „Komisja doskonale zdaje sobie sprawę, że przedsiębiorstwa, na które nałożono cło rezydualne, nie tylko nie otrzymywały, ale wręcz nie mogły otrzymywać takich subsydiów z uwagi na ich charakter ad hoc”, nie powinny one zostać objęte środkami wyrównawczymi. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że w zakresie, w jakim ustalenia są podejmowane na podstawie dostępnego stanu faktycznego, muszą mieć one oparcie w faktach. Z tego względu

stosowanie środków wyrównawczych w odniesieniu do subsydiów ad hoc udzielonych przedsiębiorstwom innym niż te, w odniesieniu do których wysunięto zarzuty dotyczące otrzymywania takich subsydiów, stanowi naruszenie postanowień art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że rząd ChRL nie odpowiedział na żadne pytanie dotyczące tych programów zawarte w kwestionariuszu lub piśmie w sprawie uzupełnienia braków. Dlatego też twierdzenie rządu ChRL, zgodnie z którym „Komisja doskonale zdaje sobie sprawę, że przedsiębiorstwa, na które nałożono cło rezydualne, nie tylko nie otrzymywały, ale wręcz nie mogły otrzymywać takich subsydiów z uwagi na ich charakter ad hoc”, nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistości. Przeciwnie, w skardze wskazano szereg przedsiębiorstw czerpiących korzyści z tych programów kapitałowych, przy czym nie stwierdzono, że przedstawiony wykaz przedsiębiorstw jest wyczerpujący. Ponieważ rząd ChRL nie dostarczył żadnych informacji na temat charakteru lub kwalifikowalności tych programów, Komisja została zmuszona do wykorzystania dostępnego stanu faktycznego.

3.4.2. UWAGI ZHEJIANG HUADONG

3.4.2.1. Przekazywanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (445) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że przekazało Komisji wszystkie istotne przepisy prawne regulujące mechanizm ustalania cen praw do użytkowania gruntów w Chinach oraz powołało się na treść dokumentu pt. „Postanowienia w zakresie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty”, aby wykazać istnienie dobrze funkcjonującego rynku nieruchomości w Chinach, w ramach którego informacje o zapłaconych cenach i ofertach są udostępniane publicznie. Zhejiang Huadong stwierdziło również, że charakter rynku nieruchomości funkcjonującego obecnie w Chinach oraz dostępne, wyczerpujące statystyki urzędowe dotyczące cen praw do użytkowania gruntów stanowią najlepsze dowody, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu ceny praw do użytkowania gruntów w momencie ich zakupu przez producenta eksportującego.

Twierdzenie to należy odrzucić. Komisja udzieliła wyjaśnień dotyczących ustaleń, jakie poczyniła w odniesieniu do przyznawania praw do użytkowania gruntów przedsiębiorstwu Zhejiang Huadong w motywie 115 powyżej. Ustalenia te nie zostały zakwestionowane w przekazanych przez to przedsiębiorstwo w uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń. Dostępne dowody wskazują, że funkcjonowanie chińskiego rynku obrotu prawami do użytkowania gruntów podlega zakłóceniom, ponieważ przetargi zbadane przez Komisję w trakcie przeprowadzonych wizyt na miejscu nie były konkurencyjne, a władze ustalały odpowiednie ceny w arbitralny sposób. Podstawa faktyczna, w oparciu o którą uznano, że ceny zostały ustalone w arbitralny sposób, została wskazana w motywach 114–116 powyżej – podstawę tę stanowiły informacje o faktycznie zrealizowanych transakcjach przekazane przez producentów eksportujących, a także informacje pochodzące z systemu wyceny gruntów miejskich oraz zarządzenia nr 35.

- (446) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że zgodnie z art. 14 lit. d) Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych odpowiednie ceny referencyjne powinny dotyczyć lub odnosić się w pierwszej kolejności do dominujących warunków rynkowych w kraju, w którym dostarcza się lub zakupuje odpowiednie towary lub usługi, a w przypadku braku takich warunków, jakikolwiek pozapaństwowy poziom referencyjny powinien zostać odpowiednio dostosowany, aby uniknąć objęcia przewag komparatywnych środkami wyrównawczymi. Zhejiang Huadong stwierdziło również, że w oparciu o postanowienia ust. 15 lit. b) protokołu przystąpienia Chin do WTO w przypadku gdy niedostępne są odpowiednie poziomy referencyjne w postaci dominujących reguł i warunków panujących w Chinach, importujący członek WTO powinien w miarę możliwości skorygować takie dominujące reguły i warunki przed rozważeniem możliwości wykorzystania reguł i warunków dominujących na innych rynkach niż rynek chiński. Choć Komisja zgadza się, że znaczną częścią teorii prawnej przedstawionej na poparcie tego twierdzenia, stwierdza również, że w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek obrotu prawami do użytkowania gruntów, i dlatego też przy ustalaniu wysokości cen gruntów zastosowano zewnętrzny poziom referencyjny. Konieczność zastosowania pozapaństwowego poziomu referencyjnego została wyjaśniona i uzasadniona w motywach 109, 118 oraz 120–121 powyżej. Ponieważ stwierdzono, że funkcjonowanie rynku obrotu prawami do użytkowania gruntów w Chinach podlega zakłóceniom, zastosowanie krajowego poziomu referencyjnego zgodnie z sugestią przedstawioną przez przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong nie było możliwe; co więcej, nie istnieje również żadna podstawa, w oparciu o którą można by dostosować taki poziom referencyjny. Ponadto z przekazanych informacji dotyczących zasugerowanego przez Zhejiang Huadong poziomu referencyjnego (okrąg Xiaoshan w prowincji Zhejiang) nie wynika jasno, czy przedstawione informacje na temat ceny dotyczą wyłącznie cen przekazania prawa do użytkowania gruntów stosowanych w odniesieniu do „niefaworyzowanych” sektorów, a zweryfikowanie tych informacji nie jest możliwe.
- (447) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że wybór Tajwanu jako punktu odniesienia nie jest uzasadniony i obiektywny z następujących powodów: 1) w momencie zakupu praw do użytkowania gruntów prowincja Zhejiang nie była rozwiniętym regionem o wysokim poziomie PKB zbliżonym do Tajwanu; 2) dokonany przez Komisję wybór faktycznych cen gruntów płaconych na Tajwanie opierał się na ofertach sprzedaży gruntów przemysłowych, nie zaś na faktycznych cenach płaconych za dzierżawę takich gruntów, co bardziej odpowiada sytuacji, z jaką mamy do czynienia w kontekście przekazania praw do przekazania gruntów przedsiębiorstwu Zhejiang Huadong. Twierdzenie to należy odrzucić. Jeżeli chodzi o pkt 1), Komisja, jak wskazano powyżej w motywie 436, szczegółowo przeanalizowała różne wskaźniki i porównała sytuację na Tajwanie z sytuacją w Chińskiej Republice Ludowej postrzeganej jako całość oraz w poszczególnych chińskich prowincjach objętych dochodzeniem. Po przeprowadzeniu wspomnianych analiz Komisja uznała sytuację panującą na Tajwanie za najbardziej odpowiedni punkt odniesienia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego oraz postanowieniami WTO. Jeżeli chodzi o pkt 2), należy zauważyć, że Komisja korzystała z najlepszych informacji, do jakich mogła uzyskać w rozsądny sposób dostęp.
- (448) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong zwróciło uwagę na błąd arytmetyczny w obliczeniach dotyczących wysokości stóp inflacji stosowanych przy korygowaniu poziomu referencyjnego o poziom inflacji. Komisja przyjęła tę uwagę i wprowadziła zmiany w odpowiednich obliczeniach.
- (449) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że przekazanie mu praw do użytkowania gruntów nie miało szczególnego charakteru, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach są traktowane w taki sam sposób na mocy obowiązującego prawa. Zhejiang Huadong stwierdziło również, że Komisja nie odniosła się w odpowiedni sposób do kwestii szczególności, oraz że w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie przedstawiono toku rozumowania pozwalającego wskazać podstawy, na których oparto się stwierdzając, że cena zapłacona przez Zhejiang Huadong skutkowałą przyznaniem korzyści temu przedsiębiorstwu. Twierdzenie to należy odrzucić. Podstawą dla stwierdzenia istnienia szczególności przez Komisję był fakt, że wszystkie przedsiębiorstwa, które nie przestrzegały opracowanych przez państwo strategii przemysłowych, były wykluczane z możliwości uzyskania praw do użytkowania gruntów, a także fakt, że organy państwowe często ustalały ceny w arbitralny sposób, a rząd stosował niejasne i nieprzejrzyste praktyki w tym zakresie. Komisja ustaliła, że zgodnie z postanowieniami zarządzenia nr 35 NDRC (motyw 116 powyżej) prawa do użytkowania gruntów mogą zostać przekazane wyłącznie tym przedsiębiorstwom, które stosują się do strategii przemysłowych opracowanych przez rząd ChRL.
- 3.4.2.2. Dostarczanie stali walcowanej na zimno za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**
- (450) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że w celu zagwarantowania racjonalności i obiektywizmu oraz ze względów związanych potrzebą zachowania spójności, przy ustalaniu wysokości poziomu referencyjnego Komisja powinna była zaczerpnąć dane na temat ceny stali dla wszystkich regionów wchodzących w skład koszyka referencyjnego, z tego samego źródła danych (tj. z dokumentu pt. „Steel Business Bulletin” (SBB)). Przedsiębiorstwo stwierdziło również, że w SBB wskazano szereg innych niż wybrane przez Komisję rynków mogących stanowić punkt odniesienia dla cen stali walcowanej na zimno, i zasugerowało, aby do wykazu państw dodać Meksyk i Argentynę, ponieważ rynki w tych krajach łącznie tworzą wschodzący rynek stali na kontynencie amerykańskim. Twierdzenie to należy odrzucić, ponieważ przy ustalaniu wysokości poziomu referencyjnego Komisja korzystała z danych dotyczących cen, które w najbardziej precyzyjny sposób odzwierciedlały aktualną sytuację panującą na rynku każdego państwa lub regionu. Jeżeli chodzi o ceny obowiązujące w Europie (z których większość obejmuje ceny stosowane w państwach członkowskich Unii), Komisja uznała, że bardziej szczegółowe dane w tym zakresie zostały przedstawione w MEPS. Gdyby Komisja dysponowała danymi MEPS dotyczącymi pozostałych wybranych państw, również skorzystałaby z takich danych. Jeżeli chodzi o uwzględnienie cen obowiązujących w Meksyku i Argentynie, należy zauważyć, że rynki te są stosunkowo niewielkie w porównaniu z rynkiem chińskim, jak również w porównaniu z innymi państwami/regionami uwzględnionymi w koszyku referencyjnym, z którego korzysta Komisja. Komisja zmieniła sposób obliczania marginesu subsydowania stosowanego w odniesieniu do tego programu po skorygowaniu cen referencyjnych stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno. Korekta dotyczyła cen stali stosowanych w Brazylii, które wykorzystano przy ustalaniu wysokości poziomu odniesienia – w przekazanych stronom obliczeniach wysokości tych cen błędnie uwzględniono stawki podatków.

(451) Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło również, że ustalenia Komisji dotyczące istnienia szczególności są nieuzasadnione (brak pozytywnych dowodów) i bezpodstawne i w związku z tym domniemane subsydlum polegające na dostarczaniu stali walcowanej na zimno za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie powinno zostać objęte środkami wyrównawczymi. Przedsiębiorstwo Zhejiang Huadong stwierdziło, że korzyść związana z dostarczaniem stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, o ile istnieje, nie ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw lub sektorów, ale jest przyznawana ogólnie wszystkim potencjalnym nabywcom i konsumentom ze wszystkich sektorów gospodarki.

Twierdzenie to należy odrzucić. Rząd ChRL przedstawił uwagę tej samej treści, do której Komisja odniosła się w motywie 415 powyżej. Termin „potencjalni” nabywcy z definicji jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw.

3.4.3. UWAGI SKARŻĄCEGO

3.4.3.1. *Dostarczanie wody i energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*

(452) Skarżący stwierdził, że z uwagi na zakłócenia w funkcjonowaniu chińskich rynków wody i energii elektrycznej oraz wpływ państwa na te rynki, Komisja powinna była zastosować międzynarodowe poziomy referencyjne i obliczyć wysokość korzyści uzyskanych z tytułu zastosowania tych programów zgodnie z art. 6 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego.

Twierdzenie to należy odrzucić. W tym szczególnym przypadku informacje przedstawione w aktach sprawy nie dają Komisji podstaw do stwierdzenia, że funkcjonowanie rynków wody i energii elektrycznej jest zakłócone w stopniu uzasadniającym zastosowanie pozapaństwowego poziomu referencyjnego.

3.4.3.2. *Niektóre programy podatkowe stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym*

(453) Skarżący stwierdził, że Komisja powinna była obliczyć kwotę subsydlum dla dwóch programów podatkowych stosowanych w odniesieniu do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, tj. ulgi w zakresie podatku dochodowego na zakup urządzeń produkcyjnych krajowej produkcji oraz zwolnień podatkowych w ramach programu „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, z uwagi na odmowę współpracy ze strony rządu ChRL oraz fakt, że rząd ChRL powinien był przedstawić dowody potwierdzające, że producenci wyrobów ze stali powlekanej organicznie nie czerpali żadnych korzyści w ramach tych programów w OD.

Twierdzenie to należy odrzucić. Jak już wyjaśniono w motywie 282 powyżej, w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych nakładanych na wszystkie zainteresowane strony i z uwagi na szczególną sytuację związaną

z przeprowadzanym obecnie procesem zakańczania tych programów, Komisja zdecydowała, że nie obejmie ich środkami wyrównawczymi.

3.5. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

(454) Kwoty subsydlum stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone *ad valorem* w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem, zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Producent eksportujący	OSTATECZNY MARGINES SUBSYDIOWANIA (w %)
HUADONG GROUP	23,8
PANHUA GROUP	29,7
UNION STEEL CHINA	26,8
NIEOBJĘTE PRÓBĄ PRZEDSIĘBIORSTWA WSPÓŁPRACUJĄCE	26,8
WSZYSTKIE POZOSTAŁE PRZEDSIĘBIORSTWA	44,7

(455) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, margines subsydlum dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesu subsydlum ustalonego dla przedsiębiorstw współpracujących objętych próbą, wyniósł 26,8 %.

(456) W odniesieniu do wszystkich pozostałych eksporterów prowadzących działalność w Chińskiej Republice Ludowej Komisja w pierwszej kolejności ustaliła poziom ich współpracy. Porównanie danych dotyczących przywozu dostarczonych przez Eurostat z przekazanymi przez przedsiębiorstwa współpracujące informacjami na temat wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie prowadzenia dochodzenia wykazało, że poziom współpracy producentów eksportujących prowadzących działalność w Chińskiej Republice Ludowej był niski, tj. wyniósł 58 %. Biorąc pod uwagę ten niski poziom współpracy, wysokość całkowitej stopy subsydlum dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących ustala się na poziomie odpowiadającym łącznej wysokości stóp subsydlum wyliczonych dla wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w ramach wszystkich programów objętych dochodzeniem, tj. na poziomie 44,7 %.

4. SZKODA

4.1. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

(457) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie badanym wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu, a także zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(458) W okresie objętym dochodzeniem wyroby ze stali powlekaną organicznie wytwarzało w Unii 22 producentów. W oparciu o informacje, o których mowa w poprzednim motywie, łączną produkcję unijną oszacowano na około 4 018 310 ton w OD. Producenci unijni, których produkcja stanowi łączną produkcję Unii, stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą poniżej określane jako „przemysł unijny”.

4.2. OKREŚLENIE WŁAŚCIWEGO RYNKU UNIJNEGO

(459) W trakcie dochodzenia ustalono, że znacząca część produkcji producentów unijnych objętych próbą była przeznaczona na użytek własny, tzn. często była po prostu przekazywana (bez faktury) lub dostarczana po cenach transferowych w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw w celu dalszego przetwarzania.

(460) W celu ustalenia, czy przemysł unijny doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego zbadano, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego, wytwarzanego przez przemysł unijny, powinno być uwzględnione w analizie.

(461) Aby przedstawić możliwie najpełniejszy obraz sytuacji w przemyśle unijnym, zebrano i przeanalizowano dane dotyczące całej działalności w zakresie wyrobów ze stali powlekaną organicznie, a następnie określono, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek.

(462) Jeżeli chodzi o wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym oraz udziały w rynku, stwierdzono, że aby przeprowadzić wnikliwą analizę i ocenę tych wskaźników, należy skoncentrować się na sytuacji utrzymującej się na wolnym rynku.

(463) Pozostałe wskaźniki ekonomiczne można jednak zbadać w wystarczającym stopniu tylko odnosząc się do całkowitej działalności, w tym do kwestii związanych z użytkowaniem własnym i sprzedażą. Czynniki takie jak wielkość produkcji, moc produkcyjna, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, poziom zatrudnienia, wydajność, wynagrodzenia oraz zdolność do pozyskania kapitału są uzależnione od całkowitej działalności, niezależnie od tego, czy produkt jest wytwarzany na użytek własny, czy też w celu jego sprzedaży na wolnym rynku.

4.3. KONSUMPCJA W UNII

(464) Produkt podobny jest sprzedawany przez przemysł unijny klientom niepowiązanym, a także sprzedawany lub przekazywany przedsiębiorstwom powiązanym w celu dalszego przetwarzania, np. w centrach usług w zakresie obróbki stali.

(465) Przy obliczaniu widocznej konsumpcji wyrobów ze stali powlekaną organicznie w Unii Komisja dodała wielkość całkowitego przywozu wyrobów ze stali powlekaną organicznie do Unii według danych Eurostatu oraz wielkość sprzedaży i wielkość użytku własnego produktu podobnego w Unii produkowanego przez przemysł unijny zgodnie z danymi przedstawionymi w skardze i zgodnie z danymi zweryfikowanymi podczas wizyt weryfikacyjnych w odniesieniu do producentów unijnych objętych próbą.

(466) Dostarczone przez Eurostat dane dotyczące przywozu opierają się jednak na pełnych kodach CN, przy czym jest jasne, że w przypadku części tych kodów CN produkt przywożony nie będzie tożsamy z produktem objętym postępowaniem.

(467) Na tej podstawie ustalono, że łączna konsumpcja unijna rozwijała się następująco:

	2008	2009	2010	OD
Konsumpcja (w tonach)	5 197 716	3 879 380	4 548 528	4 811 310
Indeks (2008 = 100)	100	75	88	93

(468) Łączna konsumpcja na rynku unijnym spadła w okresie badanym o 7 %. W latach 2008-2009 nastąpił spadek wynoszący około 25 %, głównie w wyniku ogólnego negatywnego oddziaływania kryzysu gospodarczego, w szczególności na przemysł budowlany. Następnie konsumpcja zaczęła rosnąć i zwiększyła się między 2009 r. a OD łącznie o 24 %, chociaż cały czas nie osiągnęła pierwotnego poziomu z 2008 r.

4.4. PRZYWÓZ Z PAŃSTWA, KTÓREGO DOTYCZY POSTĘPOWANIE, I UDZIAŁ W RYNKU

(469) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się w okresie badanym w następujący sposób:

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	472 988	150 497	464 582	702 452
Indeks (2008 = 100)	100	32	98	149
Udział w rynku (w %)	9,1	3,9	10,2	14,6
Indeks (2008 = 100)	100	43	112	160

Źródło: Eurostat

- (470) Pomimo spadku poziomu konsumpcji wielkość przywozu z ChRL znacznie wzrosła w okresie badanym, zwiększając się o 49 %. Z uwagi na negatywne oddziaływanie kryzysu gospodarczego wielkość przywozu z ChRL gwałtownie spadła w 2009 r. Przywóz z ChRL zaczął się jednak poprawiać w bardzo szybkim tempie, a skala wzrostu obserwowanego od 2009 r. do OD była imponująca i wyniosła 367 %.
- (471) Podobnie udział w rynku przywozu wzrósł w okresie badanym o 60 %. Pomimo spadku o ponad połowę między 2008 r. a 2009 r. wykazał się on imponującą tendencją wzrostową od 2009 r. do OD i zwiększył się o 275 %.

4.4.1. CENY IMPORTOWE I PODCIĘCIE CENOWE

Przywóz z ChRL	2008	2009	2010	OD
Średnia cena w EUR/tonę	875	728	768	801
Indeks (2008 = 100)	100	83	88	91

Źródło: Eurostat

- (472) Średnia cena importowa z ChRL spadła w okresie badanym o 9 %. Między 2008 r. a 2009 r. spadła ona znacznie o 17 %, a następnie wzrosła o pięć punktów procentowych między 2009 r. a 2010 r. i o kolejne trzy punkty procentowe w OD.
- (473) W całym okresie badanym ceny importowe towarów z ChRL pozostawały niezmiennie poniżej cen sprzedaży przemysłu unijnego. Jak pokazano w tabeli powyżej, o ile w 2009 r. w trakcie największego nasilenia kryzysu gospodarczego nawet obniżka cen o 17 % nie pozwoliła przywózowi z ChRL utrzymać udziału w rynku w sytuacji gwałtownie malejącej konsumpcji i znacznej dekoniunktury, to nieprzerwane podcięcie w kolejnych latach wyjaśnia stały imponujący wzrost udziału przywozu z ChRL w rynku między 2009 r. a OD.
- (474) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu ex-works, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu analogicznych rodzajów produktu, stosowanymi przez chińskich producentów współpracujących przy sprzedaży pierwszemu niepowiązanemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (475) Koszty poniesione po przywozie, o których mowa w powyższym motywie, zostały obliczone na podstawie sprawdzonych danych pochodzących od dwóch niepowiązanych importerów produktu objętego postępowaniem.
- (476) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz pomniejszonych o rabaty i obniżki. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów unijnych w OD, wykazał średnie ważone marginesy podcięcia cenowego przez współpracujących chińskich producentów eksportujących sięgające 20,2 %.
- (477) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący zwrócił się o przedstawienie dodatkowych informacji na temat metody obliczania wysokości podcięcia cenowego w sytuacji, w której rodzaj produktu wywożonego z ChRL nie był w pełni zgodny z rodzajem produktu sprzedawanym na rynku unijnym przez przemysł unijny. Producent ten zwrócił się również o przekazanie informacji, czy w przypadku wykrycia braku zgodności między produktami przeprowadzono dostosowanie z tytułu wystąpienia różnic fizycznych.
- (478) W przypadku braku dokładnego odpowiednika wywożonego rodzaju produktu wśród rodzajów wyrobów sprzedawanych przez przemysł unijny, Komisja porównywała wywożony rodzaj produktu z najbardziej podobnym do niego rodzajem produktu sprzedawanym przez przemysł unijny. W takich przypadkach produkt został porównany z najbardziej podobnym do niego rodzajem produktu, przy czym jedyną różnicą była grubość podłoża.
- (479) W przypadku stwierdzenia większej liczby rodzajów produktu najbardziej podobnego do produktu wywożonego niż jeden, Komisja porównywała rodzaj produktu wywożonego z tańszym rodzajem produktu sprzedawanym na rynku unijnym, niezależnie od tego, czy podłoże w tańszym produkcie było grubsze, czy cieńsze. Dlatego też w takim przypadku nie przeprowadzono dostosowania z tytułu wystąpienia różnic fizycznych.

5. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

5.1. UWAGI WSTĘPNE

- (480) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego instytucje zbadały wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.

(481) W celu ustalenia wskaźników makroekonomicznych, takich jak produkcja przemysłu unijnego, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, sprzedaż wewnętrzna, zatrudnienie i wydajność, wykorzystano dane dostarczone przez skarżącego dla wszystkich producentów wyrobów ze stali powlekanej organicznie w Unii, po sprawdzeniu metodą krzyżową z innymi dostępnymi źródłami i zweryfikowanymi danymi producentów unijnych objętych próbą.

(482) W celu ustalenia wskaźników mikroekonomicznych, takich jak cena jednostkowa, koszt jednostkowy, rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału, zapasy i koszty pracy wykorzystano dane dostarczone i zweryfikowane u sześciu producentów unijnych objętych próbą.

5.2. DANE DOTYCZĄCE PRZEMYSŁU UNIJNEGO JAKO CAŁOŚCI

5.2.1. PRODUKCJA, MOCE PRODUKCYJNE I WYKORZYSTANIE MOCY PRODUKCYJNYCH

(483) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie badanym wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

	2008	2009	2010	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	4 447 780	3 514 965	3 992 209	4 018 310
Indeks (2008 = 100)	100	79	90	90
Moce produkcyjne (w tonach)	6 007 536	6 128 301	6 099 587	5 923 311
Indeks (2008 = 100)	100	102	102	99
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	74	57	65	68
Indeks (2008 = 100)	100	77	88	92

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(484) Powyższa tabela pokazuje, że produkcja zmniejszyła się w okresie badanym o 10 %. Wraz ze spadkiem popytu produkcja spadła gwałtownie w 2009 r., po czym częściowo odzyskała dawny poziom w 2010 r. Mimo że poziom konsumpcji w OD wzrastał, wielkość produkcji utrzymywała się mniej więcej na tym samym poziomie, co w 2010 r.

(485) Moce produkcyjne pozostawały stabilne w badanym okresie. Wykorzystanie mocy produkcyjnych odpowiadało tendencjom w zakresie produkcji i spadło w okresie badanym o 8 %.

5.2.2. WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY, UDZIAŁ W RYNKU I WZROST

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	2 951 468	2 280 304	2 643 923	2 592 540
Indeks (2008 = 100)	100	77	90	88
Udział w rynku (w %)	56,8	58,8	58,1	53,9
Indeks (2008 = 100)	100	104	102	95

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(486) W 2009 r. wielkość sprzedaży przemysłu unijnego nabywcom niepowiązanym gwałtownie spadła o 23 %. W 2010 r. wielkość sprzedaży wzrosła o 13 punktów procentowych, ale następnie spadła o dwa punkty procentowe w OD.

(487) Udział produkcji przemysłu unijnego spadł w okresie badanym o 2,9 punktu procentowego. Po początkowym zwiększeniu udziału przemysłu unijnego w rynku w 2009 r. uległ on zmniejszeniu w 2010 r. i OD, w wyniku czego udział przemysłu unijnego w rynku w OD był o 5 punktów procentowych mniejszy niż w 2009 r. Zmiany te dokonywały się w kontekście wzrostu poziomu konsumpcji o 24 % od 2009 r. do końca OD. Dlatego też przemysł unijny nie mógł czerpać korzyści z rosnącego poziomu konsumpcji ani odzyskać utraconych wcześniej wielkości sprzedaży oraz części udziałów w rynku.

(488) Podczas gdy konsumpcja unijna spadła w okresie badanym o 7 %, a wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rzecz podmiotów niepowiązanych spadła o 12 %, udział przemysłu unijnego w rynku spadł o 2,9 punktu procentowego z 56,8 % w 2008 r. do 53,9 % w OD.

5.2.3. ZATRUDNIENIE I WYDAJNOŚĆ

	2008	2009	2010	OD
Zatrudnienie (ekwiwalent pełnego czasu pracy)	7 088	6 470	6 097	6 046
Indeks (2008 = 100)	100	91	86	85
Wydajność (tona/EPC)	627	543	655	665
Indeks (2008 = 100)	100	87	104	106

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurofer.

- (489) Zatrudnienie w przemyśle unijnym charakteryzowało się stopniową tendencją spadkową. Tak więc całkowita liczba pracowników przemysłowych mierzona w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC) zmniejszyła się o 15 % w okresie badanym, osiągając najniższy poziom w OD. W okresie badanym wydajność wzrosła jednak o 6 %, co świadczy o tym, że przedsiębiorstwa podejmowały próbę racjonalizowania ponoszonych przez siebie kosztów produkcji.

5.2.4. UŻYTEK WŁASNY I SPRZEDAŻ WEWNĘTRZNA

	2008	2009	2010	OD
Użytek własny i sprzedaż wewnętrzna (w tonach)	1 135 987	914 412	986 386	970 757
Indeks (2008 = 100)	100	80	87	85
Udział w rynku (w %)	22	24	22	20
Indeks (2008 = 100)	100	108	99	92

Źródło: skarga i zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (490) Jak wskazano w motywie 459, w Unii istnieje znaczny rynek dla wyrobów ze stali powlekanej organicznie, który jest związany z dalszym wykorzystaniem tych wyrobów przez przemysł unijny.
- (491) Ustalono, że podejmowane przez przedsiębiorstwa działania w zakresie użytku własnego i sprzedaży wewnętrznej miały na celu dalsze przekształcanie tych przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw powiązanych z nimi, które zajmowały się głównie prowadzeniem działalności w sektorze materiałów budowlanych, tj. były użytkownikami końcowymi wyrobów ze stali powlekanej organicznie.
- (492) Na podstawie powyższych informacji stwierdzono, że użytek własny i sprzedaż wewnętrzna w przemyśle unijnym stanowią 24 % całkowitej wielkości produkcji w OD. W okresie badanym użytek własny i powiązana z nim wielkość sprzedaży zmniejszyły się o 15 %, a ich udział w rynku zmalał o 8 %.

- (493) Podczas dochodzenia ustalono, że z punktu widzenia końcowego wykorzystania produktu nie ma istotnej różnicy pomiędzy użytkowaniem własnym a sprzedażą wewnętrzną. Użytek własny był zgłaszany przez przedsiębiorstwa w sytuacji, gdy dalsza działalność przetwórcza miała miejsce w tym samym podmiocie prawnym, a sprzedaż wewnętrzna w sytuacji, gdy sprzedaż następowała na rzecz innych powiązanych podmiotów prawnych i wystawiano za nią fakturę. Ponadto metoda ustalania cen zarówno w przypadku użytku własnego, jak i sprzedaży na rzecz powiązanych podmiotów była podobna, tj. żądano wartości godziwej (metoda koszt plus) produktu zarówno od powiązanych przedsiębiorstw, jak i od wewnętrznych jednostek prowadzących dalsze przetwarzanie w ramach przedsiębiorstw objętych próbą.

- (494) Średnia wartość jednej tony utrzymywała się na stabilnym poziomie w okresie badanym i była o 3 % niższa od ceny sprzedaży stosowanej przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w OD. Przedmiotowa różnica w cenie nie została uznana za istotną, a tendencja obserwowana w odniesieniu do ceny sprzedaży wewnętrznej odpowiada tendencji obserwowanej w odniesieniu do ceny stosowanej wobec niepowiązanych klientów.

	2008	2009	2010	OD
Użytek własny i sprzedaż wewnętrzna (EUR/tonę)	962	802	901	965
Indeks (2008 = 100)	100	83	94	100

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (495) Mając na uwadze, że większość sprzedaży wewnętrznej i użytku własnego była przeznaczona na potrzeby działalności producentów unijnych, związanej z dalszym przetwarzaniem materiałów budowlanych, sprzedaż i użytek własny były także pośrednio narażone na konkurencję ze strony innych uczestników rynku, w tym ze strony subsydiowanego przywozu z ChRL. Popyt wewnętrzny ze strony produkcji związanej z dalszym przetwarzaniem zależał od możliwości sprzedaży wyrobów przetworzonych na wolnym rynku, na którym nie występują zakłócenia wywołane subsydiowanym przywozem wyrobów ze stali powlekanej organicznie. Można zatem uznać, że zmniejszające się wielkości i udział w rynku w okresie badanym były spowodowane konkurencją ze strony subsydiowanego przywozu z ChRL.

5.3. DANE DOTYCZĄCE PRODUCENTÓW UNIJNYCH OBJĘTYCH PRÓBĄ

5.3.1. ŚREDNIE JEDNOSTKOWE CENY SPRZEDAŻY W UNII I KOSZTY PRODUKCJI

	2008	2009	2010	OD
Cena jednostkowa w Unii dla niepowiązanych klientów (EUR/tonę)	1 023	805	911	994

	2008	2009	2010	OD
Indeks (2008 = 100)	100	79	89	97
Koszt jednostkowy produkcji (w EUR/tonę)	925	884	893	978
Indeks (2008 = 100)	100	95	97	106

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (496) Średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz nabywców niepowiązanych w Unii spadły w okresie badanym o 3 %. Największy spadek w wysokości 21 % nastąpił w 2009 r., co odpowiadało obserwowanemu spadkowi w poziomie konsumpcji. W okresie od 2009 r. do OD, zgodnie z obserwowanym wzrostem poziomu konsumpcji i sprzedaży, ceny wzrosły o 23 %, ale nie osiągnęły poziomu z 2008 r.

- (497) Podobnie średnie koszty produkcji i sprzedaży produktu podobnego zwiększyły się w badanym okresie o 6 %, co było spowodowane wzrostem kosztu surowców.

- (498) Po spadku cen jednostkowych stosowanych w odniesieniu do klientów niepowiązanych o 21 % w 2009 r., ceny jednostkowe zaczęły rosnąć. W porównaniu z 2009 r., w 2010 r. i w OD przemysł unijny musiał zmierzyć się ze wzrostem kosztów, przy czym był w stanie tylko nieznacznie podnieść ceny w celu ich pokrycia – tylko na tyle, żeby utrzymać rentowność na tym samym, niskim poziomie obserwowanym w 2010 r. i w OD. Spowodowało to jednak utratę dalszych udziałów w rynku, ponieważ chińskie ceny przywozu ustawicznie podcinały ceny stosowane przez przedsiębiorstwa unijne.

5.3.2. RENTOWNOŚĆ, PRZEPIŁYWY PIENIĘŻNE, INWESTYCJE, ZWROT Z INWESTYCJI I ZDOLNOŚĆ DO POZYSKANIA KAPITAŁU

	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży na rynku Unii na rzecz niepowiązanych klientów (% obrotu ze sprzedaży)	6,7	-9,3	2,8	2,6
Indeks (2008 = 100)	100	-138	41	39
Przepływy pieniężne (EUR)	328 190 880	211 298 356	152 030 083	204 650 414
Indeks (2008 = 100)	100	64	46	62
Inwestycje (EUR)	55 717 957	4 537 128	12 530 132	15 302 264
Indeks (2008 = 100)	100	8	22	27
Zwrot z inwestycji	13,8	-13,9	5,9	6
Indeks (2008 = 100)	100	-101	43	44

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (499) Rentowność przemysłu unijnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rzecz niepowiązanych klientów jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W 2009 r. rentowność przemysłu unijnego drastycznie zmalała, odnotowując spadek o 9,3 %. Od 2010 r. zaczęła ona rosnąć, chociaż rosnące koszty produkcji uniemożliwiły osiągnięcie poziomu uznawanego za zdrowy i bezpieczny dla przemysłu (6,7 %). W całym okresie badanym rentowność spadła o 61 %.

- (500) Tendencja przepływu środków pieniężnych kształtowała się w znacznej mierze tak samo jak spadkowa tendencja rentowności. Najniższy poziom odnotowano w 2010 r. Zaobserwowano również zmniejszenie się zwrotu z inwestycji o 56 %, z 13,8 punktu procentowego w 2008 r. do 6 punktów procentowych w OD.

- (501) Zmiany rentowności, przepływu środków pieniężnych i stopy zwrotu z inwestycji w okresie badanym ograniczyły zdolność przemysłu unijnego do inwestycji w swoją działalność i jej rozwój. Na początku okresu badanego przemysłowi unijnemu udało się poczynić istotne inwestycje, później jednak uległy one gwałtownemu zmniejszeniu w 2009 r. i ogólnie w okresie badanym spadły o 73 %.

- (502) Biorąc pod uwagę charakter przemysłu unijnego, który w pewnym stopniu składa się z dużych, wielonarodowych, połączonych przedsiębiorstw prowadzących działalność w przemyśle stalowym, słabe wyniki finansowe odnotowywane w sektorze wyrobów ze stali powlekanej organicznie nie wywarły wpływu na zdolność tych przedsiębiorstw do pozyskania kapitału.

5.3.3. ZAPASY

	2008	2009	2010	OD
Zapasy końcowe PP (w tonach)	116 852	97 533	124 848	130 593
Indeks (2008 = 100)	100	83	107	112

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (503) Zapasy sześciu producentów unijnych objętych próbą stanowiły około 8 % wielkości produkcji w OD. Poziom zapasów końcowych zwiększył się o 12 % w okresie badanym. Jakkolwiek należy zauważyć, że poziom zapasów nie jest dla tej branży miarodajnym wskaźnikiem, ponieważ produkcja przeważnie odbywa się na zamówienie, a największy wzrost zapasów miał miejsce między 2009 r. a OD i zbiegł się z gwałtownym wzrostem przywozu subsydiowanego z ChRL.

5.3.4. ZATRUDNIENIE, WYNAGRODZENIE I WYDAJNOŚĆ

Średnie koszty pracy na pracownika (EUR/producentów unijnych objętych próbą)	60,959	57,892	58,637	62,347
Indeks (2008 = 100)	100	95	96	102

- (504) Średnie koszty pracy u producentów unijnych objętych próbą wzrosły w okresie badanym jedynie o 2 %, czyli poniżej stopy inflacji. W dochodzeniu wykazano, że producenci objęci próbą wprowadzili znaczne cięcia, w szczególności w zakresie kosztów ogólnych i administracyjnych, dlatego też można uznać, że podjęli działania na rzecz zwiększenia swojej wydajności.

5.3.5. SKUTKI POPRZEDNIEGO DUMPINGU LUB SUBWENCJONOWANIA

- (505) Z uwagi na to, że jest to pierwsze postępowanie anty-dumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem, brak jest danych, by ocenić skutki poprzedniego dumpingu lub subwencjonowania.

5.4. WIELKOŚĆ RZECZYWISTEGO MARGINESU SUBSYDIOWANIA

- (506) Wszystkie marginesy ustalone i wymienione powyżej w części poświęconej subsydiowaniu znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Biorąc pod uwagę wielkość

i cenę przywozu subsydiowanego z ChRL, oddziaływania rzeczywistego marginesu subsydiowania na rynek unijny nie można uznać za nieistotne.

5.5. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (507) W dochodzeniu wykazano, że wszystkie wskaźniki szkody (poza wydajnością) pogorszyły się lub nie rozwinęły się zgodnie z poziomem konsumpcji obserwowanym w okresie badanym.

- (508) W okresie badanym, w kontekście spadku konsumpcji, wielkość przywozu z ChRL znacznie się zwiększyła. Jednocześnie wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyła się łącznie o 12 %, a udział w rynku spadł z 56,8 % w 2008 r. do 53,9 % w OD. Mimo że poziom konsumpcji zwiększył się o 24 % w okresie od 2009 r. do OD, rok po wybuchu kryzysu gospodarczego wywierającego wpływ na popyt, udział przemysłu unijnego w rynku w dalszym ciągu się zmniejszał. Przemysł unijny nie był w stanie odzyskać utraconego udziału w rynku ze względu na znaczną ekspansję przywozu subsydiowanego z ChRL na rynek unijny. Tani przywóz subsydiowany zwiększał się w okresie badanym po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego.

- (509) Ponadto znacznie pogorszyły się wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływ środków pieniężnych i rentowność. Oznacza to, że pogorszyła się zdolność przemysłu unijnego do pozyskania kapitału i inwestowania.

- (510) W związku z powyższym uznano, że przemysł unijny poniósł znaczącą szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. WPROWADZENIE

- (511) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz subsydiowany z ChRL wyrządził przemysłowi unijnemu szkodę w stopniu pozwalającym na sklasyfikowanie jej jako istotną. Zbadano znane czynniki, inne niż przywóz subsydiowany, które mogły równocześnie spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej przez inne czynniki.

6.2. WPŁYW PRZYWOZU SUBSYDIOWANEGO

- (512) W dochodzeniu wykazano, że w okresie badanym poziom konsumpcji w Unii zmniejszył się o 7 %, natomiast wielkość przywozu subsydiowanego z ChRL wzrosła o około 49 %, a udział tego przywozu w rynku wzrósł o 60 % z poziomu 9,1 % w 2008 r. do poziomu 14,6 % w OD. Jednocześnie wielkość sprzedaży przemysłu unijnego do niepowiązanych podmiotów zmniejszyła się łącznie o 12 %, a udział tej sprzedaży w rynku spadł o 2,9 % z 56,8 % w 2008 r. do 53,9 % w OD.
- (513) Chociaż przywóz z ChRL ucierpiał także w wyniku kryzysu gospodarczego i spadł między 2008 r. a 2009 r. o 68 %, to od 2009 r. do OD rósł w bardzo szybkim tempie, osiągając pod koniec OD wzrost o 367 %, chociaż konsumpcja w Unii zwiększyła się w tym okresie jedynie o 24 %. Obniżając cenę jednostkową o 9 % w stosunku do 2008 r. i podcinając ceny przemysłu unijnego nawet o 20,2 % w OD, przywóz z ChRL zwiększył swój udział w rynku między 2008 r. a OD o 60 %, osiągając poziom 14,6 %.
- (514) Jednocześnie od 2008 r. do OD ogólna wielkość sprzedaży producentów unijnych na rzecz podmiotów niepowiązanych spadła o 12 %. W czasie ożywienia gospodarczego, od 2009 r. do OD, przemysłowi unijnemu udało

się zwiększyć wielkość sprzedaży na rzecz podmiotów niepowiązanych jedynie o 13 %, ale stracił on 8 % udziału w rynku, a zatem odniósł jedynie ograniczone korzyści z tytułu wzrostu konsumpcji. Przywóz z ChRL najbardziej skorzystał na wzroście konsumpcji, pozostawiając innych uczestników rynku daleko w tyle.

- (515) Średnie ceny importowe z ChRL spadły w okresie badanym o 9 %. Chociaż wykazywały tendencję wzrostową po gwałtownym spadku w 2009 r., między 2009 r. a OD znajdowały się stale poniżej poziomu stosowanego przez przemysł unijny. Cena jednostkowa na rzecz nabywców niepowiązanych w Unii spadła tylko o 3 %, opierając się presji cenowej wywieranej przez przywóz z ChRL. Oczywiście jest jednak, że ceny te zostały utrzymane kosztem zmniejszenia wielkości sprzedaży oraz obniżenia rentowności takiej sprzedaży, ponieważ rentowność uległa zmniejszeniu o 61 % z poziomu 6,7 % w 2008 r. do 2,6 % w OD.
- (516) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że wzrost przywozu subsydiowanego z ChRL po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego odegrał decydującą rolę w poniesieniu znacznej szkody przez przemysł unijny, co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu skorzystanie w pełni z rosnącej konsumpcji w Unii.

6.3. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

6.3.1. PRZYWÓZ Z PAŃSTW TRZECICH

Państwo		2008	2009	2010	OD
Korea Południowa	Ilość (w tonach)	228 123	226 568	173 935	237 164
	Indeks (2008 = 100)	100	99	76	104
	Udział w rynku (w %)	4,4	5,8	3,8	4,9
	Indeks (2008 = 100)	100	133	87	112
Indie	Średnia cena	901	727	846	903
	Indeks (2008 = 100)	100	81	94	100
	Ilość (w tonach)	159 999	149 138	155 384	141 391
	Indeks (2008 = 100)	100	93	97	88
Inne państwa	Udział w rynku (w %)	3,1	3,8	3,4	2,9
	Indeks (2008 = 100)	100	125	111	95
	Średnia cena	932	667	773	824
	Indeks (2008 = 100)	100	72	83	88
Inne państwa	Ilość (w tonach)	249 151	158 461	124 319	167 007

Państwo		2008	2009	2010	OD
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	64	50	67
	Udział w rynku (w %)	4,8	4,1	2,7	3,5
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	85	57	72
	Średnia cena	951	809	924	955
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	85	97	100
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem ChRL	Ilość (w tonach)	637 274	534 167	453 637	545 562
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	84	71	86
	Udział w rynku (w %)	12,3	13,8	10,0	11,3
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	112	81	92
	Średnia cena	929	735	842	898
	<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	79	91	97

Źródło: Eurostat

- (517) Podczas gdy przywóz z ChRL stanowił w OD 56 % całkowitego przywozu w Unii, inne ważne źródła przywozu stanowiły Republika Indii („Indie”) (11 %) i Korea Południowa (19 %). W przeciwieństwie do przywozu z ChRL przywóz z Indii, mimo gwałtownego spadku jego średniej ceny o 12 %, ogólnie odnotował w okresie badanym spadek o 12 % i utratę udziału w rynku o 5 %. Przywóz z Korei Południowej zwiększył się zaledwie o 4 %, przy czym średnia cena utrzymała się na tym samym poziomie, co w 2008 r. Udział przywozu z Indii w rynku wyniósł 2,9 % w OD, natomiast udział przywozu z Korei Południowej utrzymywał się na poziomie 4,9 %.
- (518) Pozostały przywóz, stanowiący 14 % całkowitego przywozu, spadł o 33 %, a jego średnia cena pozostawała na poziomie z 2008 r.
- (519) Mimo że średnia cena całego pozostałego przywozu znajdowała się poniżej poziomu cenowego przemysłu unijnego, ewentualny wpływ tego przywozu może być jedynie marginalny. Po pierwsze, do Komisji nie dotarły żadne dowody, że przywóz z innych źródeł był nieuczciwy. Po drugie, w przeciwieństwie do przywozu z ChRL ogólne poziomy cen z głównych źródeł pozostałego przywozu były przez cały okres badany raczej stabilne, co pokazuje, że przemysł unijny może skutecznie konkurować z tym przywozem w segmentach rynkowych. Po trzecie, przywóz z innych państw ulegał w okresie badanym zmniejszeniu i cały czas pozostaje na niskim poziomie, zarówno ogólnie, jak i w odniesieniu do poszczególnych głównych państw wywozu. Ponadto zmniejszający się udział pozostałego przywozu w rynku potwierdza, że przywóz ten nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu.

6.3.2. WYNIKI EKSPORTOWE PRZEMYSŁU UNIJNEGO

	2008	2009	2010	OD
Wywóz, Eurostat (w tonach)	669 790	612 204	580 477	605 760
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	91	87	90
Średnia cena (EUR/tona)	1 068	937	995	1 092
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	88	93	102
Wywóz dokonywany przez producentów unijnych objętych próbą	53 542	46 516	48 102	46 228
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	87	90	86
Średnia cena sprzedaży (EUR/tonę)	1 086	826	984	1 132
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	76	91	104

Źródło: Eurostat i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (520) Całkowity wywóz wyrobów ze stali powlekanej organicznie przez przemysł unijny do państw trzecich zmniejszył się według danych Eurostatu w okresie badanym o 10 %. Średnia cena była jednak stosunkowo wysoka i wzrosła w okresie badanym o 2 %. Wywóz stanowił 15 % całkowitej produkcji Unii i umożliwił przemysłowi unijnemu osiągnięcie korzyści skali oraz

zmniejszenie całkowitych kosztów produkcji. W związku z tym można uznać, że działalność eksportowa przemyśłu unijnego nie może być potencjalnie przyczyną istotnej szkody.

- (521) Ten ogólny obraz znajduje odzwierciedlenie w sytuacji dotyczącej wywozu na rzecz niepowiązanych klientów w państwach trzecich przez producentów unijnych objętych próbą. W okresie badanym spadł on o 14 %, chociaż również w tym przypadku jednostkowa cena eksportowa była ciągle wyższa (średnio między 2 a 14 %, w zależności od roku) niż cena w Unii.

6.3.3. PRZYWÓZ Z CHRL WEDŁUG SKARŻĄCYCH

- (522) W trakcie dochodzenia i po ujawnieniu ostatecznych ustaleń twierdzono, że skarżący (za pośrednictwem powiązanych z nimi przedsiębiorstw) sami dokonywali przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL oraz że ten przywóz stanowił od 20 do 40 % całkowitego przywozu z ChRL. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na poparcie tej tezy. Po zbadaniu wspomnianych zarzutów i przeprowadzeniu analizy zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów unijnych objętych próbą stwierdzono, że przedmiotowi producenci przywieźli zaledwie ok. 10 000 ton towaru w OD – liczba ta zasadniczo pokrywała się z danymi przedstawionymi w skardze. Ustalono, że podobna wielkość, nieujawniona zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego, została przywieziona przez powiązane przedsiębiorstwa producentów unijnych objętych próbą. Przywóz ten stanowił razem jedynie około 2–3 % całkowitego przywozu z ChRL. W związku z tym nie można uznać, że skarżący dokonywali przywozu z ChRL w ilościach i w sposób, który poddawałby w wątpliwość ich status producentów unijnych zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, lub który przynosiłby im szkodę. Z tego względu argument ten odrzucono.

6.3.4. UŻYTEK WŁASNY I SPRZEDAŻ WEWNĘTRZNA

- (523) Niektóre zainteresowane strony utrzymywały, że szkodę w stosunku do przemysłu unijnego spowodowało jego zaangażowanie – bezpośrednio lub za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw w ramach grupy – w działalność związaną z dalszym przetwarzaniem i produkcją materiałów budowlanych (np. płyt warstwowych, blachy trapezowej itp.). W szczególności twierdzono, że przemysł unijny udostępniał wyroby ze stali powlekanej organicznie w ramach swojej własnej działalności do dalszego przetwarzania po cenach niższych niż niepowiązanym przedsiębiorstwom, „subsydiując” je tym samym w ramach grupy i umożliwiając im podcięcie konkurentów w segmencie dalszego przetwarzania.
- (524) Jak wskazano powyżej, średnia cena użytku własnego i sprzedaży wewnętrznej za tonę była zaledwie o 3 % niższa od ceny sprzedaży stosowanej wobec niepowiązanych klientów w OD. W dochodzeniu wykazano, że nieuczciwa konkurencja ze strony subsydiowanego przywozu wywarła prawdopodobnie również pośredni wpływ na kwestie związane z użytkowaniem własnym i sprzedażą

wewnętrzną. Jeżeli przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z dalszym przetwarzaniem faktycznie czerpałyby korzyści wskazane w skardze, znalazłoby to potwierdzenie w zestawieniu stosowanych przez nie cen sprzedaży wewnętrznej oraz cen sprzedaży stosowanych wobec niepowiązanych klientów. Z tego względu argument ten odrzucono.

- (525) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA ponownie stwierdziło, że przemysł unijny udostępniał wyroby ze stali powlekanej organicznie powiązanym przedsiębiorstwom niższego szczebla po „subsydiowanej” cenie, stosując tym samym praktyki podcinania swoich konkurentów w segmencie niższego szczebla. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów, które wpłynęłyby na zmianę wniosku przedstawionego przez Komisję w motywie 524 – w motywie tym Komisja uznała, że różnica między ceną sprzedaży wyrobów dla przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych była niewielka (2 %), oraz że nie stwierdzono wystąpienia szkody powstałej z własnej winy.
- (526) CISA zakwestionowało również dane dotyczące kosztów wytwarzania wyrobów ze stali powlekanej organicznie oraz, co za tym idzie, cen sprzedaży wyrobów ze stali powlekanej organicznie powiązanym stronom. Opierając się na cenie sprzedaży zwojów cynkowanych na gorąco, surowca wykorzystywanego przy produkcji wyrobów ze stali powlekanej organicznie, CISA stwierdziło, że koszty produkcji wyrobów ze stali powlekanej organicznie w okresie objętym dochodzeniem nie mogły przekraczać 900 EUR/t.
- (527) Po pierwsze, w przedstawionych obliczeniach nie wskazano wyraźnie, w jakim stopniu wszystkie koszty, takie jak koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz koszty finansowe, zostały uwzględnione w łącznej kwocie wskazanej przez CISA. Po drugie, Komisja zweryfikowała koszty produkcji wyrobów ze stali powlekanej organicznie, jakie ponoszą wszyscy objęci próbą producenci unijni, i upewniła się, że całkowity koszt produkcji uwzględnia koszt surowców, przetwarzania, powlekania, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, koszty finansowe itd.
- (528) CISA stwierdziło następnie, że sprzedaż wyrobów ze stali powlekanej organicznie powiązanym stronom odbywa się ze stratą, i w związku z tym powoduje szkodę dla przemysłu unijnego. Twierdzenie to opiera się na porównaniu całkowitych kosztów produkcji (978 EUR/t) ze średnią ceną sprzedaży stronom powiązanym (965 EUR/t).
- (529) Choć prawdą jest, że przeprowadzenie prostego porównania wartości matematycznych może wskazywać, że powiązana sprzedaż odbywała się ze stratą, należałoby jednocześnie założyć, że poszczególne podmioty w ramach przemysłu unijnego ponosiłyby dokładnie takie same koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz inne pośrednie koszty sprzedaży w odniesieniu do prowadzonej przez siebie sprzedaży wewnętrznej, jak

i w odniesieniu do sprzedaży niepowiązanej. Jak wskazano w motywie 493, sprzedaż na rzecz stron powiązanych jest prowadzona na zasadzie „koszt plus”, dlatego też przemysł unijny odzyskiwał poniesione koszty dzięki prowadzeniu takiej sprzedaży.

6.3.5. KRYZYS GOSPODARCZY

- (530) Kryzys gospodarczy i jego skutki dla przemysłu budowlanego przynajmniej częściowo wyjaśniają spadek popytu i presję cenową w okresie badanym. Jak wyżej wspomniano, konsumpcja spadła w 2009 r. o 25 %. Od 2010 r. rynek zaczął jednak rosnąć, a w okresie od 2009 r. do końca OD konsumpcja wzrosła o 24 %.
- (531) W przeprowadzonej analizie szkody i związku przyczynowego rozdzielono jednak załamanie rynku z 2009 r. i jego późniejszy wzrost między 2009 r. a OD. Wyraźnie wykazano w niej, że przywóz z ChRL w pełni skorzystał z odradzającej się konsumpcji, a ponadto stale podcinał ceny przemysłu unijnego, przekształcając tym samym możliwość zapewnienia wszystkim uczestnikom rynku równych szans pokonania tendencji spadkowych w nieustającej walce o przetrwanie.
- (532) Po upływie terminu przesyłania uwag w odniesieniu do ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona zwróciła uwagę na ogłoszone zamknięcie fabryki w Belgii i na fakt, że siła wyższa powodowała trudności w normalnej produkcji i dostawach z innych zakładów w Belgii. Zainteresowana strona stwierdziła, że wskazuje to na brak bezpieczeństwa dostaw stali powlekaną organicznie w Unii, co stanowi powód, dla którego należy umożliwić importerom i użytkownikom swobodne pozyskiwanie ich stali powlekaną organicznie z Unii i Chin.
- (533) Argumenty te zostały odrzucone. Uwzględniając, że wykorzystanie mocy produkcyjnych w Unii jest niskie, problemu nie stanowi zakłócenie dostaw, ponieważ przemysł unijny ma wystarczające dostępne moce przerobowe. W każdym razie zakłady zamykane w Belgii nie produkowały stali powlekaną organicznie. Bezpieczeństwo dostaw jest oczywiście ważne, ale zaproponowane cła nie mają w tym przypadku na celu zatrzymania dostaw stali powlekaną organicznie z Chin, lecz zapobieżenie dostawom na rynek unijny produktu po cenach dumpingowych.

6.3.6. STRUKTURALNA NADWYŻKA MOCY PRODUKCYJNYCH

- (534) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że nie przywóz z ChRL spowodował szkodę dla przemysłu unijnego, który stanowią przeważnie zintegrowani pionowo producenci stali, lecz wynikała ona ze strukturalnych problemów przemysłu stalowego Unii, takich jak

nadwyżka mocy produkcyjnych. Twierdzono także, że konsolidacja przemysłu stalowego, która dokonała się przed okresem badanym, doprowadziła do nadwyżki mocy produkcyjnych, a wszelkie poniesione szkody wynikały ze zbyt dużej liczby zakładów produkcyjnych.

- (535) Produkcja wyrobów ze stali powlekaną organicznie faktycznie jest kapitałochłonna, a przedmiotowy przemysł cechuje się stosunkowo wysokimi kosztami stałymi. Konsolidacja przemysłu stalowego, która miała miejsce przed okresem badanym, nie doprowadziła jednak do powstania nadwyżki mocy produkcyjnych. Po niewielkim zwiększeniu zainstalowanych mocy produkcyjnych w 2009 r., przemysł zmniejszył je nieznacznie w 2010 r. i ponownie w OD. Poziom zainstalowanych mocy produkcyjnych w OD był niższy niż całkowity poziom konsumpcji w Unii, przy czym gdyby popyt w OD zwiększył się do poziomu z 2008 r., a przemysł unijny był w stanie wykorzystać taki wzrost popytu, wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowałoby się na poziomie około 74 %.
- (536) Odpowiedzialność za negatywny wpływ nadwyżki mocy produkcyjnych można jedynie w niewielkim stopniu przypisać unijnym producentom wyrobów ze stali powlekaną organicznie. Po pierwsze, w ramach dochodzenia wykazano, że przemysł unijny niewątpliwie podejmował kroki na rzecz utrzymania efektywności, ponieważ wydajność wzrosła o 6 % w całym przemyśle. Po drugie, ciągłe inwestycje w linie produkcyjne i elastyczność w ich wykorzystaniu do wytwarzania innych wyrobów pomogły osiągnąć korzyści skali i obniżyć koszty stałe. Zatem przy spadku wykorzystania mocy produkcyjnych w przedsiębiorstwach objętych próbą o 18 % w okresie badanym średnie koszty produkcji wzrosły jedynie o 6 %, wliczając w to wzrost kosztów surowca. Nie można więc wnioskować, że nadwyżka mocy produkcyjnych spowodowałaby zerwanie związku przyczynowego. Ten argument zostaje więc odrzucony.

6.4. WNIOSKI W SPRAWIE ZWIĄZKU PRZYZYNOWEGO

- (537) Wykazano, że w okresie badanym, a zwłaszcza w okresie od 2009 r. do OD, miał miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku subsydiowanego przywozu z ChRL. Ustalono także, że przywóz ten nieustannie podcinał ceny przemysłu unijnego na rynku unijnym, w szczególności w OD.
- (538) Wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu subsydiowanego z ChRL zbiegł się w czasie z negatywnymi zmianami sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego. Sytuacja ta, pomimo rosnącej konsumpcji, uległa pogorszeniu w OD, kiedy to przemysł unijny nie był

w stanie odzyskać utraconego udziału w rynku i rentowności. Inne wskaźniki finansowe, takie jak przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, zatrzymały się na poziomie z 2010 r., a zatrudnienie osiągnęło swój najniższy poziom.

- (539) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie mają charakteru powodującego zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (540) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozróżniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu subsydiowanego, stwierdza się, że przywóz subsydiowany z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. UWAGI WSTĘPNE

- (541) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego instytucje zbadały, czy pomimo powyższych ustaleń istnieją decydujące powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków wyrównawczych w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników produktu objętego postępowaniem.

7.2. INTERES PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (542) Przemysł unijny jako całość składa się z grupy 22 znanych producentów, odpowiadających za całość unijnej produkcji wyrobów ze stali powlekaną organicznie. Producenci znajdują się w różnych państwach członkowskich Unii i zatrudniają bezpośrednio ponad 5 400 osób w związku z produktem podobnym do produktu objętego postępowaniem.
- (543) Żaden z producentów nie wystąpił przeciwko wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej na podstawie wskaźników makroekonomicznych, pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł unijny, który doświadczył ponadto negatywnych skutków z tytułu przywozu subsydiowanego.
- (544) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanym z ChRL. Wszystkie wskaźniki szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. W szczególności znacznemu pogorszeniu uległy wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi producentów unijnych, takie jak rentow-

ność i zwrot z inwestycji. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (545) Oczekuje się, że nałożenie ceł wyrównawczych przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu przemysł unijny będzie mógł odpowiednio dostosować ceny wyrobów ze stali powlekaną organicznie, tak by odzwierciedlały koszty różnych składników i warunki rynkowe. Można również oczekiwać, że nałożenie środków wyrównawczych umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową.
- (546) Jeżeli środki nie zostałyby wprowadzone, należałoby spodziewać się dalszej utraty udziału w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego. Sytuacji tej nie da się utrzymywać w perspektywie średnio- lub długoterminowej. Prawdopodobne jest również, że niektórzy producenci indywidualni musieliby zamknąć swoje zakłady produkcyjne z powodu poniesienia poważnych strat w okresie badanym. Z uwagi na poniesione straty i wysoki poziom inwestycji dokonanych w produkcję na początku okresu badanego można oczekiwać, że większość producentów unijnych nie byłaby w stanie uzyskać zwrotu kosztów swoich inwestycji w przypadku, gdyby środki nie zostały wprowadzone.
- (547) W związku z powyższym stwierdza się, że wprowadzenie środków wyrównawczych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

7.3. INTERES UŻYTKOWNIKÓW I IMPORTERÓW

- (548) Jak wspomniano powyżej w motywie 14, zgłosiło się pięciu importerów, ale tylko dwóch z nich udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Spośród około 100 użytkowników wymienionych w skardze, 19 zgłosiło się i wyraziło zainteresowanie postępowaniem. Następnie dziesięć przedsiębiorstw odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (549) Najbardziej aktywni użytkownicy i importerzy sporządzili wspólne oświadczenia pisemne. W trakcie dochodzenia przeprowadzono także szereg przesłuchań. Ich główne argumenty dotyczące wprowadzenia środków przeanalizowano poniżej.
- (550) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, otrzymano uwagi złożone przez importerów oraz inne zainteresowane strony. Nie przedstawiono w nich jednak żadnych nowych argumentów poza argumentami przytoczonymi poniżej.

7.3.1. KONKURENCJA NA RYNKU UNIJNYM

- (551) Użytkownicy i importerzy utrzymywali, że rynek unijny wyrobów ze stali powlekaną organicznie nie jest wystarczająco konkurencyjny i że przywóz z ChRL jest niezbędny, by dać przedsiębiorstwom importującym wyroby ze stali powlekaną organicznie i korzystającym z tych wyrobów większą siłę przetargową. Ponadto użytkownicy i importerzy zasugerowali również, że przemysł unijny był zaangażowany w porozumienia oligopolistyczne w celu kontrolowania rynku. Producenci unijni konkurowali na tych samych rynkach i często sprzedawali towary na rzecz tych samych klientów lub na rzecz przedsiębiorstw budowlanych zależnych od innych przedsiębiorstw unijnych. Mając na uwadze fakt, że poza pojedynczymi skargami dotyczącymi trudności w negocjowaniu cen nie przedstawiono żadnych innych dowodów i że poza pięcioma grupami skarżących producentów unijnych w Unii działa 11 innych producentów wyrobów ze stali powlekaną organicznie, spośród których niektórzy są bardzo duzi, oraz uwzględniając istnienie wielu innych źródeł przywozu, przedmiotowe zarzuty zostały odrzucone.

7.3.2. NIEDOBÓR DOSTAW

- (552) Użytkownicy i importerzy podnosili również zarzut, że nałożenie środków wyrównawczych w odniesieniu do przywozu z ChRL przyczyniłoby się do powstania niedoboru wyrobów ze stali powlekaną organicznie na rynku unijnym. Biorąc jednak pod uwagę opisaną powyżej dużą różnorodność źródeł zaopatrzenia, a także wolne moce produkcyjne przemysłu unijnego, uważa się za mało prawdopodobne, by taki niedobór wystąpił. Z tego względu argument ten odrzucono.

7.3.3. WNIOSEK W SPRAWIE INTERESÓW UŻYTKOWNIKÓW I IMPORTERÓW

- (553) Dziesięciu współpracujących użytkowników reprezentowało w OD 7 % całkowitego przywozu z ChRL. Dochodzenie wykazało, że wszyscy użytkownicy utrzymują różne poziomy zaopatrzenia. Zakupy z ChRL stanowiły przeciętnie około 15 % ich całkowitych zakupów wyrobów ze stali powlekaną organicznie; ponadto okazało się, że największe ilości pochodziły od producentów unijnych (73 %), a 12 % przywieziono z innych państw trzecich. W istocie, ponieważ produkt objęty postępowaniem jest w dużym stopniu znormalizowany, znaczenie przywiązania klientów jest raczej względne, a zarówno użytkownicy, jak i importerzy mogą z punktu widzenia jakości produktu dość łatwo zmieniać źródła zaopatrzenia.
- (554) W dochodzeniu wykazano, że wszyscy współpracujący użytkownicy z wyjątkiem jednego osiągnęli zyski w sektorze korzystającym z produktu objętego postępowaniem, a ich rentowność w OD wynosiła od 1 % do 13 %, w zależności od przedsiębiorstwa. Rentowność tych przedsiębiorstw nie była w istotny sposób uzależniona od przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL.

- (555) Na podstawie odpowiedzi użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu oceniono prawdopodobny skutek proponowanych środków. Otóż nawet przyjmując mało prawdopodobny najgorszy scenariusz dla współpracujących użytkowników, tzn. brak możliwości przeniesienia wzrostu cen oraz konieczność utrzymania przywozu z ChRL na takim samym poziomie, jak w OD, nałożenie cła spowodowałoby wzrost kosztów produkcji o 1 do 5 % i spadek rentowności o 1 do 2,8 punktów procentowych w odniesieniu do większości przywozu oraz o około 4 punkty procentowe w odniesieniu do przywozu objętego cłem rezydualnym. Bardziej prawdopodobnym scenariuszem jest jednak scenariusz zakładający wystąpienie znacznie mniejszego wpływu, niż opisany powyżej. Przywóz z ChRL stanowi stosunkowo niewielką część działalności użytkowników i w związku z tym można spodziewać się stosunkowo łatwego przeniesienia wzrostu kosztów z tytułu zastosowania środków wyrównawczych. Ponadto zważywszy, że poza wieloma producentami unijnymi istnieje poważne alternatywne źródła przywozu niepodlegające środkom, np. Indie i Korea Południowa, należy oczekiwać, że po nałożeniu środków ceny na rynku uwzględnią także te czynniki.

- (556) Dwóch współpracujących importerów reprezentowało w OD około 6 % całkowitego przywozu z ChRL, przy czym zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego dokładna wielkość nie mogła zostać ujawniona. Podobnie jak użytkownicy, również importerzy utrzymywali poza ChRL inne źródła zaopatrzenia. Ponadto ustalono, że środki miałyby potencjalnie większy wpływ na rentowność importerów niż na rentowność użytkowników, jeżeli mieliby oni utrzymać strukturę przywozu stosowaną w OD. W praktyce jednak importerzy jako przedsiębiorstwa handlowe są nawet bardziej elastyczni od użytkowników i byłiby najprawdopodobniej pierwszymi, którzy przestawiliby się na alternatywne źródła zaopatrzenia.

- (557) Część korzyści czerpanych przez użytkowników i importerów z przywozu z ChRL wynika w istocie z niesprawiedliwej dyskryminacji cenowej praktykowanej przez chińskich eksporterów, a nie z naturalnej przewagi konkurencyjnej. Zatem ponowne wprowadzenie równych warunków działania na rynku unijnym poprzez korektę zakłóceń wymiany handlowej powstałych w konsekwencji przywozu subsydiowanego pozwoliłoby na przywrócenie sytuacji, w której dynamika i kształtowanie cen na rynku wyrobów ze stali powlekaną organicznie podlegają zdrowym, rynkowym zasadom, bez stawiania w niekorzystnej sytuacji innych uczestników rynku (użytkowników, producentów, konsumentów końcowych), którzy nie są w stanie czerpać natychmiastowych korzyści z przywozu subsydiowanego.

7.4. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU UNII

- (558) W związku z powyższym uznaje się, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, że nie ma istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

8.1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

- (559) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.
- (560) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków pod uwagę wzięto ustalone marginesy subsydiowania oraz kwotę opłat celnych niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (561) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przedsiębiorcom unijnym pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany. Uznaje się, że zysk, który mógłby zostać osiągnięty w przypadku braku przywozu subsydiowanego, powinien opierać się na roku 2008, kiedy przywóz z ChRL był w mniejszym stopniu obecny na rynku unijnym. Uważa się wobec tego, że za właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać przy braku subsydiowania wyrządzającego szkodę, uznać można marżę zysku w wysokości 6,7 % obrotów.
- (562) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody otrzymano poprzez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku wynoszącego 6,7 % do kosztów produkcji.
- (563) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w ChRL, odpowiednio dostosowanej po uwzględnieniu kosztów przywozu i opłat celnych, z niewyrządzającą szkody ceną stosowaną w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek średniej wartości importowej CIF porównywanych rodzajów produktu.
- (564) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zainteresowane strony zakwestionowały wyliczenia, zgodnie z którymi docelowy zysk przemysłu unijnego ustalono na poziomie 6,7 %, podważając również zasadność wyboru roku 2008 jako roku reprezentatywnego pod względem rentowności. Wysłunięty przez nie argument, zgodnie z którym na wielkość zysków osiągniętych przez przemysł unijny w 2008 r. wpłynął kryzys finansowy, przez co rok 2008 należało uznać za rok wyjątkowy, zdaje się jednak sugerować, że poziom zysków uzyskanych w 2008 r. jest niższy od tego, jakiego przemysł unijny mógłby oczekiwać w normalnym roku. Argument ten należy odrzucić z uwagi na brak przedstawienia dowodów pozwalających określić wysokość zysków, jakie przemysł unijny osiągnąłby w 2008 r. w przypadku, gdyby nie doszło do wybuchu kryzysu finansowego.
- (565) Zainteresowane strony zwróciły również uwagę na fakt, że wielkości przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej znajdowały się na najniższym poziomie w 2009 r., nie zaś w 2008 r. Ponieważ jednak przemysł unijny nie był rentowny w 2009 r., wykorzystanie danych z roku 2009 do ustalenia poziomu docelowego zysku przemysłu unijnego nie jest możliwe.
- (566) CISA stwierdziło również, że zysk ze sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w 2008 r. nie może zostać wykorzystany jako docelowy zysk, ponieważ w tym roku odnotowano najwyższą różnicę w cenie między sprzedażą powiązaną i niepowiązaną. Argument ten został odrzucony, ponieważ wspomniana różnica w cenie nie ma znaczenia w kontekście obliczania wysokości zysków ze sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych.
- (567) CISA zaproponowało następnie, aby oprócz wysokości docelowego zysku ze sprzedaży wyrobów ze stali powlekaniej organicznie w Unii stronom niepowiązanym na średnim ogólnym zysku wypracowanym przez wielonarodową korporację ArcelorMittal w latach 2010 i 2011. Propozycja ta została odrzucona jako wiarygodne źródło informacji na temat zysków ze sprzedaży wyrobów ze stali powlekaniej organicznie w Unii przy braku przywozu po cenach dumpingowych, ponieważ oparcie się na zyskach wypracowywanych przez całą globalną grupę ArcelorMittal w oczywisty sposób nie odzwierciedlałoby poziomu zysków ze sprzedaży wyrobów ze stali powlekaniej organicznie w Unii.
- (568) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała prawidłowość zastosowanej przez Komisję metody obliczania marginesu podcięcia cenowego. Zarzut ten opierał się jednak na wyjściu z błędnego założenia, że Komisja obliczyła wysokość marginesu podcięcia cenowego odejmując wartość średnich zysków wypracowanych przez przemysł unijny w OD (2,6 %) od ceny rynkowej, by otrzymać „próg rentowności” (tj. cenę, która skutkowałaby zerowym zyskiem), i następnie dodając wysokość docelowego zysku do tego „prógu rentowności”.
- (569) Komisja obliczyła wysokość marginesu podcięcia cenowego dodając wysokość docelowego zysku do kosztów produkcji związanych z każdym rodzajem produktu. Metoda zasugerowana przez zainteresowaną stronę jest wadliwa, ponieważ średni zysk na poziomie 2,6 % nie był realizowany automatycznie w odniesieniu do każdego przypadku sprzedaży każdego modelu przez wszystkie przedsiębiorstwa, których dane wykorzystano.
- (570) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała również obliczenia Komisji dotyczące wysokości szkody. Ponieważ wspomniana zainteresowana strona nie dysponowała pełnym dostępem do danych, z których

Komisja korzystała przy obliczaniu wysokości marginesu szkody, podjęła próbę samodzielnego obliczenia wartości tego wskaźnika, opierając się na danych dotyczących różnic w cenie rynkowej podłoża powlekanego stopami aluminium-cynkowymi oraz podłoża powlekanego cynkiem, której wysokość ustaliła na poziomie 50 USD/Mt. Przedmiotowe „przeliczenie” przeprowadzone w oparciu o niekompletne dane wykazało niższy poziom marginesu szkody, niż poziom marginesu szkody wyliczony i ujawniony przez Komisję.

- (571) Argumenty zainteresowanej strony zostały odrzucone, ponieważ po przeprowadzeniu analizy wszystkich danych dostarczonych zarówno przez producentów eksportujących, jak i przez przemysł unijny, nie stwierdzono wystąpienia sugerowanej różnicy w cenie. Dlatego też należy podkreślić, że dane, z których korzystała zainteresowana strona, były niekompletne, i w związku z tym obliczenia przeprowadzone na ich podstawie nie mogły przynieść takiego samego wyniku, jak ten uzyskany przez Komisję przy wyliczaniu wysokości marginesu szkody.

8.2. ŚRODKI OSTATECZNE

- (572) W świetle wniosków dotyczących subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze w odniesieniu do przywozu wyrobów ze stali powlekaną organicznie pochodzącego z ChRL na poziomie niższego z marginesów subsydiowania i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę cła należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonych marginesów subsydiowania. Na podstawie powyższego stawki, zgodnie z którymi tego rodzaju cła zostaną nałożone, ustala się na następującym poziomie:

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania (w %)	Margines szkody (w %)	Cło wyrównawcze (w %)
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd.; Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd.; Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	55,8	29,7
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd.; Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	29,7	23,8
Union Steel China	26,8	13,7	13,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	26,8	43,0	26,8
Cło rezydualne	44,7	58,3	44,7

- (573) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały wyznaczone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia,

dotyczących tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki cła (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały konkretnie wymienione w art. 1, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki cła dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (574) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnej stawki cła wyrównawczego wobec przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁰⁴⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (575) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła wyrównawczego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie wywozili towarów do Unii w OD,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaną organicznie, tj. wyrobów walcowanych płaskich ze stali stopowej i niestopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej), malowanych, lakierowanych lub powlekanych tworzywem sztucznym co najmniej z jednej strony, z wyłączeniem tzw. „płyt warstwowych” w rodzaju stosowanych w budownictwie i składających się z dwóch zewnętrznych blach i wypełniającego je stabilizującego trzonu w postaci materiału izolującego, a także z wyłączeniem wyrobów pokrytych końcową powłoką pyłu cynkowego (bogata w cynk farbą zawierającą cynk w ilości co najmniej 70 % wagi), i z wyłączeniem wyrobów o podłożu utworzonym przez metaliczną powłokę z chromu lub cyny, obecnie objętych kodami CN ex 7210 70 80, ex 7212 40 80, ex 7225 99 00, ex 7226 99 70 (kody TARIC 7210 70 80 11, 7210 70 80 91, 7212 40 80 01, 7212 40 80 21, 7212 40 80 91, 7225 99 00 11, 7225 99 00 91, 7226 99 70 11 i 7226 99 70 91) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁰⁴⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels.

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, jest następująca dla wyrobów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo:	Cło (w %)	Dodat- kowy kod TARIC
Union Steel China	13,7	B311
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd.; Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd.; Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	B312
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd.; Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	B313
Angang Steel Company Ltd.	26,8	B314
Baoutou City Jialong Metal Works Co., Ltd.	26,8	B317
Changshu Everbright Material Technology Co., Ltd.	26,8	B318
Changzhou Changsong Metal Composite Material Co., Ltd.	26,8	B319
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	26,8	B321
Jigang Group Co., Ltd.	26,8	B324

Przedsiębiorstwo:	Cło (w %)	Dodat- kowy kod TARIC
Maanshan Iron & Steel Company Limited	26,8	B325
Qingdao Hangang Color Coated Sheet Co., Ltd.	26,8	B326
Shandong Guanzhou Co., Ltd.	26,8	B327
Shenzen Sino Master Steel Sheet Co., Ltd.	26,8	B328
Tangshan Iron & Steel Group Co., Ltd.	26,8	B329
Tianjin Xinyu Color Plate Co., Ltd.	26,8	B330
Wuhan Iron and Steel Company Limited	26,8	B331
Zhejiang Tiannu Color Steel Co., Ltd.	26,8	B334
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	44,7	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący